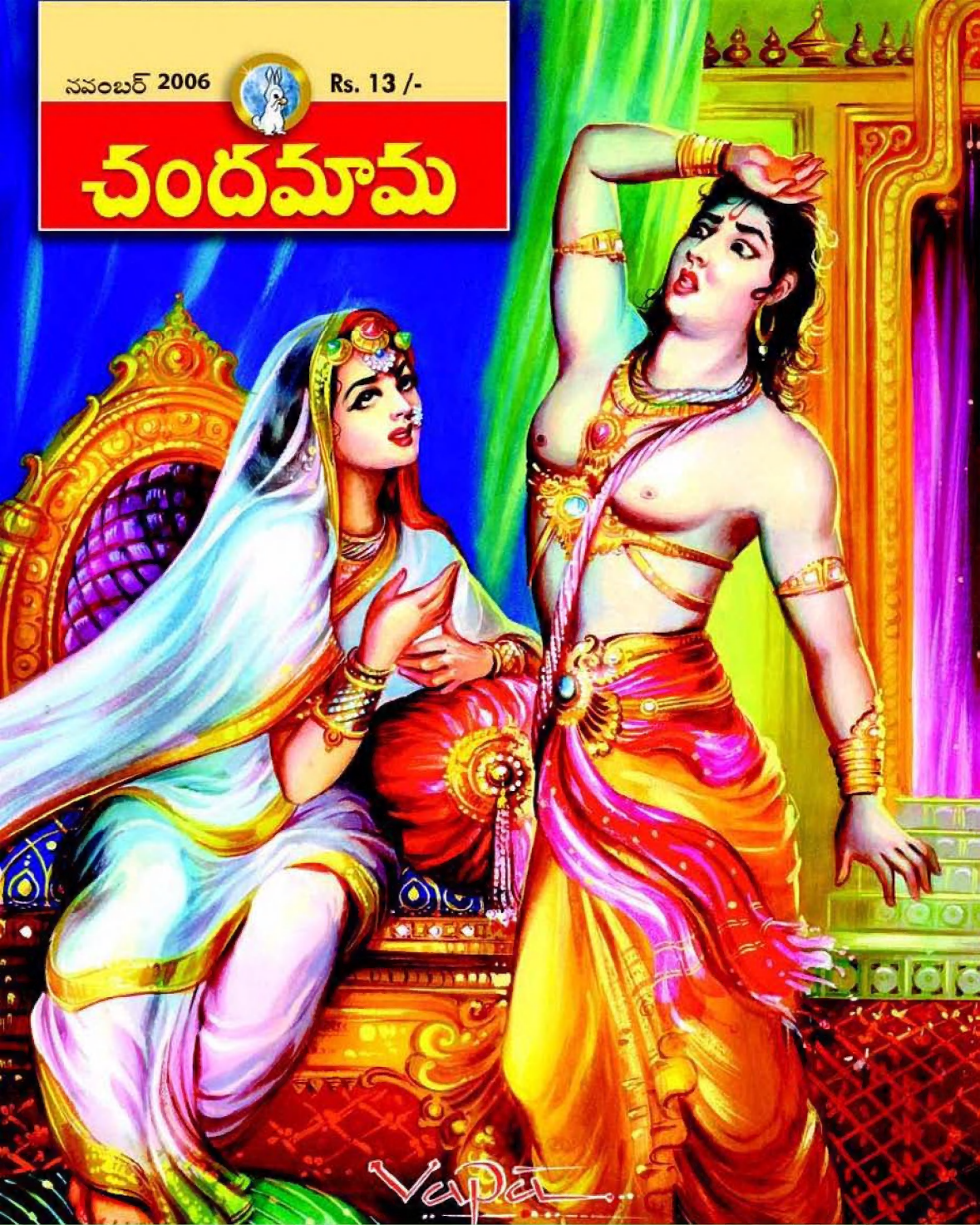

నవంబర్ 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

చందమామ

60 సంవత్సరాలుగా విజ్ఞాన వినోదాలు విరజిముతాన్న విశిష్ట పత్రిక!

TEST YOUR IQ

- Who was the Indian representative in the UN who first mooted the idea of a Universal Children's Day?
- Who was the founder of the Swatantra Party?
- By adding what colour to which colour can we get brown?
- Which is the north-eastern state which has earned the sobriquet "Switzerland of India"?
- When does India celebrate Children's Day every year?
- What was the original name of Tattai Tope?
- Which is the largest squirrel? And which is the smallest?

If you feel you are stumped, don't worry, you'll get all the answers in Junior Chandamama November 2006 issue. Go, grab a copy!

JUNIOR

CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

**NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY**

**PAY ONLY
RS.150**

**FOR ANNUAL
SUBSCRIPTION
AND SAVE
RS.30**

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

NOW AVAILABLE AT ALL LEADING BOOK SHOPS

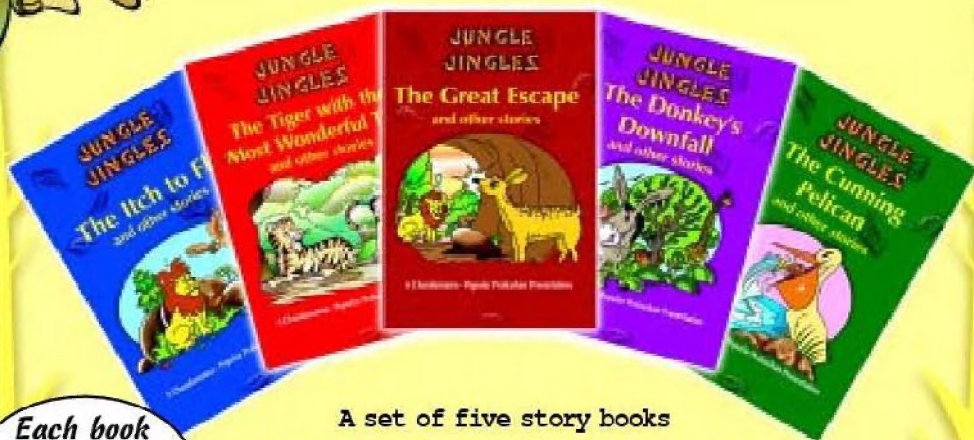
Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

Do you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

**Each book
priced Rs.35/-
only**

**A set of five story books
with the whackiest and most interesting
collection of animal stories ever written -
for Rs.175/- only**

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

**FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

చందమామ

సంపుటి: 59

నవంబర్ 2006

సంచిక: 11

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * గౌరవం ...07
- * నరకం చూపేవాడు ...12
- * రాక్షసిలోయ 15 ...13
- * భారత దర్శిని ...24
- * గజరాజు ...25
- * వార్తలలో బాలలు ...28
- * బోగన్విల్లా మొక్క ...32
- * సంజరం చిలుకలు ...36
- * వీనాబొమ్మ ...38
- * వేణువు మహిమ! ...40
- * చందమామ క్విజ్ - 10 ...44
- * నవకీటి నారాయణుడు ...45
- * రుక్మలకు రూరం ...55
- * అజేయుడు గరుడడు! - 10 ...59
- * మన సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :
భాసీ నాంగ్లేమ్ ఉత్సవం ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

గంధర్వకన్య
(భే.క) ...19

పుణ్యం - పాపం
...29

చక్రవర్తికి, అందరికీ
అందమైన గుణపాఠం!
...42

రామాయణం
(అయోధ్యాకాండ-6)
...49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎల్లు రెఫ్ యు చందా అన్వేషించుకు సింపిక్కు తూ : 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, ఫస్ట్ క్లాస్ డ్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్-కురిట పంపించి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile : 98412-77347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile : 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భావితురాలకు భద్రత

సెప్టెంబర్, అక్టోబర్, నవంబర్ నెలలు భారతీయులకు, ముఖ్యంగా పీల్లలకు చాలా ప్రాముఖ్యతను సంతరించు కున్నవి. సుప్రసిద్ధ తత్వవేత్తగా, గొప్ప ఉపాధ్యాయుడుగా పురుగాంచిన డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ జన్మదినమైన సెప్టెంబర్ 5వ తేదీన ఉపాధ్యాయ దినోత్సవం జరుపితుంటున్నాం. పీల్లల ప్రవర్తనను తీర్చిదిద్దడంలో ఉపాధ్యాయుల పాత్ర చాలా గొప్పది. అందుకే 'ఆచార్య దేవభవ!' అంటూ వునమీతన గ్రంథాలు గురుమూవు దైవంగా కీర్తిస్తున్నాయి!

అక్టోబర్ 2వ తేదీ గాంధీ జయంతి. నిరాడంబరంగా జీవించి, సత్యాగ్రహంను వూర్గంలో పియ్యించి, వున దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సెప్పు పార్జించి పట్టిన వు హీనయ్యుడు వు హత్యా గాంధీ. అందుకే బాప్ జీని జాతిపితగా గౌరవిస్తున్నాం. దేశప్రిజలు గౌరవ ప్రదంగా జీవించడానికి వూర్గం వూ పీన వు హీనయ్యుడు పి జ్య బాప్ జీ!

తొలి ప్రధాని జవహర్లాల్ నెహ్రూ దేశ ఆరోగ్యాన్ని, బాలల ఆరోగ్యాన్ని సేవూనంగా భావించాడు. పీల్లల పిట్ల ఆయన అపారమైన ప్రభువును కనబరచాడు. బాలల శారీరక, వూనసీక అభివృద్ధి కోసం ఆయన కృషి చేశాడు. ఆయన్ను పిల్లలు చాచా నెహ్రూ అని ప్రభువుగా పిలిచేవారు. ఆయన జన్మదినం నవంబర్ 14వ తేదీని బాలల దినోత్సవంగా జరుపితుంటున్నాం.

జాతికి చెల్లుగు దారులు వూ పీన ఆ వు హీనయ్యుల అడుగు జాడలలో పియ్య నిస్తూ, శాంతి భద్రతల పరిరక్షణకు, ప్రగతికి వున వంతు కషీచేడ్డాం. అప్పిడే భావితురాలకు భద్రతను సెప్పు కూర్చినవారవు మతాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

1965 సిం. నుంచి చంద్రపూవు పాఠకుడిని. **1984** నుంచి చంద్రపూవు రచయి తని. అప్పటిలో సొంపు యింపు యీ ఇంటి వుంపు న్ను అర్థ గ్ర వీ ద అక్కతో కలసి కూర్చుని చంద్రపూవు చదవడం ఇప్పటికీ జీవితంలో అందమైన అనుభవం. చంద్రపూవు లో తొలికథ ప్రేమ రింజుడడం జీవితంలో ఒక పురుగు పురుగు. పాఠకుడిగా చదివించినట్లే, రచయితగా చంద్రపూవు ఎంతో ప్రోత్సహించింది.

చంద్రపూవు చదవడం వున సింస్కి తిని పిరిరొంపు కోవడమే అమృతం. పుణ్యలో కొంతకాలం చంద్రపూవు ఆగినప్పటికీ ప్రేమేస్తున్న 'జీవనది' ఆగినంత బాధ కలిగింది. భగవతక విపలనపు రలా ఆ జీవనది పునపుంపు కొచ్చింది.

రావూయి ఇకాలంలో బాలరావు డు చంద్రపూవు కావాలని వూరాం చేస్తుండడం వుహారాజు అద్దంలో చందమామ చూపించి మురిపించాడు. అదే నేడైతే తప్పక ఈ చంద్రపూవు చేతిలో పేట్టి ఉండేవాడు. ఆకాశానికి ఆ జాబిలి అందం. అవనికి ఈ చంద్రపూవు 'వరం'. ఆపం ద్ర తారార్కం మన చందమామ అద్వితీయంగా వెలుగులు విరజిమ్మాలని పునస్తూర్తిగా కోరుకుంటున్నాను.

- ఎస్. శివనాగేశ్వరరావు, తెనాలి (ఆం.ప్ర)

నేను చంద్రపూవును **1956** నుండి ఎరుగుదును. అప్పుడు దాని వెల **60** పైసలు.

బేతాళకథలు, బోధనాత్మక కథలు, పూయలపూరికథలు, ఎరాణిక కథలతో ప్రీతి సింధిక ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ఉండేది. అదే బాణీలో నేడు కూడా సత్తాన్ని పుష్కల బాలల పితృక ఇచ్చింది! పిల్లల క్విజులు లేమానేటి బాలబాలికలకు, పేదలకు ఈ క్విజులు పూలంగా పుడతకు పుతకలిగి విజ్ఞానవంతులుగా చేస్తోంది. అప్పటికే ఎక్కువగా ఉండేవి. శంకర్ గారి బొమ్మలు కళ్ళకు కట్టినట్లుండేవి. నిండు పూరేళ్ళ వర్ణాలని కోరుతాను.

- పక్కి బాలకృష్ణారావు, గిరివిడి (ఆం.ప్ర)

ఆగ్నే చంద్రపూవు చూసి చాలా ఆనందం కలిగింది. కారణం ఇతర శిల్పకల కన్నా కథలకే ఎక్కువ చోటు లభించినందుకు. అంతకు మించి చాలా రోజుల తరువాత ఏనా, నెలారా వంటి వారిచే చిత్రాలు వేయించినందుకు.

- వై. గోపాల్, ఎస్. రవి. ఎస్. శ్రీదేవి, హైదరాబాదు (ఆం.ప్ర)

గౌరవం

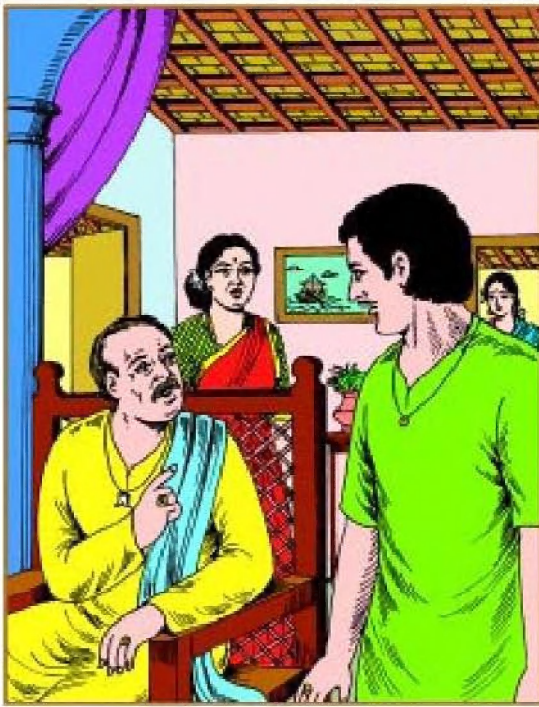
జనకమఠిలో శ్రీధావు డనే భాగ్యవంతు డికి కావు డు , పొత్తు డు అని ఇద్దరు కొడుకులు . వాళ్ళిద్దరూ చక్కగా చదువుతుని పేద్ద వాళ్ళల్ని బుద్ధివంతులన్నూరు తెచ్చుకున్నార . తండ్రి వాళ్ళిద్దరికీ తగినసింబంధాలు పూసి పేళ్ళిచ్చేశాడు కాని, అస్తవ్యవహారాలు పూత్రం ఇంకా తనే పూస్తున్నాడు .

శ్రీధావు డి భార్య రమీ దేవి ఒకనాడు భర్తతో ఈ విషయం ప్రిస్తావించింది. “వున పీల్లలు బుద్ధివంతులే కాని, అస్తవేతికి వచ్చాక, వాళ్ళలా పూరు తారో తెలియదు . ఇప్పటిలాగే వాళ్ళు వునల్ని గౌరవిస్తారని నవుక్రంకుదరడానికి కొన్నాళ్ళ పిరిద్దాం,” అని చెప్పి, ఆయన తన ఇంటిని మూడు వాటాలు చేశాడు . వుధ్యవాటాలో తను ఉంటూ , అటూ ఇటూ కొడుకులచేత వేరు కామిశాలు పేట్టించాడు . పేట్టను తన అల్లునా, పిన్నలన్నీ కొడుకులకు అప్పగించి వాళ్ళ చేతలను గవునించసాగాడు .

పేద్దవాడు కావు డు అస్తవీ ఇంకా ఇంకా పేంచాలని అలోచిస్తూ, తనకుతోచిన ఉపాయాలను తండ్రికి చెప్పి, ఆయన ఆమోదించాకే అవులు చేసాడు .

చిన్నవాడు పొత్తు డు రోజూ నిద్రలేస్తానే శ్రీధావు డి తండ్రి కుచేలు డి చిత్రపిటానికి నవు స్కిరిస్తాడు . కుచేలు డిబురు వీద అంతో ఇంతో దానధర్మాలు చేస్తూ, అందుకు తండ్రి అనువు తి కూడా అడగడు . ఎవరడిగినా కుచేలు డివు నవు డిసుటాడేట్నీ తనురు చెప్పడు .

ఇలా ఒక ఏడాది గడిచాక, శ్రీధావు డు భార్యాపివేతంగా తీర్థయాత్రకు బయలుదేరుతూ , తన అస్తవీ రెండు భాగాలు చేసి చిన్న భాగం కావు డికి, పేద్ద భాగం పొత్తు డికి అప్పజెప్పాడు . కావు డు చిన్నబుచ్చుకున్నాడు . భార్య అతన్ని హేచ్చరిస్తూ, “అస్తవీ ఇద్దరు కొడుకులకూ సిపూనంగా పించాలి. లేదా పేద్దవాడివైన నీకు పేద్ద భాగమివ్వాలి. నువ్వు డారుకోకుండా వెంటనే మీ నాన్నను

అవును,” అన్నది. కాముడు ఆమె మాట పాటించాడు .

కోడుకు గోడు విన్న శ్రీధాపుడు నిర్లభ్యంగా నవ్వి, “ఈ ఆస్తీనా స్వార్జితం. పింపికం నా ఇష్టం. నాకు పూతాత, అనగా నా తండ్రి కుచేలు డంటే భక్తి, గౌరవం. ఆయనను గౌరవించే పాత్రుడికి పేద భాగవు చ్చాను . ఐతే, ఈ పింపికం తాత్కాలికం. నా తీర్థయాత్రలయ్యేసరికి నీలోనేను మెచ్చుమార్పు వస్తూ, పెద్ద భాగం నీకే దక్కవచ్చునేమో,” అనేసీ యాత్రలకు వెళ్ళిపోయాడు.

పాత్రుడు కుచేలుణ్ణి గౌరవించడం వెనక ఇంతకథ ఉన్నదని తెలియని కాపుడాళ్ళర్యపిడి, తప్పుకొని, “తాత చనిపోయినప్పటి నీకు పూడేళ్ళులే నాకు ఆరేళ్ళు. నాకే తెలియని ఆయన గొప్పతనం నీకేలా

తెలుస్తుంది? ఆయన పేసీకింత అభిమానం ఎందుకు?” అని అడిగాడు .

“వున తండ్రికి జన్మనివ్వడం ఆయన గొప్పతనం. వున తండ్రిని పింతోపిపేట్టడం నా ధ్యేయం,” అన్నాడు పాత్రుడు .

ఆ తరువాత కాపుడు ఆ విషయం గురించి బాగా ఆలోచించి, పాత్రుడి వద్ద మళ్ళీ పిటానికి పూడింతల పిరిపూణంలో కుచేలుడి చిత్రపటాలను రెండింటినీ తయారు చేయించాడు . ఒక పిటాన్ని తన ఇంట్లో అలంకరించాడు . రెండవ పిటాన్ని ఊరి గుడిమంట పింలో అలంకరించడానికి నూరు వరహాలు చందా ఇచ్చాడు .

ఇలా ఉండగా బనకపిఠికి పోరు గ్రామ మైన నెతాపితంలోని చలమయ్య అనే రైతు, అప్పలపాలెశ్రావు, తీర్చేపూర్ణం తెలియక, అత్యహిత్య చేసి కోబోయాడు . ఆ సమయంలో అక్కడికి వచ్చిన పాత్రుడు అతణ్ణి అడ్డుకుని కాపాడాడు . తర్వాత విషయం అడిగి తెలుసుకుని, “నీకు నేను పూతాత కుచేలుడి పేరు చెప్పి పది వరహాలిస్తాను. ఆ పట్టుబడితో పొలం సాగుచెయ్యి. మాతాత మహిమతో నీ కష్టాలన్నీ తీరిపోతే, నాడబ్బునాకు తిరిగి ఇద్దరువుగాని,” అని ధైర్యం చెప్పాడు.

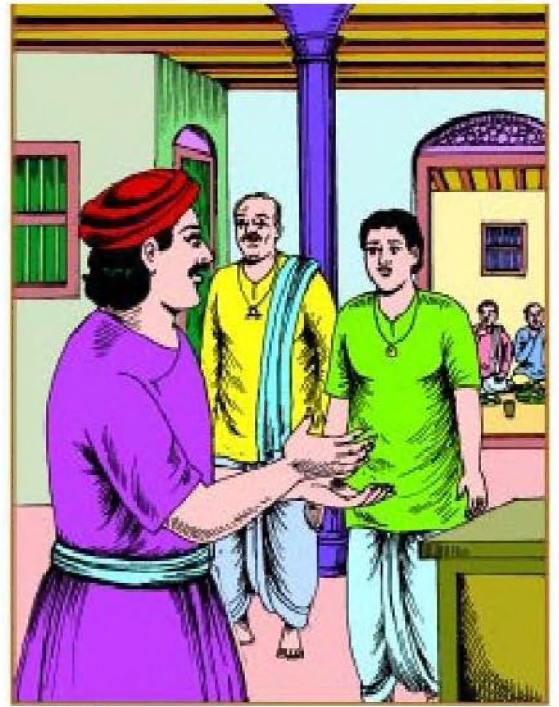
ఆ డబ్బు తీసి కుని నెతాపితం తిరిగి వెళ్ళిన చలమయ్యకు - పురుషాత్రుల పొలం దున్నతం యాగాలంకెందెలునాగలి కరుకు అడ్డుతగిలాయి. వాటిసతత గ్రామ ధికారికి చూపితే, ఆయన బిందెల వీడి రాతలను చదివి, “ఇవి నీ పై ర్యలు నీకోసం పాతి పేట్టినవి. ఈ ధనం నీదే!” అన్నాడు .

చలపు య్య జాతకం వూరిపొయింది. అతడు జనకుని వెళ్ళి, పాత్రుడికి డబ్బు తిరిగి ఇచ్చి, కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు. “ఇందులో నాదేంలేదు. అంతా వూతాత కుచేలుడి వుహీవు,” అన్నాడు పాత్రుడు. “నేనాకాదు. కుచేలుడి వుహీవు అందరూ తెలుసుకోవడానికి, వూ ఊరి గుడిలో ఆయన పిటం ఆవిష్కరించి, వేడుక చెప్పాడు. అది నీ ఆధ్వర్యంలోనే జరగాలని నా కోరిక. నువ్వు తప్పక రావాలి,” అన్నాడు చలపు య్య.

ఈలోగా తీర్థయాత్రలు పుగింపు కుని శ్రీధాపుడు రెండు రోజుల్లో తిరిగి రాగలనని కొడుకులకు కబురు పంపాడు. ఆ కబురం దినసిపుయ్య నెతామితంలో వేడుకలకు రమ్మని చలపు య్య నుంచి పీలు మిశుచ్చింది. తండ్రి వచ్చేసిరికి, తిరిగి వచ్చేస్తావుని అన్నకు చెప్పి సీతాపురం వెళ్ళాడు పాత్రుడు.

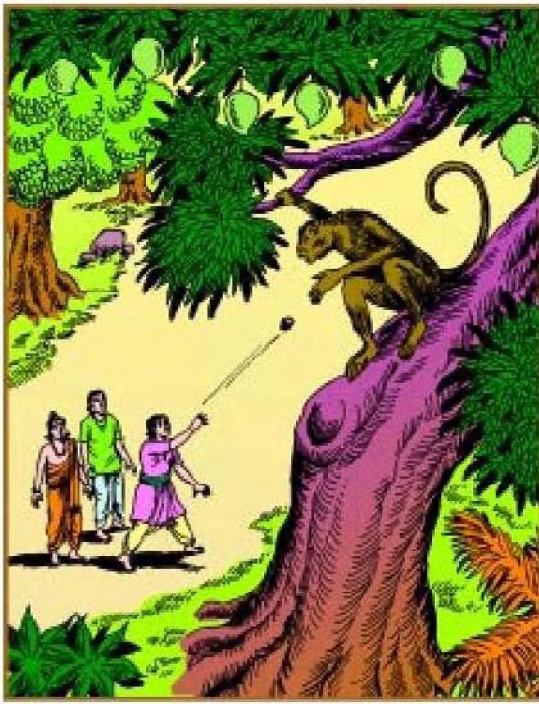
అయితే, శ్రీధాపుడు వచ్చినసిపుయ్య నెతామితం పాత్రుడు జనకమితం చేర్చుకోలేక పోయాడు. కావున డాయనకు ఘనస్వాగతం పిలిచాడు. తండ్రి పాత్రుడి గురించి అడిగితే, చలపు య్య విషయం చెప్పి, “నువ్వొస్తున్నట్లు తెలిసే తప్పుడు సీతాపురం వెళ్ళాడు,” అంటూ నిష్కారంగా వూట్టాడు. ఆ తరువాత తండ్రి గౌరవార్థం ఎందు చేసి ఊరి పేదలను పీలుచాడు. అందరూ కాపుడికి తండ్రి పేషుణ్ణు గౌరవాభివూనాలనుకొనియో డారు.

ఆ సిపుయ్యంలో అక్కడికి వచ్చిన ఒక పునీషి, “అయ్యో, కాపుడు గారు ఎక్కడ ఉంటారు?” అని అడిగాడు. కాపుడు పుంధుకు వచ్చి, “నేనే కాపుణ్ణి. ఏం

కావాలి?” అని అడిగాడు. “నెతామితం నుంచి కుచేలుడు గారి పునమతం పింపిగా వచ్చాడు. ఆయన రేమీసాయం కాలానికి ఇక్కడికి వస్తున్నట్లు చెప్పమన్నారు,” అన్నాడు. అది విన్న శ్రీధాపుడు ఆ పునీషిని నెతామితం వేడుకల వివరాలు తెలుసుకుని, “అహా, పేదలంటే పాత్రుడికున్న గౌరవం, అపారం,” అని మెచ్చుకున్నాడు.

ఎందు ముగిసి అందరూ వెళ్ళిపోయాక, “నీ పిట్ల తప్పుడు పూపిన గౌరవానికి, నీ చిన్న గౌరవానికి తేడా కనబడుతున్నా ఉంది. తాతగారి విషయం నికీ ము, తప్పుడాయన బురుతో ఇచ్చిన డబ్బు మెనకు తీసుకున్నాడు. నెతామితం గుడిలో చలపు య్య పేట్టిన తాతగారి చిత్రపటం చూడానికి వెళ్ళాడు. నూరు వరహాలు ఖర్చుపేట్టి పున ఊరి గుడిలో

తాతగారి చిత్రపటాన్ని పేట్టించిన నాకంటే వాడి గౌరవం గొప్పదనడం నీ పాపాత బుద్ధి కాదా?" అన్నాడు కాపుడు ఉక్రోశంగా.

అందుకు శ్రీధాపుడు నవ్వి, "ఏది చేసినా నీ బుర్ర తోనే చేస్తావు మూలపు తెచ్చకుంటున్నామా అన్నీ తాత బుర్ర తో చేస్తావు అయినా బుర్ర నిలబడతూన్న పాత్రుడి గొప్పతనం గ్రహించలేని నీకు గౌరవం అంటే ఏమిటో చెప్పగలవాడు దండకారణ్యంలో గుర్ర కులా శ్రవణం నడుపుతూన్న సుమేధుడొక్కడే. తప్పుత్రుతిరిగి మచ్చాకవాణ్ణి వెంటబెట్టుకుని అయిన వద్దకు వెళ్ళు. నీకు సంచేహ నివర్తి అవుతుంది," అన్నాడు.

గుర్ర నాటి సాయంత్రానికి పాత్రుడు తిరిగి మచ్చాడు. రెండు రోజుల తరువాత, తండ్రి ఆనతి ప్రకారం అన్నదమ్ములిద్దరూ దండకారణ్యం

వెళ్ళి సుమేధుణ్ణి కలుసుకున్నారు. కాపుడి సిందేహం విన్న సుమేధుడు, "నీ తప్పుడు పేదలను నీకంటే మున్నగా గౌరవిస్తాడని నీ తండ్రి అభిప్రాయం. మీ రిద్దరూ కొన్ని రోజులు ఇక్కడే నా ప్రీయ శిష్యుడు సునాథుడితో ఉంటూ - అన్నీ అతడు చెప్పినట్టే చేయండి," అంటూ వారిని సునాథుడికి అప్పగించాడు.

గుర్ర నాథు సుమేధుడు వారిని సూర్యోదయానికి ముందే నిద్రలేపి, చన్నీటి స్నానం చేయించాడు. ఆ తరువాత ముగ్గురూ వెళ్ళి, సుమేధుడు శిష్యులకు చెబుతున్న పాఠాలు విన్నారు. పాఠాలు చెప్పడం అయ్యాక సుమేధుడు, "ఇప్పుడు మీరు అడవిలోకి వెళ్ళి నేలరాలిన ఫలాలు సేకరించండి. చెట్టు నుంచి పండును కోయవద్దు. జీవహింసకు పాల్పడవద్దు. సేకరించిన ఆహారాన్ని అందరూ సమంగా పంచుకుని తినండి," అన్నాడు.

కాపుడు, పాత్రుడు సునాథుడికి అడవిలోకి వెళ్ళారు. దారిలో సునాథుడు వారిని ఒక చెట్టుకి పిల్చి కోయమన్నాడు. గుర్ర మావద్దన్నాడని కాపుడు కోయనన్నాడు. పాత్రుడు మాత్రం చెట్టుకు బోతే అక్కడున్న కోతి ఒకటి పీదపడబోయింది. సునాథుడు చెప్పగా అతడా కోతిని చిన్నరాయి తీసి గురిచూసి వెనీరి తరిమేశాడు. కాపుడు వారిని సునాథుడికి విసలేడు. చెట్టుకి సునాథుడు చెప్పినన్ని పిల్చి కోశాడు. "కష్టపడి కోసిన పిల్చి. వీటిని ఇతరులతో పంచుకోవద్దు. మనమే తినేద్దాం," అన్నాడు సునాథుడు. పాత్రుడు సేరేనన్నాడు. అయితే, గుర్ర మావూటను అతిక్రమించడానికి ఇష్టపడని

కావున, పరుగున సుమేధుడి వద్దకు వెళ్ళి జరిగినదంతా చెప్పాడు. సుమేధుడు పాత్రుణ్ణి పీలీపించి సింజారు వె అడిగాడు .

“గృహస్థ, వీ ఆశ్రమంలో ఉండగా - అన్నీ సునాధుడు చెప్పినట్టే చేయమని నన్ను ఆదేశించారా? నేనీ వీ ఆదేశాన్ని పాటించాను,” అన్నాడు పాత్రుడు .

అందుకు కావున, “పురి గృహ పాఠం చెబుతూ ఇచ్చిన ఆదేశాల వూదేమిటి?” అంటూ తప్పుకొని నిలదీశాడు .

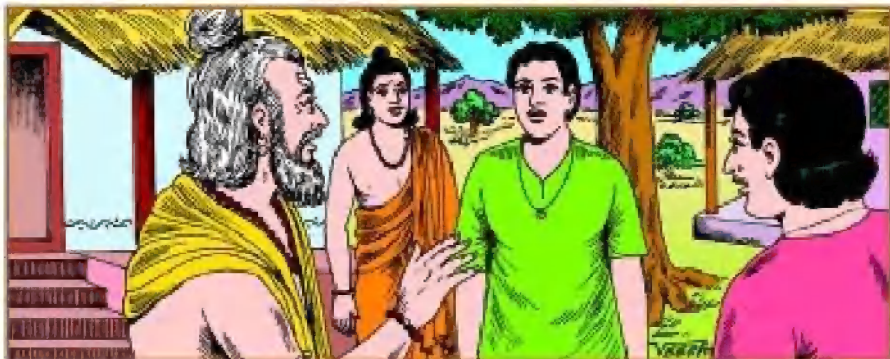
అప్పుడు సుమేధుడు చిన్నగా నవ్వి, “నా పాఠాలు నా శిష్యులకొసేపు తప్పి, వీ కొనిం కాదు. నువ్వు పాత్రుడు ఇక్కడికి విద్యార్థులుగా రాలేదు. నేను విమర్శి అన్నీ సునాధుడు చెప్పినట్టే చేయమని ఆదేశించాను. సునాధుడు నా వూట పాటించక పోతే అతడు నన్ను అగౌరవపరిచినట్టు. సునాధుడి వూట పాటించక పోతే మీరు నన్ను అగౌరవపరిచినట్టు. ఇప్పుడు నువ్వే చెప్పు. పెద్దల్ని గౌరవించేది పాత్రుడా, నువ్వా?” అన్నాడు .

కావున తెల్లబోయి, “అసలీ సుమేధుని అంతా సునాధుడు విమర్శి అగౌరవపరి

చడం వల్ల కదా వచ్చింది?” అన్నాడు . “ఇందులో సునాధుడి తప్పుమీ లేదు. విమర్శి పీలీపించడం కొనిం నేనే అతణ్ణి అలా చెయ్యమన్నాను. నా ప్రియశిష్యుడి ప్రియమేమిటా, ఆ ఆదేశమేమిటా ఏదో అంతర్యం ఉన్నదని నీకు స్ఫురించ లేదంటే నీకు నా మీద గౌరవం లేదని అర్థం. కాదంటావా?” అన్నాడు సుమేధుడు .

తన తండ్రి శ్రీధామరుడు చేసిన అస్తిపింపి కంలో ఏదో అంతర్యం ఉన్నదని గ్రహించక, అదేమిటా ఎందుకు తీరగడం వల్ల - తనకు అయిన పట్ల గౌరవం తక్కువేనని అప్పటికి అర్థమైంది కావున. తరువాత సుమేధుడికి పాదాభివందనం చేసి, తప్పుకొని కలిసి జనకపితృ వెళ్ళి తండ్రిని తన తప్పు క్షమించ వునివేడుకున్నాడు .

అప్పుడు శ్రీధామరుడు, “తండ్రినిర్ణయాన్ని తప్పుపట్టడం గౌరవం కాదని నువ్వు ప్రశ్నించావు. ఇందుకేమిటా? కానీ, మీ రిచ్చే గౌరవాన్ని బట్టి అస్తిపింపికం చేయడం నాకూ గౌరవం కాదు,” అంటూ కొడుకులిద్దరికీ అస్తిని సమంగా పంచి ఇచ్చాడు .

నరకం చూపేవాడు

ఏదో విధంగా తన పాత్ర గ్రహించుకున్న రావు శాస్త్రి చివరకు కునేకాపు శంకరాచార్యులలో చిత్రకళాభ్యాసం చేసేవచ్చు, తన ప్రతిభను ప్రదర్శించే అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.

ఆ సంవత్సరం ఊళ్ళో దొంగతనాలకు వయ్యాయి. పట్టుబడిన దొంగలను సంకెళ్ళు వేసి ఊళ్ళో తీప్పినా, కారాగారంలో వేసే కఠిన శిక్షలు విధించినా, వాళ్ళల్లో సిగ్గు పట్టడం లేదు, వూర్పురావడం లేదు.

గ్రామాధికారి ఊరి పేద్దలను సంప్రదించాడు. ఆయన వాళ్ళతో, “ఊళ్ళో నితీసావిత్రి హిరికథాకాలాపిం ఏర్పాటు చేసి, ఖైదీలకు వినిపిద్దాం. ఆ కథలో, సావిత్రి, తన భర్త నిత్యవంతుడి ప్రాణాలు తీసి కుని పాత్ర న్నయ్యుడి వెంట పడుతుంది కదా! అప్పిదు య్యుడు, ఆవు హాసితవ్రతను భయపెట్టి వెనక్కు పింపాలని, నరకలోకం ఎంత భయంకరంగా ఉంటుందో వర్ణిస్తాడు. ఇహానికి భయపడని వాళ్ళు కూడా, పిరానికి భయపడతారా కాబట్టి, నరకభయంతో దొంగలు దొంగతనాలు మానొచ్చు,” అన్నాడు.

కాపు శంకరాచార్యులు, “నరకలోకం బొమ్మల చూపేస్తే, వాళ్ళు రింతగా హెచ్చరికపెట్టారు. కాబట్టి నరకలోకం బొమ్మల సహజంగా వేసేనవారికి వుంచి బహుశా తిని ప్రకటిద్దాం,” అన్నాడు.

“ఐతే, ఉపాయం బాగుంది కానీ, బహుశా తిని నేనప్పికోను,” అన్నాడు రావు శంక.

“ఇలా అభ్యంతరం చెప్పడం సంస్కారం కాదు,” అన్నాడు కామేశం నిమ్మారంగా.

రావు శంకర్లు, “బ్రతికున్న వాళ్ళకు నరకం చూపించే బొమ్మ వేయడం చిత్రకళ అనీ, ఆ వేసిన వాళ్ళకు బహుశా తి ఇవ్వడం, సంస్కారం నీ నాకు అనిపించదు. ఆపేపు ఊరి పేద్దల ఇష్టం!” అన్నాడు.

అంతా నవ్వారు. కాపు శంక, రావు శంక చేతిలో వున్న రోసారి భంగపెట్టాడు.

- ‘బాబి’

రాకాసిలోయ

15

[తనకు అరణ్యంలో జరిగిన ద్రుష్టాదాన్ని గురించి బ్రహ్మదండి వూరితీసుకు, రాజగురువులకు వార్త పంపాడు. అనానాయకుడు; కేశవతూ వాళ్ళ కోసం అరణ్యపుంతా గాలించేందుకు సేస్థికులను పంపాడు. కోయలపేద్ద, కేశవతూ, అతడి అనుచరులనూ ఎలాంటి అపరాధం రాకుండాను రోతంగా రాజ్య సరిహద్దులు దాటించేందుకు ఇద్దరు కోయలు వకుల్ని నియోగించాడు. తరువాత]

కోయలు వకుల వెంట అరణ్యంలో కొంత దూరం ద్రుష్టాదానిచేసిరికి, కేశవతూ వాళ్ళకు, తాము బ్రహ్మపితరాజ్య సరిహద్దులు దాటి పారిపోవటం అంత తేలిక కాదని అర్థమై పొయింది. బ్రహ్మపితరానానాయకుడు పింపిన సేస్థికులు అరణ్యపురాల్ వెంట విచ్చలవిడిగా తిరుగుతున్నారు. అంతేకాక, అర్ధరాజ్యం వస్తుందన్న ఆశతో కొందరు అటవికులు కేశవడి కోసం చెట్లూపుట్టలూ వెతుకుతున్నారు. ఇంతవూంది కన్న గప్పి పారిపోవటం సాధ్యమా? అన్న అనుమానం

పుగ్గర్నీ బాధించసాగింది. “రాజ్యసరిహద్దులు దాటి పోయేందుకు సేస్థికుల కెవరికీ తెలియని రహస్యపురాల్ మీకేమైనా తెలుసా?” అని కేశవతూ పుసలి తండ్రి, కోయలు వకుల్ని పిలిచాడు.

“మాకు ఈ అరణ్యంలో తెలిసిన అనేక రహస్యపురాల్ న్నవి. వాటిల్లో ఏ ఒక్కటి బ్రహ్మపిత సేస్థికులకు తెలియదని నా నమ్మకం. వునకు ద్రుష్టాదం వచ్చేది వాళ్ళ నుంచి కాదు. రాజు ఇస్తానన్న అర్ధరాజ్యానికి ఆశించి, వుప్పుల్ని పట్టుకోజూస్తున్న అట

మకులే వు నకు ప్రిహూ ద కార్త లు . వాళ్ళ క్కూడా అన్ని గు ప్తి పూ ర్గాలూ తెలు సి ,” అన్నాడొక కోయ్ య్ వకుధ . అంతలో వాళ్ళకు ఎదు ర్త గామన్న కొండరాళ్ళ ప్రి ద కొందర్ల సైనికులు కనిపించారు. వాళ్ళ వెంట ఇద్దర్ల ఆటవికులు కూడా మ్సార్త .

“అందర్లా చెట్లవాటుకు పదండి. సైని కులు వు నకేసు వన్తిన్నట్టున్నది,” అంటూ కోయ్ య్ వకులు చప్పనవెనుదిరిగి, చెట్ల పూ ట్ల కు పరిగెత్తారు. కేశపుడూ, జయ వు ల్లా, వు సిలివాడూ కూడా వాళ్ళవెంట పరిగెత్తారు.

అందర్లా చెట్లవాటున దాక్కుని, సైని కులకేసి పూ డసాగార్త . ఋపు పు ల్లు పేద్దగా నిట్టూర్త స్త్రీ, “వేం కోయ్ వేషాలు వేసి కున్నాం గదా, అలాంటప్పిథ సైనికులతో దార్త పూ త లెంధు కు? నిర్భయంగా

వాళ్ళ పూ స్త్రీండగానే రాజ్యసిరిహిద్దులు దాటవచ్చునే!” అన్నాడ .

“సైనికులకు ప్రి ర్త కోయ్ వాళ్ళలా కని పించవచ్చునేమోగాని, వాళ్ళ వెంటవున్న ఆటవికులు ప్రి రెవరైందీ వెంటనే పిసిగట్ట గలర్త ,” అన్నాడొక కోయ్ య్ వకుధ .

జయ వు ల్లు అతణ్ణి పు రేవో అడగబోయేం తలో, వెనకవెళ్ళిపోంచి పేద్ద కలకలం విన బడింది. చప్పిన అందర్లా అట్టుకేసి తిరిగి పూ శార్త . దూరంగా చెట్లవాటు నుంచి తమ కేసు వన్తిన్న సైనికులు కొందర్ల వాళ్ళకు కని పించార్త .

“వాళ్ళింకా పు నన పూ డలేదు . పు నం ఎట్టు పొరిపొయేంధు కూ అవకాశంమన్నట్టు లేదే!” అంటూ కేశమడ్తు విల్లంబులు చేతికి తీసి కున్నాడ . కోయ్ య్ వకుధ అతణ్ణి వారిస్త్రీ, “అంతపుండితో పు నం య్ ద్దం చెయ్యలేం. అధు గో, ఆ కనబడే గ్రి వాల్లో ఎక్కడైనా దాక్కుందాం,” అంటూ కొండకేసి బయ్ లు దేదార్త .

అందర్లా చెట్ల వాట్ల న నక్కుత్తా , పుంధు కు కదిలార్త . ఎదు ర్త గా కొండ పొదంలో వాళ్ళకు చాలా గ్రి హిలు కనిపిం చినై. సైనికులు తపు కోసిం ఆ గ్రి వాలు వెతకటం ప్రారంభిస్త, తాపు బోనలో చిక్కిన ఎలు కల్లా దొరికిపోతార్త . పు సిలివాడ తు ఈ అన పూ నాన్ని కోయ్ య్ వకులకు చెప్పాడు. వాళ్ళనూ ఇలాంటి అన పూ నమే బాధిస్త్రి న్నది. చెట్లవాటున దాక్కునే అవకాశంలేదు. తపు న అన్నిచైపులనుంచీ సైనికులు మట్టు పు ట్టు తు న్నట్టున్నది. బహి శా, వాళ్ళ

గు హిల్లో తవు కోసిం వెతికేంధు కు వస్త్రి
న్నార్ . అద స్త్రివు ల్లా, ఇంతవరకూ తావు
వాళ్ళ కంటబడకపోవటం!

హితాత్మగా వుంధు నత్త స్త్రిన్దు కోయ్
య్ల వకుత్త ఆగిపోయ్తా త్త . అతడి వూర్గానికి
ఎదుర్త గా మళ్ళు ఒక రాతి చాట్టు న్దుంచి, ఒక
నక్క ఎగిరి దూరంగా దూకింది. ఆ వెంటనే
రెండు చిన్నపిల్లలు దాని కేసి పరిగెత్తినై.
కోయ్ య్ల వకుత్త బాణం తీసి, తల్లి నక్కను
ధూస్తి కుపోయ్తే ట్టు వదిలాడు. అది వెనక్కు
తిరిగిచూ డకుండా, ఎదుర్త గా మళ్ళు గు హిల్లో
ఒకదాని కేసి చాట్టు తీసింది.

“అద స్త్రిం కొందికీ మనకీ నక్క ఎదురైంది.
అది ప్రివేశించిన గు హి వూశార్త గదా? వ్త నం
కూడా దాంట్లకే వెళదాం,” అన్నాడు కోయ్
య్ల వకుత్త .

“స్థికులు ఆ గు హిలన్నీ గాలించేంధు కే
వస్త్రిన్నార్ . అంధు లో ఏవూ త్రంపిందేహిం
లేదు ,” అన్నాత్త జయ్ వుల్ల .

“మాన్తే ఏం? వ్త నం ఆ గు హిలో మాడం
గదా! శత్రు మాళుంచి పిరిగిత్తే నక్క ఏదీ,
పొరిపోయ్తేంధు కు వ్త రోవూర్గంలేని గు హిలో
ప్రివేశించదు . పేగ్గా, ఇది పీల్లలనక్క!”
అన్నాత్త కోయ్ య్ల వకుత్త .

కేశమత్త , అతడి వు సిలితండ్రి, జయ్
వుల్ల పొందిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా
కాదు . వాళ్ళు కోయ్ యువకుల వెంట పరిగెత్తి
గు హిలో ప్రివేశించారు . గు హి అంతా చివ్వు
చీకటిగా వున్నది. ఎక్కడా వెలుగు లేదు.
కోయ్ య్ల వకుడి ఊహ తప్పిని ఆ వు గ్గర్త
భావించారు .

“గు హిలో న్దుంచి బల్లు టికి పొయ్తేం
ధు కు వ్త రోవూర్గం మళ్ళుట్టు లేదే?” అన్నాత్త
జయ్ వుల్ల సిస్పి హిగా. కోయ్ య్ల వకు
లిద్దరూ మెల్లిగా ఏమో మాట్లాడుకోసాగారు.
కేశమత్త , గు హిలో న్దుంచి తల బల్లు టికి
పేట్టి అన్ని వైపులకూ కలయ్తా చూశాత్త .
స్థికులూ, వాళ్ళకు దారిచూపిత్తున్న అట
వికులూ గు హిల కేసు వస్త్రిన్నార్ .

కేశమత్త చప్పున వెనుదిరిగి ఏదో అనబో
య్తేంతలో, కోయ్ య్ల వకుడి చేతిలో కాగడా
గప్పిన వెలిగింది. అతడు, జయమల్లు కేసి
తిరిగి, “నక్క ఇంకా ఈ గు హిలోనే మళ్ళుదని
వ్తే అన్త వూ నన్తా?” అంటూ నవ్వి, “అది
వెళ్ళిన మార్గానే వ్త నం పావలసి మాట్టుంది,”
అంటూ వుంధు కు కదిలాత్త . అందరూ
కలిసి గు హిలో ఓ ఇరవై అడుగుల దూరం
నడిచే సిరికి, హితాత్మగా పేద్దగాలి తాకి,

కోయ్య వకుడి చేతిలోని కాగడా గ్రుప్పివుంటూ ఆరిపాల్చింది.

“చూశారా, గ్రహిస్తుంది బల్లిటికి పారి పొయ్యేంపుకు పూర్ణం ఎక్కడమన్నదో తెలిసి పాల్చింది,” అంటూ కోయ్య వకుడు పిక్కకు రెండడుగులు వేసేసరికి, పైనుంచి పేద్ద వెలుగు అతడి మీద పడింది. అతడు తతివూ వాళ్ళకు నొంజుచేసి, అక్కడమన్న రాళ్ళ ఆధారంతో పొకుతూ, పేస్తున్న కంత అంపును గట్టిగాపట్టుకుని, ఒక్క ఊపిలో పేళ్ళి వెళ్ళిపోయాడు. మిగిలిన నలుగురు కూడా అతణ్ణి అనుసరించి, గ్రహిలో నుంచి మన్న రహస్య పూర్ణంకుండా త్వరత్వరగా బల్లిటికి వెళ్ళారు.

అక్కడ కొండ మీద నిలబడిచూస్తూ, ఆ ప్రదేశపుంతా నిర్దుష్టంగా కనిపించింది. భూరుగా దిగు మా ఒక నది ప్రవహిస్తున్నది. ఆ నది

లోకి చొచ్చుకు వచ్చిన ఒక కొండా, దాని మీది నుంచి నదిలోకి పడుతున్న ఒక జలపాతవూ వాళ్ళ కంటబడింది.

“ఆ జలపాతం చాటున ఒక సోరంగం మన్నది. ఆ సోరంగం నీటి పూర్ణాన కొద్ది దూరం ప్రియాణించి, అవతలమన్న నది పొయ్యను చేరవచ్చు. అది దాటితే కపిల రాజ్యం!” అన్నాడొక కోయ్య వకుడు.

అంతలో రెండవ కోయ్య వకుడు చిన్నగా అరిచి, “చూడుడి చూడుడి! అవుగో, ఆ నది ఒడ్డున, గుట్టల చాటుగా సేస్థికుల శిబిరాలు కనిపిస్తున్నవి,” అన్నాడు.

అందరూ అట్టకేసి చూశారు. నది అంపున పిదీ పన్నెండు డేరాలు వున్నవి. వాటి ముందు ఒక పెద్ద కాట పట్టుకుని ఒక సైనికుడు నిలబడిమన్నాడు.

“సేస్థికులందరూ వునకోసం కొండలూ గుట్టలూ గాలించేందుకు వెళ్ళినట్టున్నది. ఆ ఒక్కడే కాపిలా కాన్పిన్నాడు. వాణ్ణి హిత వూర్చి, వునం నదిని నిరాటంకంగా దాట వచ్చు,” అన్నాడు కేశమడు. అమన్నట్టు అందరూ తలలు వై పారే. కేశమడు రొండిన వేలాడుతున్న చిన్న కత్తిని ఒరలో నుంచి లాగి, పీల్చిలా ఆ సేస్థికుడి కేసీ నడవసాగాడు. సేస్థికుడి దృష్టి మరొకైపుకు మళ్ళివున్నది.

కేశమడికి వెనకగా అందరూ బల్లిలు డేరారే. ఒక్క బాణం దెబ్బతో సైనికుణ్ణి చంప వచ్చు. కాని, చచ్చేప్పుంపు వాడు కేశమే, తవు ఉనికి వాడి అనుచరులకు తెలిసి పొతుంది. వాణ్ణి కిక్కురు వునకుండా తుద వుట్టించాలి!

అందరూ ఇలా అలోచిస్తూ, చదీచప్పిస్తూ లేకుండా రాళ్ళచాటు న నక్కుతూ వెళుతున్నారు. ఇంతలో కేశమత్తు కాపిలా స్నేహితుడి వెనకవున్న బండరాయిని చేరి, దాని వెనక నుంచి, ఒక్క పూపులో పైకెగిరి, పైనికుడిమెడ కేసీ కత్తివేసీరాడు. స్నేహితుడు కిక్కురు పు న కుండాడుంగలా వుండు కు పిడిపాయాడు.

కేశమత్తు లేచి నిలబడ్డాడు. అక్కడికి పు పూ ర్త పూ ర్త గజాల పూ రంలో నదీ తీరం మళ్ళుది. తీరాన నాలుగైదు దోన పడవలు నీటిలో తేలియాడుతున్నవి. కేశమత్తు చేల్చి ఊపిగానే అందరూ బిలబిల పుంట్లా నదీ తీరానికి పరిగెత్తారు.

“అందరం కలిసి ఒక దోనలో వెళ్ళటం వుంచిది. నదిలో కొన్నిచోట్ల పు డిగ్గిండాలు మళ్ళువి. ఖాళీగా వున్న దోనకదానిని ముందు

కు తోస్తూ, వెనక్కి వు నం వెళ్ళాలి. అంత ప్రివూ దం జరిగేటట్టుగా మూడో, అందరం నదిలో పూ కి ఈదక తప్పిదు,” అన్నాడు కొయ్య వకుడు.

ఆ విధంగానే, అందరూ ఒక దోనలో ఎక్కి కూచుని, మరొక దోనను పెద్ద గడకరతో వుండు కు తోస్తూ, జలపాతం వైపుకు కదిలాడు. నదిలో చాలా పు డిగ్గిండాలు మళ్ళు పూ ట నిజం. అలాంటి ప్రదేశాల్లో వుండు న్న దోన చిక్కుకునే సిపు యూ నికి, దాన్ని పిక్కుకు నెడుతూ, తపు పిడప వాటిల్లో చిక్కుకోకుండా జాగ్రత్తిపడుతూ, కొద్దిపిటికల్లా జలపాతాన్ని సిప్పీ పీంచి, ఒక్క డూపులో దాని వెనకవున్న సోరంగ పూ ర్గాన్ని చేరాడు.

సోరంగ మార్గంలో నదీజలం విపరీతమైన వేగంతో ప్రవహిస్తున్నది. జలపాతంలో వుంచి

వెళ్ళేప్పుడు పిడవలో మళ్ళీ వాళ్ళందరూ ప్రి ర్తిగా తడిసిపోయారు . “ఈ సారంగం అంచు లకు తగిలి దోనె ముక్కలు చెక్కలు కావటం తథ్యం,” అన్నాడు పు సిలివాడు . అంతలో పుంధు న్న ఖాళీ దోనె, సారంగం అంచులకు గ్ర థ్తుకుని పేళపేళ పుంట్లా వెచ్చిపోయింది. ఇంతలో కేశవుడూ వాళ్ళున్న దోనె, దానిని వేగంగా తాకి తలగిరించుకున్నాడు. దోనెలో పున్న వాళ్ళందరూ నదీ ప్రవాహంలో విడిపోయారు . “జ్యేష్ఠా, కనిష్ఠా! మీరెలావున్నారు? మనకోయ అను చరలూ “పు పూ!” అంటూ కేశమణి పు సిలితండ్రి పేదగా కేకపెట్టాడు . ఆ కేకకు జవాబు గా ఒకేసారి నాలుగ్ గొంతులు పేదగా పలికినై . “అయ్యో, ను మ్మ ఈదగలవా? సిహాయం కావాలా?” అంటూ కేశమణి తన తండ్రికేసి రాబోయాడు .

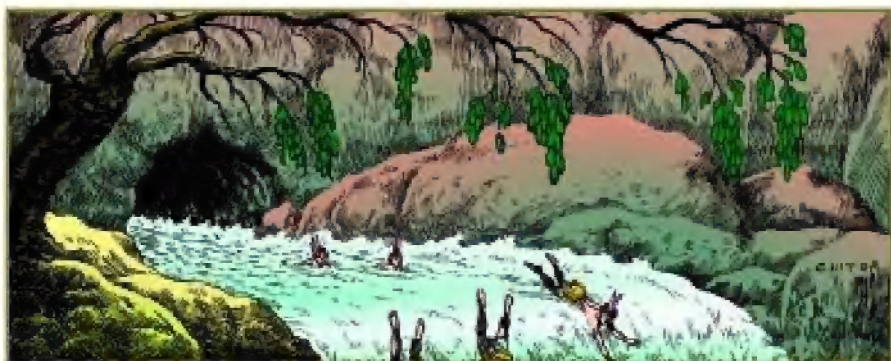
“కనిష్ఠా! ఇక్కడ అయ్య ఎవరు?” అంటూ పు సిలివాడు క్షుణ్ణిస్తూ, “జ్యేష్ఠా, కోయ గడజంగ అను చరలూ! అంతా సారంగం అంచు నను గుండెలకు తగల కుండా జాగ్రత్తగా పుంధు కు పిదండి. ఈ వక్షనానంధు డు గజ ఈతగాడు; ఏం భయం

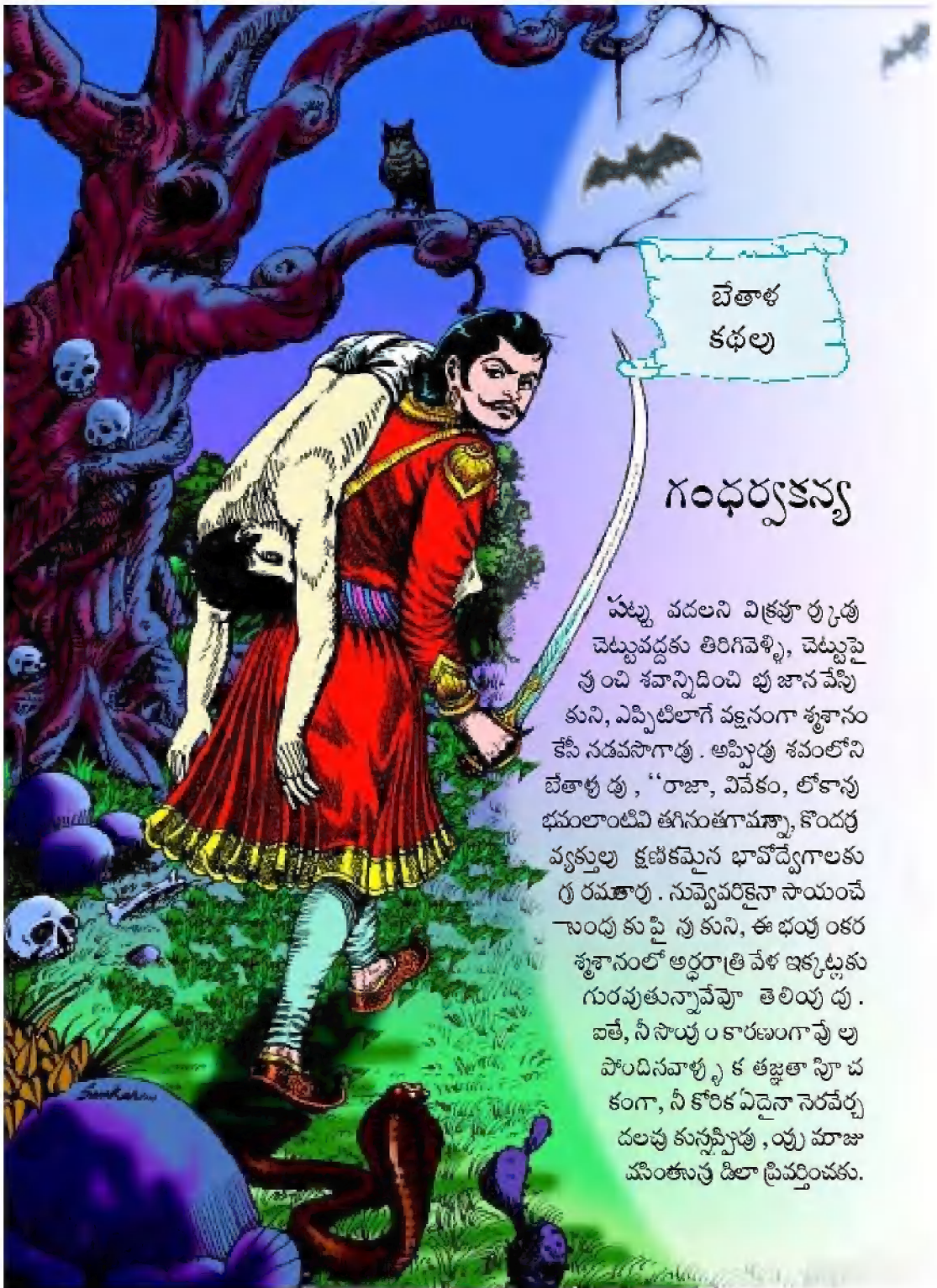
లేదు,” అన్నాడు. నాలుగైదు నిమిషాలకాలం సారంగ జలంలో ఈదిన తరువాత హిరాత్తుగా అందరూ నీటి ఉరవడి వల్ల పుంధు కు నెట్టబడ్డారు. “ఈ వైపునా మరో జలపాతం మళ్ళీ ఉన్నది. పు నం....” అంటూ కేశమణి కీచు పున్నాడు .

సారంగవూ ర్గాన ప్రవాహం నీరు , పు ప్పే నలభైఅడుగు ల ఎత్తు పుంచి కింద మళ్ళీ నదిలోకి పోతు పు నే శబ్దంతో పిడు తున్నది. కేశమణి , అతడి అను చరలూ అంత ఎత్తు పుంచి దభి దభి పుంట్లా నదిలోకి పడి పోయారు .

ఒక శతకాలం అందరికీ ప్రాణాలు కద బట్టినంత పనయింది. ఆ వెంటనే తెప్పరిల్లి ఒకరినొకరు బుర్రబుర్ర నా పీలు పు కుని, అందరూ పు రోతంగా మళ్ళీ తెలు పు కుని నది ఆవలి తీరానికి ఈదసాగారు .

బాగా అలసిపోయి , ప్రాణాలు సోపునీల్లి మళ్ళీ ఆ అరు డు గు రూ , తీరాన్ని పిచ్చి పీ స్తినై, దాని అంచు నకత్తికతార్లు పిట్టకుని తవు కేు పూ స్తిన్న కొందరు ఆటవికుల్ని చూశారు .
-(ఇంకామంది)

బేతాళ
కథలు

గంధర్వకన్య

పట్టు వదలని విక్రమా శూరుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదిండి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వర్ణనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, వివేకం, లోకానుభవంలాంటివి తగినంతగా మూర్ఖులకు క్షణికమైన భావోద్వేగాలకు గురవుతారని నువ్వెవరికైనా సాయంచేయించుకున్నావు కనుక, ఈ భయంకర శ్మశానంలో అర్ధరాత్రి వేళ ఇక్కట్లకు గురవుతున్నావేమో తెలియదు. ఇతే, నీ సాయం కారణంగానే నువ్వు పొందినవాళ్ళు క తజ్ఞతా నీకు కంకా, నీ కోరిక ఏదైనా నెరవేరుదలవు కున్నప్పుడు, ఎప్పుడూ మహిమవించుకుంటున్నావని తెలుసుకోవాలి.”

ను మ్మా వు ను వు ను తగిన హే చ్చరికతో ఉండేందు కుగాను , అతడి కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విను ,” అంటూ ఇలా చెప్పుసాగాడు:

గంధర్వ లోకంలో చిత్రవర్ణిక అనే గంధర్వ కన్య వుండేది. ఆమె అద్భుత సౌందర్యరాశి. ఆమె అందచుదాల గురించి అందరూ గొప్పగా చెప్పుకునేవారు.

గంధర్వ రాజు శక్తిజేజుడి ఏకైక కుమార్తె స్వర్ణపుంజరి. అందరూ చిత్రవర్ణిక అందం పొగడ్త త్రొండడం చూసి, స్వర్ణమంజరి ఆమె పిట్ట ద్వేషాసూయలకు గురైంది.

ఒక పర్యాయం కుమార్తె కోరిక మేరకు శక్తిజేజుడు , స్వర్ణపుంజరిని భూ లోకం తీసి కు పొర్లి అక్కడి వింతలు , విశేషాలు , దర్శనీయ స్థిలాలు చూపించాడు . స్వర్ణపుంజరి అంద

రికీ భూ లోకం గురించి చెబుతూ, తాను పూత్రు ఆస్తి ఇందరలోకు చూశానని గొప్పలు పొయ్యేది. చిత్రవర్ణికకు తనూ భూ లోకం చూడాలన్న కోరిక కలిగింది.

ఈ సంగతి కుమార్తె ద్వారా విన్న శక్తిజేజుడు , చిత్రవర్ణికను సింధుకు రప్పించి, “చిత్రా! నా అనువు తిలేకుండా భూలోకానికి వెళ్ళడం నేరం. అందు కు శిగా, నీమభూ లోకం చేరిన వెంటనే, గంధర్వకన్యగా నీకున్న శక్తులు కోల్పోతామావతే, భూ లోకంలో ఒక వు హిత్తుర దర్శనీయ స్థిలాన్ని ఒక పిం రోజుల్లో నీమా దర్శించగలిగితే, నీ శక్తులు నీకు తిరిగి రాగలమా అప్పడే నీమభు శ్చి గంధర్వలోకు పూడ గలమా” అని శాసించాడు .

దీనితో వురింత పిట్టదల కలిగిన చిత్ర వర్ణిక, గంధర్వ రాజు శాపానికి నీడ్లపిడి, భూ లోకానికి బయల్ పడింది. గగన పూర్ణానందయాణం చేస్తూ, భూ లోకంలోని ఒక అరణ్య ప్రాంతాన మన్న అందమైన జలపాతం చూసి వుచ్చట పిడి, అందు లోడిగి స్నానం చేసిన చిత్రవర్ణిక, తిరిగి గగన పూర్ణానందయాణం చేయ బోయి , తన శక్తులు పొర్లు నట్లు తెలు సు కుని, ఎక్కడ లేని విచారంతో కుంగి పొర్లు ంది.

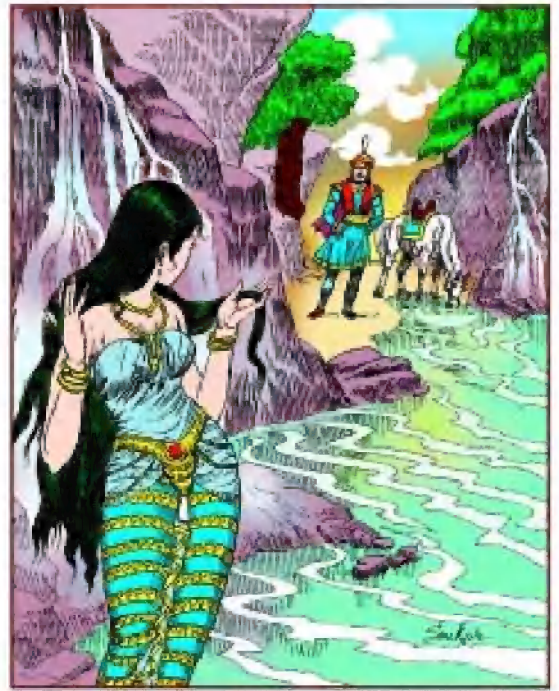
ఆ సమయంలో అట్లు గా గుర్రం వీధ వన్నిన్న యువకుడొకడు, ఆమెను చూసి, “స్నేహదర! నీ అద్భుత రూపిలావణ్యాలు చూస్తూంటే, ను మ్మాభూ లోక కాంతమూదాని అర్థపు మత్తు న్నుది. నన్ను చూసిన తరవాత కూడా వూయ్యం కాకుండా దర్శనవిచ్చా వంటే, నీవేదో అపిడలో మూడిమూటామా అమా?” అని అడిగాడు .

“ఓ, భూలోకవానె! ను మ్హచాలా హ్ని స్మ గ్రాహీవి. నాబర్ర చిత్రవర్ణిక; గంధర్వ కన్యస్త. వీ లోకం చూ డుచ్చి, నా శక్తులు పొగొట్టుకు న్నాను,” అన్నది చిత్రవర్ణిక.

అది విన్న ఆ యు వకుఢ , “నాబర్ర వసంతాను ఢు థి ; కీర్తి చంద్రిక రాజ్యం యు వ రాజును . పిట్టాభిషకానికి ఘు ంధు దేశ సింహారం చేస్తా ఇట్లు వచ్చాను . భూలోకం లోని ముఖ్యమైన చూడదగిన స్థలాలు నీకు చూ పీస్తాను . అంధు కు ప్రితిగా ను మ్హవీ గంధర్వలోకం చూ పీంచాలి. అక్కడి పిరిపొ లనా పద్ధతులూ అవీ చూసి, ఉత్తమమైన వాటిని, నా పిరిపొలనలో అవు లు చేస్తాను,” అన్నాడు .

“యు వరాజా! నీ ఆలోచనమై చ్చదగింది. కాని, నేను తిరిగి గంధర్వలోకం చేరేంధు కు అవసరమై శక్తులు ఘు ంధు సింపాదిం చాలి,” అని, తాను గంధర్వలోకం నుంచి భూలోకానికి వచ్చే ఘు ంధు , అక్కడ జరిగి నదంతా వసంతసేనుడికి చెప్పి, “మారాజు శక్తితేజుడు , నేను తిరిగి గంధర్వశక్తులు పొందేంధు కు, ఒకే ఒక మార్గం చెప్పాడు. అదేవు ండే - పిం రోజుల్లో నేను భూలో కంలో అన్నిటి కన్న వు హిత్రమైన మిఖ్యా స్థిలాన్ని దర్శించాలి. అదేదో నువ్వు చెప్ప గలవా?” అని అడిగింది.

దానికి వసంతాను ఢు థి చిర్ర నమ్మానవ్య, “ఆ విపిత్ర స్థిలమై దో వూ లోకంలోని పిండి లు లు , ఘు ను లు ఎరిగినదే. అది, వు హో శిమతూ , పార్వతీదేవీ విహారిం చే కైలాసగిరి. వు నం దానికి దామితలో మన్న వూ నసి సిరో

వరాన్ని చేరితే, అక్కడి నుంచి కైలాసగిరిని దర్శించవచ్చు,” అన్నాడు .

ఆ మెంటనే చిత్రవర్ణిక ఉత్సాహంగా, “కాని, పిం రోజుల్లో వు నం అక్కడికి చేరగలవా?” అన్నది.

“పిం రోజుల లోపలే వు నం అక్కడికి వెళ్ళగలం. వూ ర్గ వు ధ్యంలో నీకు, వూ భూలోక విశేషాలు చూ పీస్తాను,” అంటూ వసంతాను ఢు థి , చిత్రవర్ణికకు తావు ప్రియా ణించే వూ ర్గంలోమన్ను నిందరదేవాలయా లు , ప్రిజలు చేసుకునే వేడుకలు, రమణీయమైన ప్రిక తి ద శ్యాలు చూ పీస్తూ పిదప రోజుకల్లా చిత్రవర్ణికతో వూ సిసి సిరోవరం చేరాడు .

ఆ రోజు పౌర్ణమి. వెన్నెల వెలుగులో వెండి కొండలా మెరిసిపోతున్న కైలాసగిరిని చూసి ఇద్దరూ భక్తితో శిరస్సులు వంచి మొక్కురు.

అవును ఇం చిత్రవర్ణక దేహి దివ్యకాంతితో మెరిసింది. దానితో, అమె తన గంధర్వ శక్తులు తిరిగి తనకు లభించాయని గ్రహించి, మసంత నుంచి డికి ఆసింగతి చెప్పి, “య్య వరాజా! నీ సాయం వున్న వరానిది,” అన్నది అవి తానం దంతో.

అంతలో గంధర్వ రాజు శక్తితేజుడు పితా త్నగా అక్కడ ప్రత్యక్షు య్యాడు . అతడు తనకు మార్తె స్వర్ణమంజరి ద్వారా, చిత్రవర్ణక, వసంతకుసుమ ల గురించి తెలుసుకుంటూనే మూర్ఛితు . స్వర్ణమంజరి అద శ్వరూపిణిలో, చిత్రవర్ణక భూలోకం చేరినప్పటి నుంచి వెంబడిస్తూనే మూర్ఛితు.

చిత్రవర్ణక, శక్తితేజుడితో వినయంగా, “ఈయన కీర్తిచంద్రిక రాజ్యం వరాజు వసంతకుసుమ డు . ఈయన నుంచి నేను చాలా

సాయం పొందాను . వున్న గంధర్వలోకం వూ పీస్తానని వాగ్దానంచేశాను . వున్న అతిథిగా తీసి కుపాదాం,” అన్నది.

అందుకు శక్తితేజుడు కొప్పంగా, “వూ నమాలకు వున్నలోకం నిషిద్ధం అన్న సింగతి వుంది చావా?” అంటూ వూయ వుయ్యాడు .

“వూ గంధర్వ రాజు చెప్పింది విన్నావు కదా! నేను కష్టాల పొల్పా పిర్వాలేదని నున్న మూ భాషానై, ఏదో విధంగా నిన్ను వూ గంధర్వ లోకానికి తీసి కు పాతాను,” అన్నది చిత్రవర్ణక.

దానికి వసంతకుసుమ డు నిరొప్పివూ టంగా, “ఇంకా వీ లోకం వూ డాలని ఎందు కను కుంటాను! వున్న వూ ర్చకుని సొత్తు వీ గంధర్వ రాజే తిరిగి వచ్చి ఆహ్వానించినా, వీ లోకానికి రాను,” అన్నాడు .

చిత్రవర్ణక ఆ జవాబు కు చాలా సంతోషించి వెంటనే అంతర్ధానమై పుడి.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, యువ రాజు వసంతులనుడు శ్రమ కోర్చి, చిత్రవర్ణకకు సాయం చేసి, ఆమె తిరిగి తన గంధర్వ శక్తులు సింపాల్నించేలా చేశాడు గదా? అంతే కాక అతడికి, తాను పట్టాభిషిక్తుడయ్యాక, గంధర్వ లోకానికి పరిపాలనలోని వుంచిన, తన రాజ్యంలో అమలు చేయాలన్న బలమైన కోరిక కూడా ఉన్నది. అటువంటి వాడు, చిత్రవర్ణక తన లోకానికి తీసి కు పోతానంటే, ఎందుకు నిరాకరించాడు? అతడు ఏదో తాత్కాలికమైన భావోద్వేగాలకు గురైవుంటాడా? లేక గంధర్వ రాజుంటే భయం కారణమా? ఈ సింహాసనంకు సమీపానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పగిలి పోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, “గంధర్వులు ఉన్నట్లు అన్న భావనతో వసంతులనుడు గంధర్వలోకం దర్శించాలనీ, అక్కడి వుంచిన భూలోకంలో అవులు చేయాలనీ కలలు కన్నాడు. అయితే స్వర్ణపుంజరి అనియ,

గంధర్వ రాజు అకారణ కోపం, శాపం వంటి వాటి గురించి చిత్రవర్ణక ద్వారా విని, అక్కడ తను భూమి వచ్చి భూలోకంలో అవులు చేయ తగినవి లేవని గ్రహించి, ఆ నిర్ణయం వూర్చుకున్నాడు. ఎంతో ఉన్నత స్థాయిలో ఉండవలసిన గంధర్వ రాజు, ఆయన కుమార్తెల కుయ్య కుల్లా, ఈర్ష్యాద్వేషాలూ గురించి చిత్రవర్ణక చెప్పగా విన్న వసంత లునుడిలో, గంధర్వలోకం పట్ల మళ్ళీ గౌరవాభిమానాలు సన్నగిల్లినై. అంతే కాక, తాను కష్టాలపాలై ఘోరస్థితిలో భావిస్తూ, భూలోకానికి ఏదో విధంగా తీసి కు పోతాను అన్న చిత్రవర్ణక వూటలు, వసంతులనుడికి ఆర్థిక ర్యంతో పాటు ఏవగింపు కూడా కలిగించినై. ఈ కారణాలవల్ల తన నిర్ణయాన్ని వూర్చుకున్నాడే తప్ప, అతడు తాత్కాలికమైన భావోద్వేగాలకు గురికావడమంటూ జరగలేదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : ఎస్. శివనాగేశ్వరరావు రచన]

నూరేళ్ళ పండుగ జరుపుకున్న మన జాతీయగేయం

బంకించంద్ర చటర్జీ 1875వ సిం.లో కలకత్తా నుంచి తన స్వగ్రామం మైన కాంతాలపడకు రైలులో ప్రయాణం చేస్తున్నారు. కిటికీ నుంచి చూసినప్పటికీ అప్పుత ప్రజల తి న్నోదర్యం ఆయనకు ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. ప్రజల తన వర్ణస్థితి గేయ రచనకు ఆయనలో గ్రూరణ కలిగింది. వెంటనే 'వందేమాతరం' గేయం ఆయన కలం నుంచి జాబ్బు వారింది. 1882వ సిం.లో ఆయన 'ఆనంద వు రం' అనే నవలను రచించారు. ఒక సినిమాస్టూ ల బంధం బ్రిటిష్ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా రహస్యంగా తిరుగు బాటు జరుపడం ఆ స్టూ ప్రసిద్ధ నవల ఇతివత్తం. ఒక సిందర్బం లో దేశభక్తులు 'వందేమాతరం' గేయాన్ని ఆలపించే విధంగా రచనలు కథన పులిచారు. వారణాశిలో 1906వ సిం.లో జరిగిన భారతీయ జాతీయ కాంగ్రెస్ సభావేళంలో విశ్వకవి రవీంద్రనాథ టాగూర్ ఈ గేయాన్ని స్వీకరించి, స్వయంగా ఆలపించారు. అప్పటి నుంచి ప్రతి కాంగ్రెస్ సభావేళంలోనూ 'వందే మాతరం' గేయాన్ని ప్రార్థనాగీతంగా ఆలపించాలన్న నిర్ణయం జరిగింది. భారత రాజ్యాంగ శాసనం-టాగూర్ రచించిన జనగణమన గీతాన్ని జాతీయ గీతంగానూ, 'వందే మాతరం' గేయాన్ని దానికి సమాన ప్రతిపత్తిగల జాతీయ గేయంగానూ ఆమోదించింది. 'వందేమాతరం' గేయాన్ని 1906సిం. కాంగ్రెస్ సభావేళంలో ఆలపించడాన్ని షిరస్సుకొని గత సేప్టెంబర్ లో దేశవ్యాప్తంగా 'వందేమాతరం' గేయం నూరేళ్ళ పురుగు జరుపిస్తున్నాం.

బంకించంద్ర చటర్జీ

మీకు తెలుసా?

సాధారణ ప్రజల్లో దాదాపు 5 శాతం వుంది ఎదుటివారు ఆమోదించడం చూసిన బదులు నిపు షాల్లోపల తామూ ఆమోదిస్తా ఉంటారు. ఒకరు ఆమోదిస్తూనూరని చదివినా కొందరికి ఆమోదంమీరు రావడం కద్దు.

India's largest selling sweets and toffees.

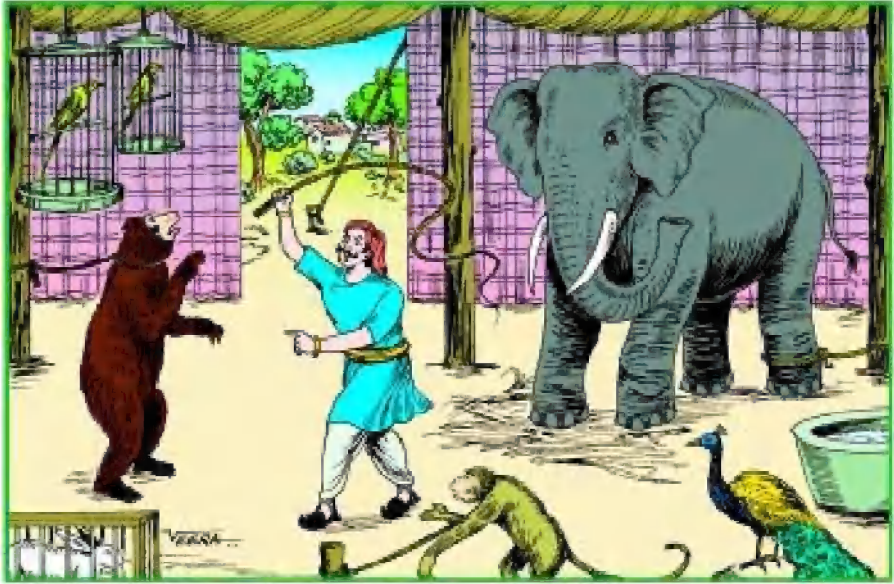

గజరాజు

అర్ధ శానదీ తీరంలో గురు కుల విద్యాల
 యోన్ని నడుపుతూన్న కృష్ణవైతన్యుడు, విద్య
 పై ర్రిచేసి స్వస్థలాలకు వెళుతూన్న ఐదు గురు
 విద్యార్థులను ద్వేషించి, “వురు గురు కులానికి
 వచ్చినప్పుడు వీ కు ఓసమాలు కూడా రామా
 ఈనాడు అవు రకోశంతో సిహా అనేక గ్రంథా
 లను అవలీలగా ఔపోశన పట్టారు. ఇదెలా
 సాధ్యమై ర్లుంది? నిరంతర అభ్యాసం. విశేషం
 చిన బుద్ధిబలం. వీరు ఇప్పుడు బయటి
 ప్రపంచంలో అధ్యుర పేరున్నార. జీవితం
 అందే, పై లబాట కాదు ; నిరంతర పౌరాటం
 అన్నది వుంచి పాకండి. ఆత్మవిశ్వాసం, నిరం
 తర ప్రయత్నం వు నిషీడి చాలా అవసరం.
 అవి ఉన్నప్పుడే భవిష్యత్తు బంగారం కాగ
 లదు . గజరాజుకు కొండంత బలం ఉన్నప్పి
 టికీ, దాన్ని గ్రహించి ఉపయోగించకపోతే
 ఇన్ని వుంత ప్రయోజనం కూడా ఒరగదు .
 ఇంధ్ర కు ఉదాహరణగా ఒక కథ చెబుతాను ,
 ఎనుండి,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

జంతు మఱతో, పిల్లలతో గారడీ ఆటలు
 ప్రదర్శించి, పొట్టపాసి కునే వీరేశం ఒకనాడు
 అడవి ప్రాంతంలో తిరుగుతూ ఉండగా గుంతలో
 పడ్డ ఏనుగు పిల్ల ఒకటి కనిపించింది. దాన్ని
 పట్టిలాగి, తనతోపాటు పట్టణానికి తీసి కు
 వచ్చాడు . దాన్ని చిన్న తాడుతో గుంజకు
 కట్టేసి, వైతవేయ సాగాడు .

ఏనుగు పిల్లకు తల్లిదండ్రులు గుర్తుకు
 వచ్చారు . అడవి పీడికి వున్న పొయింది.
 దాంతో అది తనకు కట్టిన తాడును తెంచు
 కోవడానికి ప్రయత్నించింది. అర్పుతే, ఆ
 తాడును తెంచు కోవడానికి దానికి బలం చాల
 లేదు . అర్పునా, కొన్నాళ్ళు ప్రయత్నించింది.
 కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. పౌరాడి,
 పౌరాడి అలీసి పొయింది. ఆఖరికి ఆ తాడును
 తెంచు కుని వెళ్ళడం తనకు సాధ్యమై య్యే
 పనికాదని భావించి, అడవి పట్ల తల్లిదండ్రుల
 పట్ల ఆశను వదులుకుని వీరేశం చెప్పినట్లు
 నడుపు కోసాగింది. వీరేశం తన గారడీ ప్రదర్శ

నలో ఆ ఎలుగు పీల్ల చేత రకరకాల విన్యాసాలు చేర్చుంచేవాడు. ఇలా కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. ఎలుగు పీల్ల ఇప్పియ్యక్షమనులోకి వచ్చింది. చాలా చక్కగా బలంగా తయారయింది. యజమాని చెప్పినట్లు నర్తనం కోసాగింది.

ఇలా ఉండగా వీరేశం ఒకనాడు అడవి నుంచి ఒక ఎలుగు బంటును పట్టుకువచ్చాడు. దాన్ని బలమైన తాడుతో గుంజకు కట్టివేశాడు. ఎలుగు బంటు తప్పించుకోవడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నించింది. కాని తప్పించుకోలేక పోయింది. వీరేశం దానికి కూడా కొన్ని గారడీ ఆటలు నేర్పడానికి ప్రయత్నించాడు. సరిగ్గా చెయ్యకపోతే కొరడాతో కొట్టేవాడు. సరిగ్గా చేసే అనిడానికి ఏదైనా అందించేవాడు. రోజూ ఇదే తుత్త కొనసాగింది. ఒకరోజు ఆ ఎలుగు బంటు వీరేశం చేతిలో

చావుదెబ్బలు తిని, రాత్రంతా మూలుగుతూ పిడుకున్నది. ఎలుగు కు దానిని చూడగానే జాలి కలగడంతో, “వుత్రవూ, ఎందుకు దెబ్బలు తింటావు? యజమాని చెప్పినట్లు ఎందుకే సిరిపాతుంది కదా! అలా ఎందుకీ కావలసినంత ఆహారం దొరుకుతుంది. పి ఖంగా రోజులు గడిచిపోతాయి!” అన్నది.

“గజరాజా, ఏమిటి నువ్వంటున్నది? వాడిచ్చే ఆహారం నాకు రుచించడం లేదు. అడవిలో స్వచ్ఛగా సంచరించే నన్ను బంధించి తీసి కువచ్చాడు. వాడు నాలుగు డబ్బులు సింపార్లుంచడంకోసం నన్ను నానాహింసి పేడుతున్నాడు. నేను వాడినుంచి తప్పించుకుంటే తప్ప నాకు పి ఖం లేదు,” అన్నది ఎలుగు బంటు విచారంగా.

“అది నీ తరం కాదు. నేనూ ఒకప్పుడు నీలాగే ప్రయత్నించాను. ఎంత ప్రయత్నిం

చినా తాడు ను తెంచు కోలేక పోయా ను ,” అన్నది ఏను గు .

ఆ వూ టకు ఎలు గు బంటు వికవికా నవ్వంది.

“ఎందు కలా నమ్మతామో నా కథ నీకు పిరిహాసంగా ఉందా?” అని అడిగింది ఏను గు కోపంగా.

“గజరాజా, నీ బలం గు రించి నీకు తెలియ డం లేదు . ఈ నీచవూ నమూతో చేరి నీచంగా ఆలోచిస్తా న్నామాను మూతలు పు కుంటే, ఈ తాడు , గుంజ, గు డారం ఒక లెక్కా?” అని అడిగింది ఎలు గు బంటు .

“ఎంతో ప్రియ త్నించి ఓడిపోయా నని చెప్పాను కదా?” అన్నది ఏను గు సీగ్గుతో.

“ను మ్మా ప్రయత్నించినదెప్పుడు? పసి పీల్లగా ఉన్నప్పిడు ! అప్పిడు నీకు బలం చాలలేదు . ఇప్పిడు కొండల్ని పీండిచేయ గలమా ఒక్కసారి ప్రియ త్నించి చూ డు ,” అని ప్రాతృహించింది ఎలు గు బంటు .

ఆ వూ టలతో ఉప్పొంగిపోయి న ఏను గు ఒక్కసారిగా తిరగబడి, తనను కట్టిన తాడు ను తెంచు కుంది. అంతటితో ఆగకుండా, ఎలు గు

బంటు ను కట్టిన తాడు ను కూడా తెంచింది. రెండూ కలిసి అడవికేసి పరిగెత్త సాగాయి.

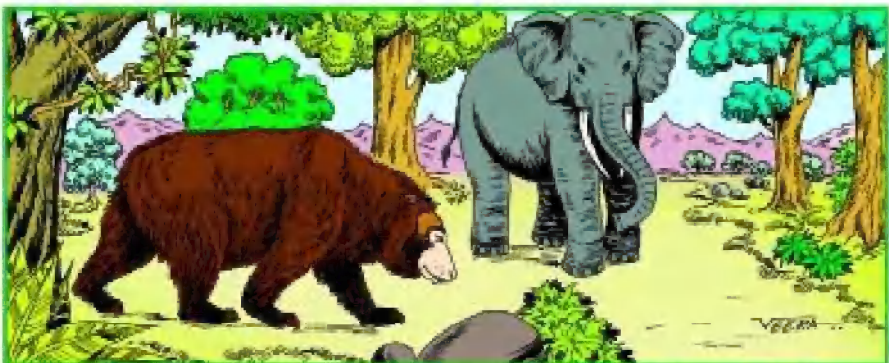
అడవిని సమీపిస్తూ, “మిత్రమా, నేనెంత అవూ య కుణ్ణి. గడ్డి పాచను చూ సీ భయ పిడి పోయా ను . నువ్వు చెప్పకపోతే నా బలం నాకు తెలీది కాదు ,” అన్నది ఏను గు సీగ్గుతో.

“నువ్వే కాదు . చాలావుంది అంతే. తవు బలం తవు కు తెలియ డు . సింకోచంతో అనిలు ప్రియ త్నవు చేయ డు . ప్రియ త్నం చేయ ని వారికి విజయం ఎలా నివు కూర్చు డి?” అన్నది ఎలు గు బంటు .

ఆ తరువాత ఏను గు , ఎలు గు బంటూ తవు వారిని కలు ప్ని కుసావ్యచ్చగా బతికాయి .

కష్టిచెత్తన క్షుత్ర ఈ కథ చెప్పి, “వీ రు కూడా వీ జ్ఞ సాపు ర్థ్యాలకు పు రిచి పాకుండా, నిరంతర ప్రయత్నంతో వాటిని పద్వినియోగం చేసి కుంటూ , వీ రూ హాలు గా జీవిస్తూ, పిదివుంది నీ జీవించేలా చేయాలి,” అంటూ ఆశీర్వదించాడు .

బదు గు రు శిష్టిలూ గు రు మశు భక్తితో నవు స్కిరించి, క తజ్ఞతతో అక్కడి నుంచి బయలుదేరారు .

వార్తలలో బాలలు

రాయల్టీ అందుకున్న విద్యార్థిని

న్యూఢిల్లీలోని ది నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనల్ రీసెర్చ్ అండ్ ట్రైనింగ్ (ఎన్సీఇఆర్టి) సంస్థ య్ు.బి. పూర్వా అనే విదవ తరగతి విద్యార్థినికి మొట్టమొదటి సారిగా 'రాయల్టీ' చెల్లిం చింది. య్ు.బి. పూర్వా తండ్రిగార్త ఒక ప్రధాన ఉపాధ్యాయ్ు. ఆయన్ు ఒక ఊరి నుంచి వు రో ఊరికి బదిలీచేసినప్పుడు తన తండ్రితో పొట్టు ప్రయాణం చేసిన పూర్వా పూర్ణపు ధ్యంలో పూ సిన ద శ్యాలను, ఎదురైన అను భవాలు ఒక వ్యాసంలో రోసంది. కేరళ నుంచి పులయా శంలో వెలువడే 'య్ురేకా' అనే ఒక ప్లల పత్రిక ఈ 'ప్రయాణ వ్యాసాన్ని' ప్రచురించింది. ఎన్సీఇఆర్టి సంస్థ ఈ వ్యాసాన్ని ఒక పాఠ్య గ్రంథంలో పొందుపరచి యువ రచయిత్రికి రాయల్టీగా 3,000 రూ.లు చెల్లించింది. మాయా ఆ వ్యాసాన్ని రాసిప్పుడు ఆరవ తరగతి చదువుతు ఉండేది.

గిన్నిస్ గుర్తింపు

నిశ్చల నారాయణ వయస్సు విదకొండేల్స. అప్పడే అతడు గిన్నిస్ బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్ లో స్థానం సంపాదించాడు. 15 నుంచి ప్రస్తుతుల సెప్టెంబర్ అతనికి 225 వస్తు ము పూపెబడ్డాయి. వుత్తరావే అతడు వాటికేసి తిరిగి చూడకుండా తను చూసిన వస్తుమూను చూసిన క్రమంలోనే అప్పిచెప్పాడు. 2005వ. సెం.లో 200 వస్తుమూను జ్ఞాపికం పేట్టుకుని అప్పిగించి, అతని గ్రు మాజయసంహారావరాల సెప్టెంబర్ రికార్డును నిశ్చల అధిగమించాడు. హైదరాబాదు లోని గీతాంజలి స్కూల్లో 6వ తరగతి చదువుతున్న నిశ్చల ఆగస్టు 20వ తేదీ ఈ సరికొత్త రికార్డును సెప్టెంచాడు. గణిత స్కాతాలను సెరళీకరించడానికి 'ప్రేమ రీ ఫుల్ లాబ్'ను సెప్టెంచడం, కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుని చెస్ ఆడడంలో అందరికన్నా ముందుండడం ఈ విద్యార్థి మరెొన్ని నైపుణ్యాలు.

న్యూస్ప్రింట్ క్విజ్ - 2

1. ఖనిజాల గట్టితనాన్ని కొలవడానికి ఏ స్కాలు ను ఉపయోగిస్తారు?
ఎ. రిక్టర్ స్కాల బి. మోస్ స్కాల
సీ. క్రోమాగ్రాఫ్ డి. స్పెక్ట్రోగ్రాఫ్

2. అండమాన్ దీపము సముదాయంలో మొత్తం ఎన్ని దీపము న్నాయి ?
ఎ. 50 బి. 205
సీ. 200 డి. 85

(సిపూ ధానాలు 63-బజలో)

పిల్లల రచనలు

పుణ్యం - పాపం

కొంచనదేశమిరాజు ధీరసేంపూ డి ఆస్థాన నర్తకి వసంతపూ లిని. సాపూ స్య కుటుంబంలో విజ్ఞానప్పటికీ, ఆమె చిన్నప్పటి నుంచీ నాట్యం పట్ల విశేష ఆసక్తి కనబరుస్తూ, ఎప్పుడూ క్రమవయస్కులయ్యేసిరికి సాటి లేని వేటి నర్తకిగా పురు తెచ్చుకున్నది. ఆమె ప్రతిభను గుర్తించిన రాజు ఆమెను ఆస్థాన నర్తకిగా చేశాడు. ఆమె నాట్య విన్యాసాలనూ, అమీరూ పి భంగి వులనూ చూసే అందరూ పురుషులయ్యేవారు.

వసంతపూ లిని ప్రతిభాసింపిస్తున్నారాల్సిన నర్తకిగానే కాకుండా, పుంచి గుణగణాలు, వినయ విధేయతలు, దయా స్వభావంగల అరుదైన కళాకారిణిగా కూడా ప్రజల పున్న నలు పొందింది.

ఆయె థు పట్టమీరాని యా పు సేదేవి జన్మ దినోత్సవాన్ని మిరస్కరించు కుని, రాజధానిలో జరిగే ఉత్సవాలలో ఒక అంశంగా ప్రజాసేవ లంలో ఆస్థాన నర్తకి వసంతపూ లినిని ఘనంగా

సిత్యరించాలని రాజు ధీరసీంహ్ని తు నిష్టలుంచాడు.

అయితే, రాజాస్థానంలోని ఇతర కళాకారులకు, పిండితులకు ఇది ఎవూ త్రం నచ్చలేదు. తమకు దక్కని అరుదైన గౌరవం రాజనర్తకిని లభించడం చూసి ఓర్వలేక పొయ్యారు. అస్సా య తో కుప్పిలి పొయ్యారు. సివుయం దొరికినప్పుడు ఆమెను కించపరచాలని తహతహలాడసాగారు.

పు హరాణి జన్మదినోత్సవం నాటి సాయం కాలం గొప్ప సిభిఎర్పాటలు ఉంది. వేదిక పై ది ఎర్పాట చూసిన ఆసినంలో వసంతపూ లిని ఎంతో వినయంగా ఒదిగి కూర్చున్నది.

రాజు ధీరసీంహ్ని తు ఆవును విలువైన కాపు కలతో సత్కరించి, ఆమె నాట్యకళలాన్ని మెచ్చుకుని, “పు న వసంతపూ లిని అప్పిరేసి లకు సాటిరాగల అపి ర్వ నాట్యకళాకారిణి. ఆమె పు న ఆస్థానంలో ఉండడం పు న అద స్థిం. ఆవు అద్భుత నాట్యాన్ని తిలకించే అద స్థిం దేవతలకు లేదు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు ప్రజలు కరతాళ ధ్వనులతో ఆనందాన్ని తెలియ జేశారు. అయితే, రాజు గారికి కొద్ది ధూరంలో కూర్చున్న ఒక పిండి తుడు లేచి, “పు హాస్తిభు మలు, “పుంచాలి. తవురు అపి ర్వ కళాపాషికులు. పోట్లపాసి కోవడం కోసం వచ్చిన వసంతపూ లిని ఆస్థాన నర్తకిని చేయడం అమితా పి కళాపాషికులైన తవు ఔదార్యానికి నిలు మూడుం. అంతపూ త్రాన ఈవును అప్పిరేసిలతో పాల్పడం, ఆ దేవమాంత

లను అవపూనించడమే అమత్యుంది కదా!” అన్నాడు.

అతడు పూట పుగించేలోపలే పు రొక నాట్య కళాకారుడు లేచి, “నేను ఎందరో నర్తకిని లు ప్రతిభను చూసినవాణ్ణి... వసంత పూ లిని నాట్యంలో నయ గారం కన్నా, నమ్మల పాలే ఎక్కువ. ఆమెను తమ హస్తాలతో సిన్యానించడం పు న రాజ్యం చేసి కున్న పాపం!” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు సిభిలో గు సిగ్గిసిలు ఆరుభ పుయ్యలు.

ఇదంతా గవు నించిన ఆస్థాన విధూ పికురు గంగాధర శాస్త్రి లేచి, “పు హాస్తిభూ, దేవలోకు,

వు న రాజ్యం చేస్తు కున్న పాపిషియాల సింగ తేవూ గాని, ఆస్థాన నర్తకి మంత్తూ లిని వూ త్రం మియ్యం, పాపింరెంథూ చేస్తు కున్నది,” అన్నాడ .

విదూషికుడి వూ టలు రాజు ధీరసింహి డిలో ఆసిక్తివి రేపాలు . “ఇక్కడ న్న వారంతా, వు హాపాపిం, అవవూ నం అంటూ ంటే, తవు రేమో మన నర్తకికి పాపపుణ్యాలు రెండూ అంటగడత త్త న్నారు . కాస్తవివరించి చెప్పండి,” అన్నాడు .

అందు కు విదూషికుడు , “కళాపాపికు ల్లెత్తవు రాజ్యంలో జన్మించడు మంత్తూ లిని చేస్తు కున్న పుణ్యం. అందుకే ఆమె నేర్చిన కళకు సార్థకత సివు కూరి, ఈ రోజు తవు చేత

ప్రిజాసివు ‘ంలో ఇలా సిన్యానించబడత త్ంది. అల్లు తే, మియ్యంతో పాటు ఏ జన్మలో చేస్తు కున్న పాపవూ తెలియ దు ; ఆవు ను మెన్నంటిమస్తాంది,” అని అగాడు .

“ఆ విషయం కూడా విడవు రచి చెబిత బామటం ంది కదా?” అని అడిగాడు రాజు ఎంతో కుతూహిలంగా.

“తోటి కళాకారిణికి లభిస్తా న్న సిన్యానాన్ని చూ సీ ఓర్వలేని వాళ్ళ ఎదు ట నాట్యం చేయ వలసీ రావడం, ఆమె చేస్తు కున్న పాపిం,” అన్నాడు విదూషికుడు గంభీరంగా.

అంతకు ముందు ఆమెపై వివు ర్వులు గుప్పించినవారు సీగ్గుతో తలలు వంచు కు న్నారు . అప్పుడు రాజు, “వెన్నెలలు వెదజల్లని జాబిలి అందాన్ని ఎవరూ ఆస్వాదించలేరు . అలాగే సాటి వు నిషీలోని వుంచినీ, శక్తిసా వు ధ్యాలనూ గుర్తించి గౌరవించలేని వారి పాండిత్యం నిస్ప్రయోజనం. అది అలాంటి వారి వ్యక్తిత్వానికి వూ య వ ను చ్చ అవశ్యు ంది. అలాంటివారు నా ఆస్థానంలో ఉన్నందు కు విచారిస్తున్నాను ,” అన్నాడు .

ఆ తరవాత, చవు త్కారంతో అస్సో యూ పిరుల అసిలు రూ పాలను బయ టపేట్టిన విదూషికుణ్ణి మంత్తూ లిని చేతుల మీద గా ఘనంగా సేత్కరించాడు . ప్రిజలు ఆనందో త్సాహలతో చప్పిట్లు చరిచారు .

- జి. జె. జోషి (14)

సెయింట్ జాన్ చర్చ్ హైస్కూల్,
హైదరాబాదు (ఆంధ్ర)

బోగన్విల్లా మొక్క

అది జనవరి నెల!

వసంతకాల పిరిపుళాలు గాలిలో తేలి
యాత్రుత్తున్నాయి. అప్పటికే నేను నా గ్రామం
వదిలి కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి.
రోడ్డు మీద వెళుతుంటే మనసులో గాలి
పటాలు వదిలిన జ్ఞాపకాలు.

తిరిగిన బోటల్లారంగు రంగుల పిమ్మట.
పునసంతా ఎంతో ఉత్సాహం; ఉత్తేజం. పిమ్మట
లను చూస్తూండగా వాటికి ఆవల మళ్ళీ బోగన్
విల్లా పొదరులు నా దృష్టిని ఆకర్షించాయి. నా
పునసులో ఏవేవో పూటలు, సంఘటనలు
కదలాడాయి.

నొప్పు ఒక విధంగా నా మిత్రుడని చెప్ప
డానికి లేదు. ఎందుకంటే వాడు నాకన్నా ఒక

సంవత్సరం పేద. పేగా, నా క్లాబ్ వేట కూడా
కాదు. వాడిని చదువుకోనే లేదు. పురో
విధంగా పూర్తిబుట్టావు డిక్టేషన్ ఎంతో ఎక్కువ.
వాడు నాకు గాలిపటం ఎగరేయడం నేర్పాడు.
నేను వాడికి చదవడం నేర్పాడు. అలా ఒకరికొ
కరం దగ్గరయ్యాం.

వాడు నాకు చేపలు పట్టడం, ఎత్తులు న
చెట్లెక్కడం నేర్పాడు. మైక్కులను ఎలా పంచాలో
నేర్పించాడు. ప్రిక టినిస్ట్రావి చదవడం నేర్పాడు.
“నీ మొక్క పుష్పించిందంటే నువ్వు సంతో
షంగా నమ్మతూ ఉన్నావని అర్థం. అది వాడి
నట్టు కనిపిస్తున్న మృదులారంతో ఉన్నట్టు
లేక్క,” అని తరువాత చెప్పేవాడు. అలాంటి నవ్వు
కాలతోనే వాడు బతికాడు. కాలం పువ్వుల్ని
విడదీసింది. నా తల్లిదండ్రులు గ్రామం వదిలి
పూరులోని పిట్టల వచ్చేశారు. అప్పుడే నేను
బోగన్విల్లా మొక్కను తెచ్చి, మా కొత్త ఇంటి
ఆవరణలో పాతి పేట్టాను వాడి జ్ఞాపకంగా.
దాన్ని నేను జాగ్రత్తగా పంచుకున్నాను.

వసంతకాలం వచ్చి, అది పిమ్మట
ఆరుంభించగానే నా పిల్లలూ రొట్టాపీ
పుట్టి జ్ఞాపకం చేసి కోగలనని వాడికి
పూట ఇచ్చాను.

అప్పుడే, చాలా వాగ్దానాలలాగే ఆ
పూటను కూడా నిలుపికోలేక
పోయాను. అప్పుడే నొప్పు ఉన్న
చోటికి బయట పడెను. అప్పుడే, వాడు
కృడ లేక పావడం నాకు ఆశ్చర్యం
కలిగించలేదు. వాళ్ళను గురించి
ఇంకా గుర్తువున్న విచారించాను. ఏ ఒక్కరికి

వాళ్ళ కుటుంబం వెళ్ళిన చోటు తెలియలేదు.

అద ప్రివశాత్తు నేను మొదట ఎరిగి ఉన్న వ ద్దుడు నాకు ఎదు రయ్య డు . నవ్వు అంటే ఆ వ ద్దుడికి ఎంతో ఇష్టం. అతడు నన్ను గు ర్తపిట్ట లేదు కాని, నవ్వు వాళ్ళ పిని వెతు క్కుంటూ ఎక్కడికో వలస వెళ్ళిపోయా రని చెప్పాడు. “నువ్వు సామ్య స్నేహితు డివా? అల్లు తే, ఒక పిని చేసీ పేడతావా?” అని అడిగాడు వ ద్దుడు .

నా పిసా ధానం కోసం ఎదు రు చూ డకుం డానే అతడు ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి, ఏదో వెతికి తీసి కుని, పేరట్లోకి వెళ్ళాడు. కొంతసేపటికి బాగా నలిగిన కాగితం, బోగస్ విల్లా మొక్కతో తిరిగి వచ్చాడు. “వాడు ఈ మొక్కను నాటి పంచవు ని నాకు చెప్పాడు. అల్లు తే, నేను ము సిలివాణ్ణి కదా? నీళ్ళి పాయడం వు రిచి పాయా ను . మొక్క ఎండిపోయింది. ఇది వాడి బిడ్డలాంటిది. దీనిని తీసి కు వెళ్ళు. వాడొక ఉత్తరం కూడా పాఠ్య చేయ వు ని ఇచ్చాడు . ను వ్వు పాఠ్య చేస్తావా?” అని అడి గాడు .

నేను వెంటనే పూ ట్లాడలేక పాయా ను . గొంతు పీడపడుకు పాయింది. మొక్కను, ఉత్తరాన్నీ తీసి కున్నాను . ఆ ఉత్తరం నా చిర నామాకే రాయ బడి ఉంది. రాయ డం అలవాటు లేనివారు రాసి నట్టున్నాయి ఆ అరాలు :

ప్రియమైన పు త్రుడా ,

ఇది నా తొలి ఉత్తరం నీకు. ఒకవేళ చివరిది కూడా కావచ్చు. ఎందు కంటే పే ము ఇక్కణ్ణించి బయల్ దేరు తు న్నాం. పూ కు పనులు ఎక్కడ దొరుకుతాయో

తెలియ దు గనక, పూ చిర నామా ఇవ్వలేక పాతు న్నాను . ను వ్వు ఇచ్చిన బోగస్ విల్లాను కూడా తీసి కు వెళ్ళలేని పిరిస్థితి. అది పేడ్వద ల్లుంది. నేనిచ్చిన మై క్క కూడా పేడ్వదల్లు ఉంటుందని అను కుంటాను .

నీకు తీరిక ఉండదు గనక, ఉత్తరం రాయ లేకపోయా వను కుంటు న్నాను . పు గిలిన విషి యాల తరవాత రాస్తాను .

నీ పు త్రుడు , నవ్వు.

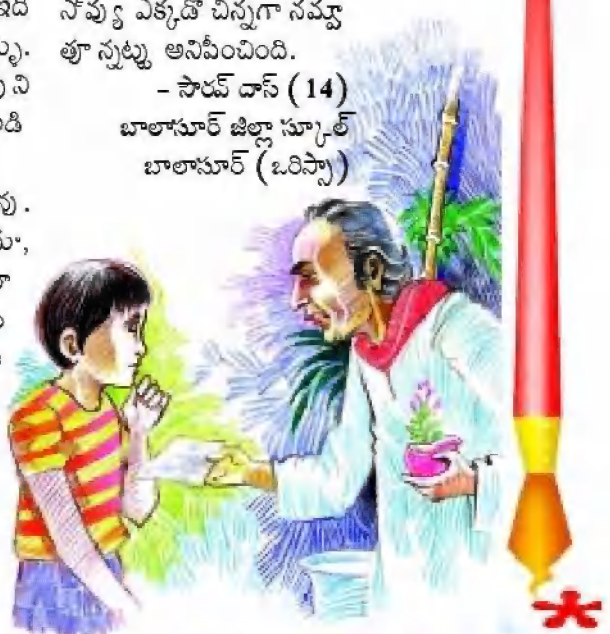
దిగు వ వెలిసిపాయి న చిర నామా కనిపిం చింది.

ఆ ఉత్తరాన్నీ, ఎండి పాయి న బోగస్ విల్లా మొక్కను తీసి కుని ఆ గ్రామం నుంచి బయల్ దేరాను .

పూ డు వసంతాల తరవాత, పూ కిటికీల వెనక పై చిన బోగస్ విల్లాను పూ స్తాంటే, నవ్వు ఎక్కడో చిన్నగా నవ్వు తూ న్నట్టు అనిపించింది.

- సార్వ దాస్ (14)

బాలాసూర్ జిల్లా హూర్
బాలాసూర్ (ఒరిస్సా)

సుదిప్తా రౌపుల్ (13), బాలాసుర్ జిల్లా స్కూల్
బాలాసుర్ (ఒరిస్సా)

1st

గజానన్ ఎ. యాదవ్ (16)
యవత్సూర్
మహారాష్ట్ర

ప్రీతి ఎం. షేటీ (13)
శ్రీ విద్యాసుందిర్
వ్యాలికావర్, బెంగళూరు

2nd

3rd

ఈ పేజీలోనూ, ఎదుటి పేజీలోనూ 2006 పోటీలో బహుమతి
గెలుచుకున్న చిత్రాలు ప్రచురిస్తున్నాం. మొదటి బహుమతి రూ. 300లు;
రెండవ బహుమతి రూ. 250లు; మూడవ బహుమతి రూ. 200.లు.
ప్రోత్సాహక బహుమతులు : రూ. 150లు.

ఎస్. విభా (5)
కేంద్రీయ విద్యాలయ
బెంగళూరు

మోనీదీపా రాణా (12)
24 పరగణాస్
పశ్చిమ బెంగాల్

ఎస్.ఐ. ప్రీతి (11)
నెయింట్. పీటర్స్ గ్రామర్ స్కూల్
సికిందరాబాద్

సంజరం చిలుకలు

రావు, శ్యావున్నాహేతులు. రామ్ ఒకరైతు; శ్యావు వ్యాపారి. ఒకసారి శ్యావుకు వ్యాపారంలో అపార నష్టం ఏర్పడింది. వాటిల్లిన నష్టం భరించలేనంతగా బతుకును చిన్నాభిన్నం చెప్పడంతో, అతడు సాయాన్ని అర్థిస్తూ రావు దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

రావు ఏమాత్రం వెనుకాడకుండా తన పోలంలో కొంత భాగం శ్యావుకు ఇచ్చాడు. శ్యావు పోలం దున్నుతూండగా, బంగారు ఆభరణాలు గల ఒక కంపు పాత్ర దొరికింది. అతడు ఆ పాత్రను తీసి కుప్పాయి, సింగతి చెప్పి రావుకు ఇచ్చాడు. అప్పుడే, దాన్ని పిచ్చుకోవడానికి రావు తిరస్కరించాడు. పోలం శ్యావుకు ఇచ్చేప్పుడంతో, అందులో దొరికినవి శ్యావుకే చెబుతూ తాయని చెప్పాడు. అందుకు శ్యావు ఒప్పికోలేదు. ఇద్దరూ గ్రామాధికారి వద్దకు వెళ్ళి తమకు న్యాయం చెప్పమన్నారు. గ్రామాధికారి మరుసటి రోజు రమ్మని చెప్పి విరమణాడు.

ఆరోజు రాత్రి రావు గ్రామాధికారిని కలుసుకుని, “న్నాహేతుడు చాలా నిజాయితీ

పెరుగు. ఎవరి సాయాన్ని తీసుకోడు. వ్యాపారంలో కోలుకోలేని నష్టం కలగడం వల్ల, నేనిచ్చిన పోలాన్ని అప్పు ధ్ధింగానే పిచ్చుకున్నాడు. అప్పుడే, ఆ పోలం అతనికి చాలదని నాకు అనిపించి, నా భార్యని శిల, కూతురు సింగిత నగలను వారి సింపు ధ్ధి సమృద్ధితో తీసుకుని, వాటిని శ్యావుకిచ్చిన పోలంలో నేనే పాతి పేట్టాను. రేమీతవురు అతనికి అన్న కూలంగా తీర్చుచెప్పాలి,” అని వేడుకున్నాడు.

పురుషాడు పోలం శ్యావు ఆధీనంలో ఉండడంవల్ల, అందులో దొరికిన నగలు శ్యావుకే చెందుతాయని గ్రామాధికారి తీర్పు చెప్పాడు. శ్యావు అప్పు ధ్ధింగానే తీర్పును అంగీకరించాడు. పోలంలో అరుదైన ఫిలవలు నాటితే లాభదాయకంగా ఉండగలదని నిర్ణయించాడు. శ్యావు కొడుకు ఆదిత్యుని పీలిచి, నగలు ఇచ్చి, వాటిని అమ్మి ఆ సొమ్ముతో అరుదైన ఫలాల చెల్ల విత్తనాలను కొనుక్కు రమ్మని చెప్పాడు.

పురుషాడు ఆదిత్యుని పీలిచి పట్టుకొనే బయలుదేరాడు. దారిలో ఒకడు కొన్ని

అందమైన చిలుకలను ఒక పంజరంలో బంధించి అమ్మదానికి తీసుకు వెళ్ళడం చూశాడు. అవి చాలా అరుదైన జాతి చిలుకలనీ, సంతలో వాటికి వుండి ధర పిలకగలదనీ ఆ మనిషి చెప్పాడు. పంజరం లోపల అవస్థిపెట్ట తూ న్ను ఆ పిల్లలకు చూస్తూంటే, ఆదిత్య వునస్థి విలవిలలాడింది. వాటికి స్వాచ్ఛ కలిగించాలనుకున్నాడు. తన దగ్గర వన్నునగలను ఇచ్చి, పిల్లలను కొనాలనుకున్నాడు. అందుకు ఆ వునస్థి సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాడు. ఆదిత్య పంజరం తలుపు తెరిచి పిల్లలను వదిలిపెట్టాడు. పిల్లలు స్వాచ్ఛగా ఎగిరి వెళ్ళడం చూసి అతని మనసు ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది.

పిల్లలకు స్వాచ్ఛ కలిగించినందుకు ఆనందించినప్పటికీ, తండ్రి చెప్పిపంపిన పని చేయలేకపోయాడు కదా అని ఆదిత్య బాధ పడ్డాడు. వట్టి చేతులతో ఇంటికి వెళ్ళకూడదనుకున్నాడు. పట్నంలో ఏదైనా ఒకపని చూసుకుని, కొంతకాలం డబ్బు కూడబెట్టి, తండ్రి చెప్పిన విత్తనాలను తీసుకుని వెళ్ళాలని నిర్ణయించాడు. అతనికి ఒక ధనిక వర్తకుడి వద్ద వుంచి ఉద్యోగం లభించింది. రెండేళ్ళపాటు కష్టపడి వినిచేసి అనుకున్న మొత్తాన్ని కూడబెట్టుకుని ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

ఆ సమయంలో అతని తండ్రి తనన్నూపే తుడు రావుతో పూట్లాడుతున్నాడు. తన కొడుకును చూడగానే ఆప్యాయంగా కౌగిలించుకుని, “నీ ఉదాత్త చర్యతో వుప్పుల్ని గర్వపడేలా చేశామునగలు పొయ్యని బాధ పడకు. మనం మొక్కలు కొనవలసిన అవసరం కూడా లేదు. నువ్వు వెళ్ళిన కొన్ని రోజుల తరువాత అందమైన చిలుకలు గుంపుగా వచ్చి

వున పోలంలో ఫిలవాల విత్తనాలను తెచ్చి పడేశాయి. ఇప్పుడు వున పోలంలో ఫిలవాల పేర్ల గుంపులున్నాయి,” అన్నాడు.

“అహ! అద్భుతం. చిలుకలు నేను చేసిన ఉపకారానికి ప్రతిస్పందకారం చేశాయన్నమాట,” అన్నాడు ఆదిత్య.

“వురో విషయం శ్యావు, ఆదిత్య చేసిన ఉదాత్తచర్య గురించి వినగానే, నా కూతురు అతని పట్ల అభిమానం పెంచుకున్నది. వేశ్యాదాలను కుంటున్నది. వీలూ, వీ అబ్బాయికి అంగీకారం ఇవ్వాలి అని కోరుకున్నాడు. “నీ కూతురు నువ్వు ఇంటికోడలుగా చేసి కోవడం చూడకూ సంతోషం. ఏమంటామా ఆదిత్యా?” అంటూ కొడుకు చేత చూశాడు శ్యావు నమస్తూ. ఆదిత్య అంగీకారం చూపగా తల ఊపాడు.

- సురభి శ్రీవాత్సవ్ (14)

సంద్ వికాస్ విద్యాలయ
గోరఖపూర్ (ఉ.ప్ర)

మీనాబొమ్మ

మీనా చిత్రపూర్లో ఉంటోంది. ఆమె చాలా తెలివైన అమ్మాయి. తల్లితండ్రులు ఆమె పట్ల ఎంతో ప్రేమ కనబరచేవారు. ఆ రోజు ఆమె చాలా సంతోషంగా ఉంది. అమెరికాలో ఉన్న మకుంటూ స్వ అన్నయ్య, ఆమె పిచ్చిన రోజు కోసం వస్తున్నాడు.

అన్నయ్యకు స్వాగతం పలకడానికి వీ నా తల్లిదండ్రు లతో కలిసి విమా నాశ్రయా నికి వెళ్ళింది. అన్నయ్యను చూ డగానే వీ నా ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది. ఇంటికి వస్తూ అన్నయ్య తన కాలేజీ గు రించి, విశ్వ విద్యాలయం గు రించి ఎన్నో ఆసక్తికరమైన విషయా లు చెబుతూ వచ్చాడు. అప్పటికే వీ నా ఇంజనీర్స్ షిప్ ను ము క్కోసం అవు రికా వెళ్ళాలని నిర్ణయించింది. ఆమె ఆ రాత్రి తన

చదవబోయే కాలేజీ గు రించి కలలు కంటూ నిద్రపోయింది.

పు రు నాడు ఆమె పిచ్చిన రోజు. ఆమెకు ఎన్నో కాపు కలు వచ్చాయి . అయితే, అన్నయ్య ఇచ్చిన అమెరికన్ డాల అన్నిటికన్నా చాలా అందంగా ఉంది. అందమైన ఆ బొమ్మకు బంగారు జుట్టు, పిచ్చటి ధు స్మిలు ఉన్నాయి. పైకెత్తితే కళ్ళు తెరుస్తోంది. కిందికి దించితే కళ్ళు మూ సు కుంటుంది. అది అన్నిటికన్నా చాలా భిన్నమైనది. ఎంతో బావున్నది. దాన్ని తనన్నుహిత్రులకు చూ పించాలని వీ నా ఎంతో ఉత్సాహపడింది.

అందు వల్ల ఆమె బొమ్మను తన హో స్టల్ బ్యాగ్ లో దాచు కుని వెళ్ళింది. తరగతిలో ఉపాధ్యాయు లు చెప్పే పాఠాల వీ డ వు న సు ధ నిలుపితేకపోయింది. సింబల్ నిధు ర పాత్రా న్న బొమ్మ వీ డే ఉంది ఆమె ధ్యాసంతా. వీ నా పరధ్యానంతో ఏదో పిగటి కలలు కంటు న్నదని హాస్టల్ టీచర్ గవు నించి, హెచ్చరించింది. ఉలిక్కి పడిన వీ నా తన బొమ్మను ఒకసారి తాకి చూ సు కున్నది. అప్పు డామె చేతికి ఏదో బటన్ తగలడం గవు నించింది.

అప్పుడే గుంట మోగడంతో, పు రారీ టీచర్ తరగతిలోకి వచ్చింది. ఆమె భూ కంపాలకు సంబంధించిన చిత్రాలు తీసి కు వచ్చి పీల్లలకు భూ కంపాల గు రించి బోధించసాగింది. అయితే, వీ నా వు నసంతా ఆ బొమ్మ వీ డే

ఉంది. సిఫ్యు యం దొరికినపిమ్మల్లా
దాన్ని రహస్యంగా చూసి కోసాగింది.

పూ డో పీరియట్ ఆరంభపు మా
తూండగా, తరగతి గోడ పుల్లగా
కంపించింది. దాన్ని మొదట ఎవరూ
గమనించలేదు; ఆ తరవాత భవన
పుంతా ఉధృతంగా ఊగడంతో గోడ
కూలి పోయింది. పిల్లలు వెలుపలికి
వెళ్ళలేకపోయారు.

వీ నా హిడలి పొల్చింది. ఆమె
బొమ్మను శరీరానికి గట్టిగా అదివి
పట్టుకున్నది. దాంతో బొమ్మ గట్టిగా
పూట్లాడసాగింది: “భూ కంపం వస్తూ
మొదట వెలుపలికి వెళ్ళడానికి ప్రయ
త్నించాలి. అది సాధ్యం కాలేదంటే
పూజా కిందగాని, బెంచీ, పుంచం కింద గాని
దాక్కుని మీరెండు చేతులను మెడపై ఉంచు
కోవాలి.” టీచర్ చెప్పిన మాటలు బొమ్మలో
రికార్డయి ఉన్నాయి వీ నా వెంటనే గ్రహించింది.
అందు వల్లపై మెనలో రికార్డయిన దాన్ని, గట్టిగా
నొక్కి పట్టినిప్పిస్తూ బొమ్మ పుళ్ళి పుళ్ళి చెప్ప
గలదని తెలుసుకున్నది. వీ నా బటనను పుళ్ళి
నొక్కింది. బొమ్మ బిగ్గరగా, “భూ కంపం,
భూ కంపం,” అని అరవసాగింది.

దాని పూటలు వెలుపలనున్న వారికి విని
పించడంతో, శిథిలాల పుధ్య పీల్చలు చిక్కు
కుని ఉన్నారని గ్రహించి, వెలుపలికి తీయ
డానికి పై ను కున్నావు. తగిన సిఫ్యు యంలో
వారికి సిహాయం అందింది. వీ నా తరగతి
లోని పీల్చలందరినీ ప్రాణాలతో కాపాడారు.

తన ప్రాణాలను కాపాడినందుకు తరగతి
లోని పీల్చలందరూ వీ నాకు కృతజ్ఞతలు తెలియ

జేశారు. “వీరు కృతజ్ఞతలు చెప్పవలసింది
నాకు కాదు; నా బొమ్మకు,” అన్నది వీ నా.

ఆమె అన్నయ్య, “పువ్వేగనక భూ కంపం,
భూ కంపం,” అని ఆ బొమ్మను అరిచేలా చేయ
కుండా ఉన్నట్టులు తే, వి పుట్టి కను గొనడం
చాలా కష్టమై ఉండేది. మంచిపని చేశావు,”
అంటూ వీ నాను అభినందించాడు. వీ నా
చాలా సంతోషించింది. తన పూటలందరినీ
కాపాడడానికి ఉపకరించిన బొమ్మను ఇచ్చి
నందుకు అన్నయ్యకు కృతజ్ఞతలు తెలియ
జేసింది. “బాగా చదివి మంచి ర్యాంకు
తెచ్చుకున్నావంటే వచ్చే బర్తడుకు కంప్యూటర్
కాను కగా ఇస్తాను,” అన్నాడు అన్నయ్య. ఆ
పూట విని వీ నా ఆనందంతో నాట్యం చేసింది.

- యశశ్రీ ఎస్. పాటిల్ (11)

శ్రీమతి శీలాదేవి పిండే సర్కార్
హైస్కూల్, కొల్హాపూర్ (మహారాష్ట్ర)

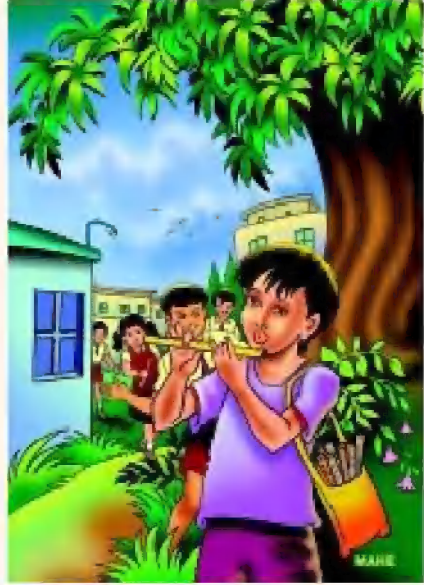
వేణువు మహిమ!

నూపుంగా పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయుడు తన కార్యాలయంలోని గోడగడియారం కేసి చూశాడు. ఒంటి గంట అల్లుంది. పుధ్యామ్నా భోజన విరామ సిఫయ్యం. అల్లుతే, ఇంకా గంట మోగలేదు. పూను గంట కొట్టడానికి వురిచిపాయాదా ఏం? అని ఆయన ఆలోచించసాగాడు.

ఉన్నట్టుండి శ్రావ్యమైన వేణు నాదం వినిపించింది. అదే సిఫయ్యంలో గంట కూడా మోగింది. తరగతి గదుల నుంచి పిల్లలు బయటకు పిర్రలు తీశారు. వారిలో కొందరు పాఠశాల ప్రాంగణంలో చెట్టు కింద నిలబడ్డ తొవ్వడేళ్ళకు ప్రవాడిచ్చట్లా పూ గారు. వాడి పురు రాధా; వేణు ము అప్పే కుర్రవాడు.

రోజూ భోజన సిఫయ్యంలో వాడు పాఠశాలకు వస్తాడు. వాడు వేణు మాళుడం వినగానే, గంట ఒకటల్లుందని గ్రహించి వైస్సు గంట మోగిస్తాడు. అతడు గడియారం చూడవలసినవినిలేదు. నిరిగ్గా ఒంటి గంటకు పసాడు రాధా.

రాధా వేణు గానం అంటే చాలా వుంది పిల్లలకు చాలా ఇష్టం. కొందరు తావు తెచ్చుకున్న ఫిలహారం కూడా రాధా తోపించుకుని తినేవారు. అల్లుతే, కొందరు ఉపాధ్యాయులకు ఇది నచ్చలేదు. పుఖ్యంగా నాలుగవ తరగతి ఉపాధ్యాయుడు పాత్రోకు వురిచీదరగా అనిపించేది. పుధ్యామ్నా విరామ సిఫయ్యంలో గోడవ చేయడపు గాక, రాధా పిల్లల్ని పాడుచేస్తాడేమో అని ఆయన అసహనం వుండేది. ప్రధానోపాధ్యాయుడికి ఫిర్యాదు

చేశాడు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు అక్కడికి వెళ్ళి, పిల్లల్ని తరగతులకు వెళ్ళమని చెప్పి, అ పిల్లలు వెళ్ళిపాగానే, రాధా కేసి తిరిగి, “వెళ్ళిపో. ఇకపూడ దరిదామిలకు రావద్దు,” అని కోపంగా ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళ రాధా పాఠశాలకేసి రాలేదు. పూనుకు వాడు రానివెలితి కనిపించింది. గంట మోగించడంలో మరింత జాగ్రత్త వహించాడు. రోజూ కొంతసమీరాధా వేణు గానం వినే అవకాశం పూరంకావడంతో చాలా వుంది పిల్లలు విచారం చెందారు.

ఒకనాడు ఏదో అద్భుతం జరిగినట్లు, పుళ్ళే వేణు గానం వినిపించింది. అదే సిఫయ్యంలో పుధ్యామ్నా గంట మోగింది. చాలా వుంది పిల్లలు ఉత్సాహంతో వేణు మాళుడు తూన్న రాధా వద్దకు పిర్రలు తీశారు. చాలా వేణు ము అప్పుడయ్యాయి. దాన్ని

ఎలా ఊదాలో రాధా పీల్లలకు సేర్పసాగాడు .

వాడు పు శ్రీ రావడం పాత్రోకు నచ్చలేదు .
ప్రిధానోపాధ్యాయు ణ్ణి వెంటబెట్టుకుని అక్క
డికి వచ్చాడు . ఆయన పు చూ దగానే, పీల్లలు
మెల్లగా జారు కున్నారు . అక్కడ పు గిలిన
పీల్లల ఎదు ట ప్రధానోపాధ్యాయు డు రాధా పు
చెంప దెబ్బ కొట్టాడు . రాధా చెక్కిళ్ళపై కన్నీరు
కారసాగింది .

తన పు రీ కరినంగా శించానా అన్న అన
పూ నం ప్రధానోపాధ్యాయు డికి కలిగింది . పు న
పు లో నొచ్చుకున్నాడు . ఆ తరవాత తన జేబు
లోని పిర్న తీసి, అందు లోంచి పిడి రూ పా
య ల కొత్తనోట్లు తీసి రాధా కు ఇవ్వబోయా డు .
అయి తే , దాన్ని మిశ్చుకోవడానికి తిరస్క
రించిన రాధా , “అయ్యో, నేను ఈ బడిలో
పూ డో తరగతి చదు మకుంటు న్నప్పిడు నా
తల్లిదండ్రు లు రోడ్డు ప్రిపూ దంలో పు రణిం
చారు . నా చదు మకొనసాగించలేక పొయా ను .
నేను నా తల్లిదండ్రు లకు ఒకడే సంతానం .

నన్ను ఆదుకునే వారె
వరూ లేకపోయారు .
ఆకలికి తట్టుకోలేక ఈ
వేళు ముమ్మడిపిని చెపి
ట్టాను . అయి నా, బడి
అందేనాకు ప్ర హా ఇష్టిం .
పీల్లలతోస్పృహించు డ
పు టే ఇంకా సంతోషం .
అందు కే ఈ బడి ని
పు ర్ర వలేక రోజూ ఇక్క
డికి వస్తున్నాను . దీన్ని
గొడవగా భావించి
తన పు వద్దంట్ల పూ త్రం

ఇకపేరాను ,” అన్నాడు వినయంగా .

వాడి పూ టలు విన్న ప్రధానోపాధ్యాయు డి
నోటి నుంచి పూ ట రాలేదు . తనలాగే అవా
క్కయి నిలబడిన పాత్రోకే వక్షసంగా పూ శాధు .
ఆ తరవాత రాధా కేసి తిరిగి, “నన్ను పుంపు
బాబూ . నిన్ను కోప్పడి ఉండకూడదు . ను మ్మ
అనాథమాకామా నీ సొంరణాబాధ్యతలు
మే మే పూ సి కుంటాం . ను మ్మ పు శ్రీ చదు
మత్రు కొనసాగించాలి . రేమీ ఉదయం రా . నాల
గవ తరగతిలో చేర్చుకుంటాను ,” అన్నాడు .

పు ర్ర నాడు ప్రాధనా సేవ వేశంలో, ప్రధానో
పాధ్యాయు డు రాధా జేబు నుంచి వెలు విలికి
కనిపిస్తూన్న వేణు మత్రు పూ శాధు . వాణ్ణి పిలిచి
ప్రాధనా గీతాన్ని వేణు మతో వాలుంచు న్నాడు .
నాటి నుంచి రోజూ అలాగే జరు గు తూ వచ్చింది .

- రజత్ కుమార్ త్రిపాఠి (14)

బాలాసుర్ జిల్లా స్కూల్,

బాలాసుర్ (ఒరిస్సా)

చక్రవర్తికి, అందరికీ అందమైన గుణపాఠం!

క్రీ.శ. రెండవ శతాబ్దంలో గొప్ప పరిపాలనా దక్షుడైన చక్రవర్తి బాడియోన, రోమ సామ్రాజ్యాన్ని విరిచిపోంచేసాడు. అధికారంలోని పాలకులు, అంగరక్షకులు లేకుండా ఒంటరిగా తిరిగిన ఎలాంటి అభద్రతా భయం లేని కాలం అది. ఒకనాడు ఆ

య్య వచక్రవర్తి, గృహం మీద ఒక గ్రావుంటూ వెళ్ళతూ - గ్రావుంటున్న పంటలో ఒక పచ్చిదూకును ఎండవైపు సేకరించి తెచ్చివేయకుండా ఫలవాలమొక్కలు నాటాడని చూశాడు.

చక్రవర్తి ఆగి, “అయ్యో, తప్పిపోయిందా?” అని అడిగాడు.

“సిరిగ్గా తెలియదు. పూరేళ్ళు ఉండవచ్చును కుంటాను,” అన్నాడు ఆ గ్రావు వద్దకు, చక్రవర్తిని గృహంపైకి పంపిస్తూ.

“ఈ పురిపాలనలో ఇలా జరిగింది తప్పక నావే, పొం! యక్షవనంలో జరిగింది సిరిగ్గా అంది కూడబెట్టుకుని ఉండే ఇప్పుడు ఉపయోగపడేదే కదా?” అని అడిగాడు చక్రవర్తి.

“ఈ పూవు మీదనే నీవు తొలి పురిపాలనా శాస్త్రం జరుపడంతోనే ఉన్నావు; నేలతల్లి కూడా నావొకని కరంతోనే ఉంది. ఎప్పుడూ చిన్న పూవులా ఉండేది. ఆ దేవతలు పురిపాలనా శాస్త్రం అందరికీ కావలసినంత ఉంది,” అన్నాడు వద్దకు.

“బావావి. పురిపాలనా శాస్త్రం ఇలా శ్రమపెట్టే తప్పక నావే వెండుకు? నువ్వు నావే మొక్కలు ఫలాలందించేంతవరకు జీవించాలని అనిపిస్తావా?” అని అడిగాడు చక్రవర్తి కాస్త వెటకారం ధ్వనించే కంఠస్వరంతో. “ప్రభూ, నా యక్షవనంలో కొన్ని ఈ

పోలంలో చాలా ఫిలవ నాలు ఉన్నాయి. అవి నాకు ఇప్పటివరకు ఫిలాలను అందిస్తూనే ఉన్నాయి. అయితే, వాటిలో ఒక్కడాన్ని కూడా నేను నాట లేదు. నా తదనంతరం వచ్చే వాళ్ళకు ఫిలాలివ్వ గలవన్న ఉద్దేశంతోనే ఈ మొక్కలను నేనిప్పుడు నాట తున్నాను. వాటి ఫిలాల పట్ల నాకు ఆసక్తి లేదు. నాటి పంచడం పట్ల వూత్రపు తరగని వువు కారం ఉంది. ఒక వేళ వాటి ఫిలాలు నాకు లభించినా లభించవచ్చు. భగవత్సంకల్పపు గనక ఉంటే, వూ చక్రవర్తికి కూడా బుట్ట నిండుగా ఫిలాల నివ్వగలను!" అన్నాడు వద్దుడు పినయంగా.

ఆ వూటలు పిని వుండహాసం చేసిన చక్రవర్తి, "పుత్రవూ, నువ్వు అయ్య రాజ్యాలతో వర్తిల్లాల్సి," అంటూ గృహం ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి. రాజభవనం ఉపరితలంలో చక్రవర్తి పిచ్చాల్ని చేస్తున్నాడు. ఒక బుట్టనిండుగా పిళ్ళతో, భవనంలోకి వస్తూన్న ఒక

వద్దుణ్ణి కాపిలా భటులు అడ్డుకోవడం ఆయన గవునించాడు. చక్రవర్తి ఆ వద్దుణ్ణి ఒక్క నిమిషం పెరిశీలనగా చూసి, అతన్ని లోపలికి పంపివుని భటులను ఆజ్ఞాపిస్తూ, పైడ దిగి అతనికి ఎదురు వెళ్ళాడు. ఆయన ఊహించినట్లే - ప్రస్తుతం వంద సంవత్సరాలు దాటిన ఆ వద్దుడు గ్రామం నుంచి వస్తున్నాడు. కొన్నేళ్ళ క్రితం చక్రవర్తి నిమిషంలో నాటిన మొక్కలు పేరిగి పెద్దవై ఫలాలందించాయి. ఆ వూల తొలికాపిలాలాత్ర చక్రవర్తికి ఇవ్వడానికి తీసి కువచ్చాడు.

చక్రవర్తి ఆ వద్దుణ్ణి ఆహ్వానించగా కౌగిలింపు కున్నాడు. అతడు తెచ్చిన ఫిలాలను స్వీకరించి, పిళ్ళ తెచ్చిన బుట్టనిండుగా బంగారు నాణాలు నింపి నాట కగా ఇచ్చి పంపాడు. ఉన్నత ఆశయం, అశావాదం కలిగించే గురణ, స్ఫూర్తి ఎలాంటిదో తనకు ఇప్పిస్తు అర్థమయిందని సిభతీరినమ్మి తు సిభకులతో సంతోషంగా చెప్పాడు. -(ఎం.డి)

చందమామ క్వీజ్ - 8 (సెప్టెంబర్ '06) విజేతలకు అభినందనలు

1. పైల జితేంద్ర పిలారు - 2, (ప.గో. జిల్లా) (ఆం.ప్ర)
2. వాస్తు సతీష్ చంద్ర, ఇందుకూరు పేట, నెల్లూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర)
3. కొండా వినోద్, బండారులంక - 533 221, తూ.గో. జిల్లా (ఆం.ప్ర)
4. సురూ లింగరాజు, మక్కువ - 535 547, విజనగరం జిల్లా (ఆం.ప్ర)
5. ఎం. ప్రత్యూష, నెల్లూరు - 524 003 (ఆం.ప్ర)

చందమామ క్వీజ్-8 సమాధానాలు

1. దుస్సాహసిం తెచ్చిన దుర్మరణం.
గ్రీకు పిల్వగాధ. యాక్షియాన;
డయూనా.	4. ఫాహ్యూన.
5. పుణిపైర్.
6. పుంత్రగాడి జీవితం.
2. 160 కోట్లు.	7. రాజుగారి పునోగతం! (సంతాని
జానపిద కథ)
3. కవుల. తుమ్మలచెరువు పితాచం.	

చందమామ క్వీజ్ - 10

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్నీ సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్వీజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-
డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ
సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి.
చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా-
ధానాలు వెంటనే స్మరిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగేస్తే ఇట్టే
తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ
మంది ఉన్నట్లయితే బహుమతి మొత్తం వ్రా ద్వారా
తీసిన ఐదగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే : 1. సివూ ధానాలు రాయండి. 2. వీరబుర్రు, వయస్సి (16
ఏళ్ళలోమీదానా), పీనకోడతో సిహా ప్రి ర్తి చిర్ర నావూ రాయండి. 3. ఒక కుటుంబంలో ఒకరు
వూ త్రవ్వు పొల్లనానా. 4. చందాదార అల్లుతే, ఆ నంబర్ రాయండి. 5. కవర వీ డుండమామ
క్వీజ్-10 అని రాసే, చుడూ పు స్తి ర్తి చిర్ర నావూ రాసే వూ కు పంపిండి. 6. నవంబర్ నెలాఖర లోగా
వీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 7. డిసెంబర్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. గిన్నెబు ప్రతినెడుల సమక్షంలో పన్ను పుల్లపై 25 వలయాల అందమైన హారాన్ని చెక్కిన
నేర్పరి పేరేమిటి? ఏ రాష్ట్రానికి చెందినవాడు?
2. యువరాణి స్థూలకాయం తగ్గించడానికి యువవైద్యుడు ఒకడు వైద్యంకాని వైద్యం
చేశాడు. ఏమిటా వైద్యం? ఏ కథలో?
3. పునదేశానికి 'చిట్టి' చిత్రాల కళాపు తీపు కువచ్చినవారు
ఎవరు?
4. అంతర్జాతీయ వ డ్దుల దినోత్సవం ఎప్పుడు జరుగి
కుంటారు?
5. బౌద్ధ ధర్మాన్ని స్వీకరించిన మొదటి మహిళ ఎవరు?
6. 'పుజోరం' అంటే అర్థం ఏమిటో తెలుసా?
7. కథకళి నాట్యానికి మూలమైన ప్రాచీన ప్రిదర్శన
కళారూపం ఏది?
8. కేవలం బాహ్య నోందర్యానికి ఆకర్షితు లు కావడం
వల్లే అనర్థాలు జరుగుతాయని గ్రహించి, వలచి
వచ్చిన నోందర్యరాశిని ఒక రాజు తిరిస్కరించాడు.
ఆ రాజుఎవరు? ఏ కథలో వస్తాడు?

9. ఈ చిత్రం ఏ కథలో
చోటు చేసుకున్నది?

నవకోటి నారాయుడు

బ్రహ్మాదత్తత కాశీరాజ్యాన్ని పాలించేటప్పిథ ఒక వు హాధనికుథు ండేవాథు . ఆయ న తొప్పి దవ కోటి ప్తి ర్తిచేసీ, పిడగ ఎత్తేసివు యా నికి ఒక కొథు కు మిట్టాథు . అంధు చేత కొథు క్కు ఆప్యాయ ంగా, నవకోటి నారాయ్పు థు అని ఁరు పేట్టాథు .

నారాయ్పు డికి తండ్రి లేదనకుండా కోరిన కోరికలన్నీ తీర్చేవాథు . అంధు చేత కుర్రవాథు అడింది ఆట, పొడింది పొట అల్పుంది . అతథు థు ప్పులతోన , థు ండగీళ్ళతోన సిహి వాసిం చేయ సాగాథు .

ఏమైతేనం, య్పు క్తవయ్పు సి వచ్చేసిరికి తండ్రి ఒక చక్కటి పీల్లన చూసీ నారాయ్పు డికి అతి వెళ్ళవంగా పేళ్ళి జరిపించాథు . వు రి కొద్ది కాలానికే ఆయ న కాలం చేశాథు .

నారాయ్పు డి అజాగ్రత్త, థు రలవాట్ల కారణంగా తండ్రి చేర్చిన ధనవు ంతా హారతి కర్పూరంలా హిరింపు కు పొల్పుంది . దానికి తోథు చిన్నప్పిటి నుంచీ నారాయ్పు థు హిద్దు

పిద్దు లేకుండా చేస్తూ వచ్చిన బాకీలన్నీ తడిసీ మోపెడై, తండ్రి పొయ్ సీరికి, కాల సిర్పాల లాగ వచ్చి పిట్టు కున్నాల్పు . బ్పు ం దాతలం దర్తా ఒక్కసారిగా వచ్చి వు ట్టుకున్నాథు . ఈ స్థితిలో నారాయ్పు డికి జీవితవు ంటే నిస్సి హి తోచింది . గత్యంతరం కానక, చివరకు చ్చన్తు వే లనిపించింది . ఏమీ బదులు చెప్పలేక, నారాయ్పు థు వారితో, “అయ్పా! నేను గంగ ఒడ్డున ఫిలానా మర్రిచెట్టు కింద ఉంటాను . అక్కడ మా పూర్వులు వదిలి వెళ్ళిన సెక్కుము న్నది . వీ వీ పిత్రాలన్నీ పిట్టు కుని అక్కడకు రుండి,” అని చెప్పాథు .

అమశను కొని అందరూ ఆ మర్రిచెట్టు వద్దకు వెళ్ళి సిద్ధంగా వున్నారు. నారాయుడు నోపిం కోసం వెతుకులాడుతున్నట్టు నడి రాత్రి వరకు అట్లా ఇట్లా తచ్చాడి, వాళ్ళ అదవు ర్త మిగా మూడటం చూసీ, గభీవు ని గంగలోకి థు వు కేశాథు . ‘జయ్ పిరవే శ్వరా!’ అని అతథు జాలిగా కేక మేుంతలో

ప్రివాహివేగం అతణ్ణి ఎంత దూరమో లాక్కు పోయింది.

ఆకాలపుంధ్ర బోధినితృప్త ఒక లేడిగా జన్మించి, తక్కిన లేళ్ళు పుండలకు దూరంగా, గుంగాతీరాన, అతలు పోదలు అల్లకున్న ఒక పూవుడితోటలో నివాసింపర్చురవు కున్నాడు. ఈ లేడి అన్ని విధాలా ప్రత్యేకత కలది - బంగారు శరీరచ్ఛాయ, లక్కవంటి కాళ్ళ డెక్కలు, వెండికొమ్ములు, రత్నపుపొడలలాగా జిగజిగ పై రుం చక్కటి కన్నులు - ఇట్లు వంటి అపై రవ్వ నందర్యంతో ప్రకాశిస్తున్నది లేడి.

ఈ లేడికి అర్ధరాత్రి సింపు యాన వినితృప్త మృగ ఒక పూ నమఱి ఆక్రందనం వినిపియింది. “ఎప్పుటిదీనాలాసిం!” అన్న కొంట్రా, బంగారు లేడి లేచి, ఎదురీదిపోయి నారాయ్ డివడ్లకు

చేర్చుకొన్నది. అతన్ని ప్రవాహిం నుంచి కాపాడి గట్టుకు చేర్చి, “నీకు వచ్చిన భయం లేదు, నాయ్ నా!” అంటూ అది వాడికి ధైర్యం చెప్పి, వీపిశ్చేన ఎక్కింపు కొని బసికు తీసి కు పోయింది. అతడు తేర్చుకునే వరకూ ఆ లేడి అరణ్యంలో నుంచి ఫిలాదులు తెచ్చి, నారాయ్ డికి ఆకలి దప్పిలు తీర్చింది.

తరవాత ఒకరోజున, “నాయ్ నా! నిన్ను ఈ అరణ్యం దాటించి వీ రాజ్యానికి దోప చూపిస్తా. క్షేమంగా వెళ్ళిపో. అయితే ఒకే ఒక్క కొరిక-రాజుగానీ పురేశ్రీవు ఎత్త డుగానీ నిన్ను ఎంతగా ఆకర్షించినప్పటికీ, ఫిలాని చోట బంగారు లేడి ఉన్నది అనే సింగతి పుట్టుకు వెల్లడించవద్దు. ఇదే నా కొరిక,” అని చెప్పింది.

సిరేనన్నాడు నారాయణుడు . ఈ వాగ్దానం నమ్మి, బంగారు లేడి వాడిని తన వీపిశ్చేష్ట ఎక్కించు కొని కాశీరాజ్యానికి పోయే బాట మీద వదిలిపెట్టింది.

సిరిగ్గా నారాయణుడు కాశీపట్టణం చేరుకున్న రోజునే ఒక చిత్రం జరిగింది. అంతకు క్రితం పట్టమిరాణికి కలలో ఒక సుందరపురుషుడు బంగారు లేడి కనిపించి, ధర్మబోధ చేసినట్లు. రాణితన భర్తవద్దకు వచ్చి, “అసిలు లోకంలో ఉండక పోయినట్లు తెలుస్తే ఇంట్లో వంటి లేడి రూపం నాకెందుకు కనబడుతుంది? దాన్ని వెంటనే నాకు పట్టి తెస్తానే తప్పి, జీవాలు నిలవమూ” అంటూ పట్టుపట్టింది.

తనావు రాజు చేసిన ఏర్పాట్ల ఏవుంటే: ఒక ఏనుగు మీద అంబారి, అంబారిలో బంగారు బరిణె, బరిణె లోపల వెయ్యి మొహిరీలు - వీటితో అది ఊరేగుతుంది.

బంగారు లేడిని గురించిన భోగట్టా తెలిపి వారికి బరిణెలోని మొహిరీలను బహిష్కరించి తిగా ఇస్తారు .

ఈ విధమైన ఒక ప్రకటన స్వర్ణులత్రం మీద లిఖించి, నాని ఊరూ రాదండోరా మేలుం వాడు . సిరిగా ఈ దండోరా మేలుం సామంతానికి నారాయణుడు కాశీనగరంలో అత్యున్నత పట్టాభిషేకం .

అతడు నాని వద్దకు వచ్చి, “అయ్యా, మీకు కావలసిన ఆ బంగారు లేడిని గురించి నాకంతా తెలుసు . నన్ను ప్రభు మహర్షిరకు తీసుకుపోండి,” అన్నాడు .

తరవాత నారాయణుడు రాజానూ, సిరివా రానీ మెంటెట్టుకుపోయి, అరణ్యమధ్యంలో బంగారు లేడి నివసించే ఏకాంత స్థలం చూపించి, తన అల్లంతదూరాన నిలబడ్డాడు .

రాజుగారి పిరివారం ఒక్కసారిగా గొల్లు పునికేవళాడు . లేడి రూపంలో మన్ను బోధ

సిత్యుడు ఆ శబ్దం విన్నాడు. “ఎవరో గొప్ప అతిథి వచ్చి మూడాలి. స్వాగతమివ్వండి,” అని కుంటూరు అతడు లేచి, రాజు నిలబడ్డచోటికి పోయినాడు.

లేడి యొక్క వేగానికి రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు. విల్లములు తీసికొని, లేడికి ఎక్కువేట్లాడు. అప్పుడు లేడి పురుగులు మైన కంఠస్వరంతో ఇలా అన్నది: “రాజా! ఆగ్ర, తొందరపడకు, నా ఉనికిని గురించి నీకు చెప్పినవారెవరు?”

రాజు చెవులకు ఈ మాటలు అమృతపు లవంగా వినబడినై. ఆయనకు తెలియకుండానే విల్లములు కిందపడినై.

నిదానమైన పురుగు స్వరంతో బోధిని త్వడు, “రాజా! నా ఉనికిని నీకు తెలిపిన దెవరు?” అని పుళ్ళి ప్రిశ్నించాడు.

రాజు నారాయణుడిని వెళ్ళి ఎత్తి ఆనవాలు చూపించాడు.

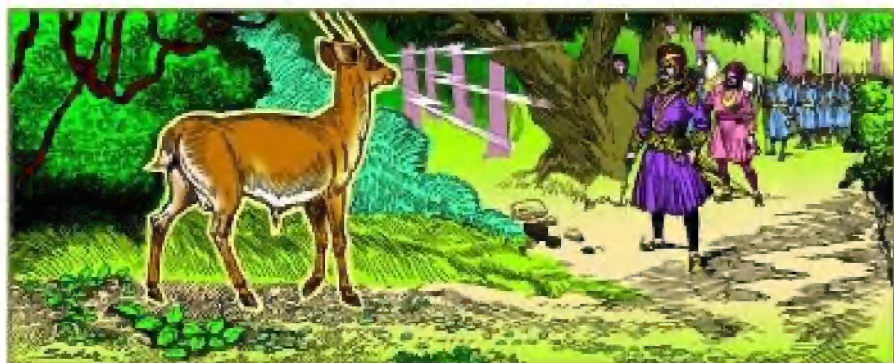
అప్పుడు బోధిని త్వడు ఇలా ధర్మం చెప్పాడు: “లోకంలో పూనముణ్ణి విచిన క తప్పుడు లేదని శాస్త్రాలు చెప్పిన మాట నిజం. జంతు భాష తెలుసుకోవచ్చు, పింఛాషి

తెలుసుకోవచ్చు. కాని పునీషి మాట అర్థం చేసుకోవడం బ్రహ్మతరం కాదు,” అంటూ తన నారాయణుడిని రించి పిరిచర్యలు చేసి, అతని వద్ద నుంచి వాగ్దానం తీసి కుని సొగనంపిన వత్తాంతపుంతా రాజుకు వివరించాడు.

రాజు ఉగ్రుడై, “ఇదా సమాచారం! ఇటువంటి క తప్పుడు, పుహాపాషి లోకానికి వెడ. ఒక్క బాణంతో పీణ్ణి హితవూర్తస్తానై,” అని బాణం తీశాడు.

బోధిని త్వడు ఆయనను వారించి, “రాజా! చంపివద్దు. ప్రాణం తీసి ఏమవుంది? బ్రతికి మూడే ఏనాటికైనా వాడిక బుద్ధి వచ్చి బాగుపడతాడు. నీ వాగ్దానం ప్రకారం వాడికియ పలసిన బహి పురుగు కూడా ఇచ్చివెయ్యి. ఇదే న్యాయం,” అని హితబోధ చేశాడు. రాజు అలాగే చేశాడు.

బోధిని త్వడులోని ఔదార్యపూర్వ, “పూమొదలైన పుహితర గుణాలన్నీ అప్పుడు బోధపడినై రాజుకు. బోధిని త్వడు పుహాన భావణని గుర్తించి, ఆయనను తన రాజ్యం నడిపించే సారథిగా ఎంపుకొన్నాడు.

రామాయణం

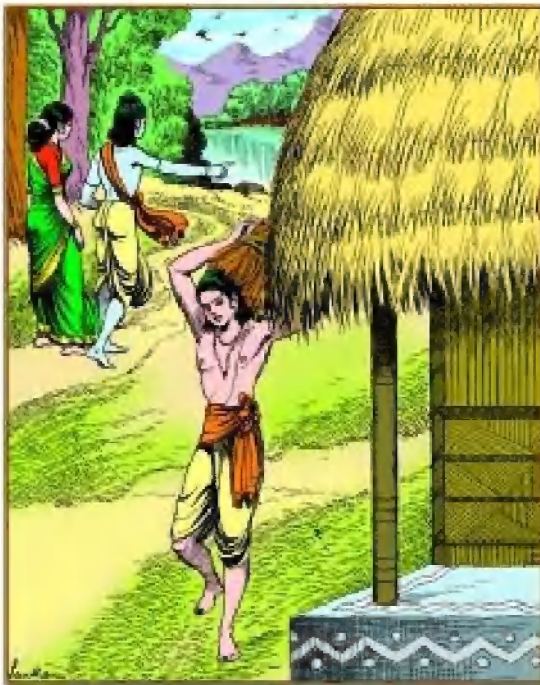
ఆ రాత్రి వారై ఘృగ్నరూ భరద్వాజుడు చెప్పిన కథలు అనేకం విని సి ఖంగా నిద్ర పొయ్యారై. వుర్నాడై ఉదయం భరద్వాజుడు వారిని కొంతపూరం సాగనంపి, చిత్రకూటానికి తాను అనేక మార్లు వెళ్ళి వచ్చిన తోవ గుర్తులు చెప్పాడు. సీతారామ లక్ష్మణులు అయిన వద్ద సేలమామిళ్ళుకుని అయిన చెప్పిన దారినే నడుస్తూ యిప్పునా నదిని దాటవలసిన రేమాకుద్దకు వచ్చారై. అక్కడ లక్ష్మణుడు కొయ్యలపై దిగి నదిని దాటాడు. ఒక విశాలమైన తప్ప తయారు చేశాడు. దానిపేరునేడై కొవ్వలతేనూ, పిబ్బలి తీగల తేనూ ఒకసుఖమైన ఆననం సేత కోసం అమర్చాడు. తెప్పి పై ద తవు వస్తామని నన్నెట్టిన ఉంచి, తావు కూడా ఎక్కి నదిని దాటారు. ప్రివాహి వు ధ్యంలో సేత యిప్పునా నదికి నడుస్తూ ఉన్నది అవులూ, మెయ్యికడుల పాలూ

ఇస్తానని, గంగకు మొక్కుకున్నట్టే మొక్కుకున్నది.

వసంతకాలం కావటంచేత అడివి చెట్లు పిష్టించి మహాశోభగా ఉన్నాయి. మోదుగు చెట్లనిండా ఎర్రటిపై లున్నాయి. సేత ఇష్టిత ఆ వసంత శోభను పూసీ ఆనందించటం ప్రారంభించింది. లక్ష్మణుడు ఆమె ముందు నడుస్తూ, ఆమె కోరిన ప్రతి పువ్వు, ప్రతి పిండ్తా కోసే తెచ్చి ఇస్తూ, ఆమె చెట్లను గురించి అడిగే ప్రశ్నలన్నిటికీ వివరంగా సిపూధానా లిచ్చాడు.

ఆ రాత్రికి వారు ఒక చదునైన చోటు పూసి కుని అక్కడ నిద్రపొయ్యారై.

తెల్లవారై త్రానే రావు డై లేచి లక్ష్మణుణ్ణి లోపే చిత్రకూటానికి ప్రియాణం సాగించాడు. చిత్రకూట ప్రాంతంలో రావు డై ఒక స్థిలం పూసీ అక్కడ పిర్ణకాల నిర్మిద్దావు న్నాడు.

లక్ష్మణుడు వుంచి గుంజలు నరికితెచ్చి, వాటితో దృఢమైన విభాగాలూ నిర్మించాడు. ఆ పర్వతాలలో సీతారామలక్ష్మణులు శాస్త్రాక్రంగా గ హిమివేశం చేసి, పిక్కనే ప్రవహించే పూల్యవతీ నదిలో స్నానాలు చేస్తూ, పుట్టా ఉండే అందమైన అరణ్య ప్రాంతంలో విహరిస్తూ, పిట్టలు జీవితాన్ని వుంచి సుఖంగా కాలం గడపిస్తూ ఉన్నారు.

అక్కడ శంగిబేరమిశంలో గుహిత్వా, సువుంత్రిత్రా గంగ ఒడ్డున నిలబడి నెతారాపు లక్ష్మణులు కను పూట అల్లునదాకా చూసి గుహిడి ఇంటికి వెళ్ళిపోయారు. రావుడు వున్న పూర్వకుని తిరిగి వస్తాడేమో ననిపూర్వ రోజులు చూసి సువుంత్రిత్రా ఖాళీ రథంతో అయోధ్యకు బయలుదేరి, రావుడు అయోధ్య విడిచి వెళ్ళిన అయిదు రోజులకు తిరిగివచ్చాడు.

దారిలో వోర్లు లు ఖాళీగా రథం తిరిగి రావటం చూసి ఎవరికి తోచినట్లు వారు పూట్లాడు కున్నారు. సువుంత్రిత్ర తిన్నగా కౌసల్య ఇంటికి వెళ్ళి, సింహాసింపేళ్ళ కూర్చుని ఉన్న దశరథుడితో రాముడు చెప్పి పంపిన పూటలు చెప్పేశాడు. దశరథుడు అమితమైన శోకోద్రేకంతో సుహితప్పి కింద పడి పోయాడు.

కౌసల్య సువుంత్రిత్రా నిహయంతో దశరథుణ్ణి లేపడీస్తూ, “పుహారాజా, రావుణ్ణి అరణ్యంలో దిండి వచ్చిన సువుంత్రిత్రా డిజవాడైనా చెప్పిరు? కైక పున్నా అన్న కుని పాత్రుండా? ఆవిడ గారిక్కడ లేదుగా!” అని చెప్పింది. దశరథుడితో బాటు కౌసల్య, ఇతర అంతఃమిత్రులూ రోదనాలు చేశారు.

“నా అజ్ఞకు ఎంత విలువ ఉన్నదో నాకు తెలియదు; నీవవు తప్పి వెళ్ళి రావుణ్ణి తీసి కురా! లేదా నన్ను ఆ రాముడి దగ్గరకైనా తీసుకుపా,” అన్నాడు దశరథుడు.

కౌసల్య కూడా సువుంత్రిత్రా డిటో గర్భశోకుతో తనను రావుడు న్న చోటికి తీసి కుపోవున్నది. సువుంత్రిత్రా కౌసల్యను ఊరడిస్తూ, రావు లక్ష్మణులు సులు మగా అరణ్య వాసి వ్రతం పై ర్తి చేయ గలరనీ, ఆ నెతకు అది అరణ్యంలాగా ఉన్నట్లే లేదనీ, రావుడు లేని అయోధ్య అమెకు అరణ్యమనిపించి ఉండేదనీ అన్నాడు.

పుర్నాడంతా కౌసల్య దశరథుడు చేసిన పనికి ఆయ న్న నిష్ఠూరాలు పిలికింది. ఆ విధంగా తాను పిడుగు న్న బాధను కొంత బయట పేట్టుకున్నది. దశరథుడు బాధ

పిడ్డవు .కొసిల్య మిత్రశోకానికి తోడు పిచ్చాత్మా పింతో కుప్పి లిపొల్చింది.

రావు డ్ర వెళ్ళిపోయిన ఆరో రోజు రాత్రి, తన చామాకొన్ని ఘడియ లలో ఉన్నదనగా దశరథు డికి తన చిన్ననాటి వ త్తాంతం జ్ఞాపికం వచ్చింది. ఇంకా కొసిల్యన పేళ్ళాడకపై ర్వవే దశరథు డ్ర మిత్రశోకంతో వు రణించేటట్లు ఒక వు నివల్ల శాపం పొందాడు . ఇప్పిడాం న కొసిల్యకు ఆ సంఘటన గురించి చెప్పాడు:

ఆ రోజులలో దశరథు డ్ర య వ్యసంలో ఉన్నాడు . ఆయ నకు చ్చివ్త్ర ను బట్టి బాణం గు రి చేసి కొట్టటంలో చాలా నేర్పడేది. ఈ శబ్దవేధిత్వాన్ని అందరూ మెచ్చుకునేవారు. అందు చేత యు వరాజ్యే ఉన్న దశరథు డ్ర తర్ర వు రాత్రివేళ సిరయ్యూ నదీ తీరానికి వెళ్ళి, అక్కడ వన్యవు గాలు నీర తాగటానికి వచ్చే రేమకానిపేట్టి సివ్వి పింలో దాక్కుని, నీటి చప్పిడు ను బట్టి బాణం వేసి ఏవు గ్ర లనూ , సీంహాలనూ , ఇతర వు గాలనూ వేటాడతూ ఉండేవాడు .

ఇలా ఉండగా ఒకసారి, వానకాలంలో రాత్రి వేళ దశరథు డ్ర గాడాంధకారంలో వు గాల కొసిం నదీతీరాన పొంచికూపు న్నాడు . ఆ సివు యం లో నది నీటిలో బు డబు డ వు ని చ్చివ్త్రుంది. అడు ఏన గ్ర అర్చి ఉంటుం దన కుని దశరథు డ్ర చప్పిడు కు గు రి చేసి తీవ్రమైన బాణం ఒకటి వదిలాడు .

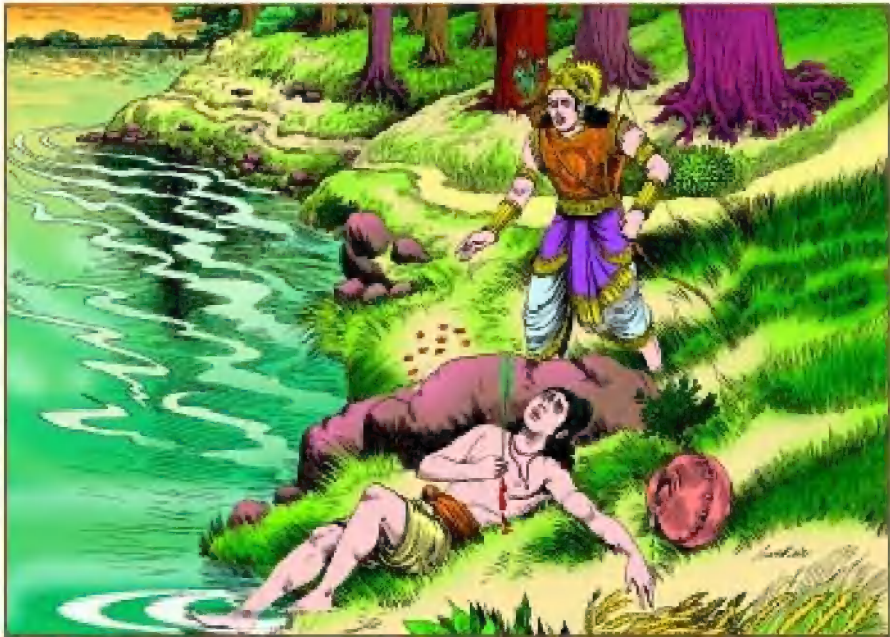
వు ర్ర ణవే వు నిషి ఆక్రోశం వినిపీం చింది. “అయ్యయ్యా, తపస్సు చేసుకునే వూ చోటివాళ్ళ వీ ద ఈ బాణం పిడట వే వు టి? నేనై ఎవరికి అపికారం చేశాను ?

నన్ను చంపిన వాడికి ఏం లాభిస్తోంది? ఎవడోగాని, ఒక్క బాణంతో వూ డ్ర ప్రాణాలు తీశాడే! నేను పాతే, వు సిలివాళ్ళ, గు డ్డి వాళ్ళ అర్చి న నా తల్లిదండ్రు లెంతకాలం బతు కుతార ? ఎలా బతు కుతార ?” అన్న వూ టలు దశరథుడి చెవులపడ్డాయి.

ఆయ న దగ్గిరికి వెళ్ళి చూసేసరికి తన బాణం తగిలి ఒక వు ని కువూ ర్ర డ్ర కొలనై ఒడ్డున బాధతో గిలగిల లాడిపొతు న్నాడు . అతనై నీటిలో వుంచిన పాత్ర పిక్కనే పిడి ఉంది.

వు తిపొల్చి , చెయ్యికాలూ ఆడక నిల బడి ఉన్న, దశరథు డితో ఆ వు ని కువూ ర్ర డ్ర , “ఎందు కు చేశావీ పాడు పిని? నేని క్కడ ఉన్నట్టు నా తండ్రికి నీవే వెళ్ళి చెప్పు. లేకపాతే ఆయ నకు తెలిం వూ గ్గం లేదు . తెలిసినా ఆయ న రాలేదు . దాహం జాస్తగా

ఉన్నదంటే నీవు తీసి కుపాదావు ని వచ్చి నీ బాణం వాతపిడ్డావు . ఈ బాధ భరించలేవు . వుండు ఈ బాణం లాగి మరీ వెళ్ళి,” అన్నాడు .

కుర్రవాడు బాధపడి పాత్ర న్నాడు , బాణం లాగే చస్తాడేమోనని దశరథుడు మొదట తటపిటాల్పించినా, చివరకు ఆ కుర్రవాడి ప్రార్థన మీదనే బాణం లాగేశాడు. వెంటనే వునికువూర్చు ప్రాణాలు వదిలాడు .

తరవాత దశరథుడు ఆ కుర్రవాడి పాత్రలో నీవు వుండు కుని, అతడు చెప్పిన దారిన అతని తల్లిదండ్రులుండే కుటీరానికి వెళ్ళాడు.

దశరథుడి అడుగుల చప్పుడు విని తన కొడుకే నన్ను కుని ఆ కుటీరంలో ఉండే వున్నాడు , “నాన్నా, ఎప్పుడో అనగా వుంది

నీటి కొనరం వెళ్ళిన వాడివి ఇంత అలస్యం చేశావేం? లోపలికి రా! త్వరగా నీవు ఇల్లు” అన్నాడు .

“నన్ను వీ అబ్బాయి ని కాదు , దశరథుణ్ణి, ‘త్రిపుణ్ణి,’ అంటూ , తడబాటు తో దశరథుడు తాను చేసిన పూరం కాస్తా అవధు దంపితులకు చెప్పేశాడు. వారి దుఃఖానికి అంతు లేదు . దశరథుడి సిహాయంతో వారి ద్వారా తమ కొడుకు కోబరం వద్దకు వెళ్ళి, దాని నీ దివిడి పేద్ద పేట్టున ఏడ్చాడు .

వునిలి వుని దశరథుడితో, “వూ కున్న ఒక్క కొడుకునూ అకారణంగా చంపే వూ కు తీరని మిత్రశోకం కలిగించామాగనక సీమా కూడా మిత్రశోకంతోనే రణించాలని నిన్ను జేస్తున్నావు ,” అన్నాడు .

తరవాత ఆ వద్దదంపితృలు తమ కొడుకు చితిలోనే కాలి చనిపెయ్యారు. ఎన్నడో జరిగిన ఈ సింఘటన దశరథుడికి ఇష్టపడ్డ, తన ఆయు మాతీరిపెయ్యే దశలో, జ్ఞాపికం వచ్చింది. దానిని ఆయనకొసలకు చెప్పాడు.

కొసలతో పూట్లాడతూ ఉండగానే దశరథుడికి పూమీలు ఉండగిచ్చింది. క్రమంగా శ్రవణ శక్తికూడా పోయింది. బుద్ధివికలమై పోసాగింది. ఆయన రాపుణ్ణి కేకలు పెడుతూ, కైకేయిని తిడుతూ అర్ధరాత్రివేళ ప్రాణాలు వదిలాడు. అది రాపుణ్ణుడు బయలుదేరి వెళ్ళిన ఆరోరోజు అర్ధరాత్రి. ఆ సమయంలో అంతఃమిత్ర ప్రేమలందరూ, కొసల్యా సుమిత్రలు సహితం, నిద్రపాటున్నారు.

రాజు పురణించిన సింగతి పున్నాడు తెల్లవారిగాని అంతఃమిత్రకాంతలకు తెలియ

లేదు. అంతఃమిత్రంలో శోకాలు సాగినాక పేవారికి జరిగిన సింగతి తెలిసింది.

త్వరలోనే వసిష్ఠుడు మొదలైనవారు వచ్చారు. దశరథుడు అంత్యక్రియలు జరిపేటానికి ఆయన కొడుకులలో ఒక్కడైన దగ్ధిర లేడు. రామలక్ష్మణులు అరణ్యానికి వెళ్ళారు. భరత శత్రుఘ్నులు భరతుడిపై నవ్వులు అల్లునకేకయ్యే రాజు ఇంట ఉన్నారు. అందుచేత దశరథుడి శరీరాన్ని తెల్లంలో ఉంచారు.

సీద్ధార్థుడు, విజయపుడు, జయంతపుడు, అశోకుడు, నందనుడు అనే వారిని పీలిచి వసిష్ఠుడు వారితో, “పుత్ర వేగంగల గృహాల పేరుకేకయ్యే రాజుండే రాజగృహానికి వెళ్ళండి. భరతుడితో ఇక్కడ ఒక పుణ్యకార్యమున్నదని, మేము రమ్యున్నామని చెప్పండి. మీరు అతనితో రాముడు అడవికి వెళ్ళిన వృత్తాం

తుంగాని, రాజుగార్త చనిపొల్లు నసింగతిగాని చెప్పనేవద్దు,” అని చెప్పి, భరతుడికి మేలిమి వస్త్రాలూ, అభరణాలూ ఇచ్చి పంపాడత.

వాళ్ళ అనేకనవులూ, పిర్వతాలూ దాటి, దీర్ఘ ప్రయాణం చేసి, భరతుడి వే నవూ వు గారి దేశం చేరి, వాటిని ఇచ్చి, అతని వే న వూ వు కూ, తాతగారికీ కానూ కలు గా తెచ్చిన వస్త్రాభరణాలూ భరతుడికి అందించి, మున్నీడత చెప్పమన్నవూ టలు అదే విధంగా చెప్పారు.

భరతు డత పేద్దవాళ్ళ అనూ వు తి తీసి కుని, అయో ధ్య నుంచి తన కోసం వచ్చిన వారి వెంబడి, పేద్ద బలగంతో సిహా బయలు దేరాడత. వు గిలిన పిరివారాన్ని నింపాడిగా వెనక రానిచ్చి, భరత శత్రు ఫుల్లులు రథంలో వుండు గా అయోధ్యా నగరం చేరుకున్నారు. వార్త ఏడత రోజులు ప్రయాణించాడత.

ధూతలు అయోధ్య నుంచి వచ్చిన రాత్రే భరతుడికి ఒక వెడ కల వచ్చింది. అది వచ్చినప్పటి నుంచి అతని వు ను సి లో ఏదో ఆందోళనగానే ఉన్నది. అయోధ్య ప్రవేశించ గానే అతని ఆందోళన తిరిగి వచ్చింది. ఎండు కంట నగరంలో సాధారణంగా ఉండే

ఉత్సాహిష్కూ, ఉల్లాసిష్కూ లేమాజనం నీరసించి నట్టన్నారూ, నగరం పొడు పిడి నట్టన్నది.

భరతు డత వుండు తన తండ్రి నగరు కు వెళ్ళి అక్కడ ఆయ న కనిపించక పొయ్ సరికి తన తల్లి ఇంటికి వచ్చాడత. కొడత కునూ చూస్తూనే కైకయి ఆసనం మీది నుంచి లేచి, తన కాళ్ళకు నవూ స్కారం చేసిన భరతు డతన చెంత కూచోబెట్టుకుని కుశల ప్రశ్నలు చేస్తూ, “నీమాబయలు దేరి ఎన్నాళ్ళయింది, నాయనా? నీ వూ వూ, తాతా వుం గా ఉన్నారా? నీకక్కడ సి ఖంగా జరిగిందా?” అని ప్రశ్నించింది.

భరతు డత అన్నిటికీ సివూధాన వుచ్చి, “అమ్మా, నాన్నగారెక్కడ? పెద్దమ్మ కోసల్య ఇంట ఉన్నాడా? నే నాయన కాళ్ళకు మొక్కాలి!” అన్నాడత.

“ఆయన పేద్దల్లో కలిసేపొయారూ, నాయనా,” అంటూ కైకయి చావు కబురు చెప్పింది. ఈ వూ ట వినగానే భరతు డత కుప్పకూలి పొయూడత. కళ్ళయి అతన్ని ఊర డించయలు త్నించింది.

దుస్టులకు దూరం

జనార్దనం తండ్రి వ్యాపారరీత్యా ఒక పేద పట్నంలో ఉండేవాడు. ఆయన మిట్టేపరిగిన గ్రామం వదిలి కట్టుబట్టలతో ఆ పట్నం వచ్చాడు. మైదట ఒక దుకాణంలో పని వాడుగా చేరి వ్యాపారంలోని మెళకువలను ఆకళింపిచేసి కున్నాడు. జీతం రూపంలో వచ్చిన మొత్తాన్ని కూడబెట్టి దాన్నే పేట్టుబడిగా పేట్టి సొంత వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. రేల్వంబవళ్ళు కష్టపడి పనిచేశాడు. కాలం కలిసిరావడంతో కొన్నేళ్ళలోనే బాగా ధనం సంపాదించాడు.

ఆయన జనార్దనానికి బోలెడు డబ్బు కూడబెట్టి ఇవ్వడమే కాక, పొయ్టెప్పిడు, “నాయనా, జనార్దనం, నేను పొయ్క నువ్వీ పట్నంలో ఉండవద్దు. ఏదైనా వుంచి చోటు చూసి కునిస్థిరపెద్దు. నేను సంపాదించినది, నువ్వూ, నీ పేల్లలూ పదికాలాల పొట్టు కట్టిపెడకుండా తినగలిగినంతమూది,” అని చెప్పి కన్నుపూశాడు.

తండ్రి పొయ్క జనార్దనానికి ఒక సీపు స్వి పట్టుకుంది. ఎక్కడ స్థిరపెడాలన్నది వాడికి తోచలేదు. స్వంత ఊరిలో వాణ్ణి ఆప్యాయంగా ఆదరించే వారు చాలావుంది ఉన్నారు. అయితే, ఆ ఊరు అట్టే వుంచబడి కాదు. సకాలంలో వర్షాలు కురవక పొవడం వల్ల నీటి నోకర్యం సిరిగా ఉండదు. పైక తిడ శ్యాలు ఉండమా అంతా రాతి ప్రదేశం!

జనార్దనం అస్తీ కొంత బంగారంగానూ, కొంత నగదు గానూ మార్చుకుని, వుంచి చోటు వెతుక్కుంటూ బయల్ పడేరాడు. పిం రోజుల తరువాత వాడి కొక చక్కని ప్రదేశం నచ్చింది. అది సీపు ద్రమిత్తున చిన్న పిల్లెటూరు! పేట్టు చూసినా సీపు గ్రథ తోటలు. ఇన్ని కదిబ్బలు. ఆ చల్లని ప్రశాంత వాతావరణం జనార్దనాన్ని ఎంతగానో ఆకర్షించింది. వాడు సీపు గ్రథ తోటలో చిన్న పొక వేసి కుని, అక్కడే స్థిరపెడ్డాడు. రోజూ సాయంత్రం వాడొక చిన్న నాట పడవలో

కొంతుమీసూర్లు గా సిప్పు ద్ర విహారానికి వెళ్ళేవాడు.

ఆ పిల్లెట్రా శ్లోఘిజలందరి వు ఖ్యవ త్రి చేపిలు పిట్టటం. వాళ్ళకు ఏమీ కష్టపడ కుండా తిని కూర్చునే, ఈ కొత్తగా వచ్చిన వు నిషీని చూస్తూ అనియ గా ఉండేది. ఒక్కరో అతనితో వూట్లాడేవార క్కావు .

ఒక రోజు ఎండవేళ జనార్దనం, ఇంటి వుండు న్నసిర గ్ర థు చెట్టు కింద వుంచం వేసి కుని పిడు కున్నాడు . అవతల ఎండ నిప్పిలు చెరుగుతున్నా, ఆ సరుగుడు తోటలో చల్లగా గాలి వీస్తోంది.

ఎవరో పీలిచినట్టులు , జనార్దనానికి పులు కువ వచ్చింది.

వుంచం దగ్గర ఒక వు నిషీ నిలబడి ఉన్నాడు . పొడవాటి రాగి రంగు గడ్డవూ ,

వున్నసిర గ్రంథూ -వాడు ఎర్ర రంగు పోడు గ్ర చేతుల అంగీ, నల్లని పించే ధరించి ఉన్నాడు . వాడి మెడలో కాకికాకల దండ ఉంది. వాడి కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి . వాడు , “కుర్రాడా, చెంబెడు వుంచి నీళ్ళు పిట్రా! దాహింగా మూది. ఎండలు వూడ్చేస్తోన్నాయి ,” అన్నాడు జనార్దనంతో.

జనార్దనం వుంచినీళ్ళు తేవటానికి లోపిలికి వెళ్ళబోయాడు.

“ఆగ్ర , కుర్రాడా! చిక్కటి వుజ్జెగలో చిటికెడు ఉప్పూ పిట్టుకురా! నా నోరు పీడచ గట్టుకు పొర్లుంది,” అన్నాడు వునిషీ.

జనార్దనం, “అలాగే” అని వెళ్ళబోయాడు .

“దాంట్లో ఒక నిప్పుకాయ కూడా పీంతు , గ్ర చిగా ఉంటుంది,” అని కేకపెట్టాడా గడ్డమీ వునిషీ.

జనార్దనం ఆ వు నిషీ అడిగినట్లు గానే ఒక గిన్నెలో ఉప్పి, నివృత్తాయ రసివూ వేసిన వు జ్ఞగ పట్టుకొచ్చాడు .

ఆపాటికి, ఆ వు నిషీ, జనార్దనం వేసి కున్న వుంచం వీ ద దర్జాగా కూర్చుని తాపెగా కూని రాగాలు తీసి కుంటున్నాడు . వాడు గుట గుట వు జ్ఞగతాగేసి, “గిన్నె సోపింలా ఉంది. ఎవరూ నాకాజేయ గలర , లోపల దాచిరా!” అన్నాడు .

జనార్దనం గిన్నె లోపల పెట్టి వచ్చే సరికి, ఆ వు నిషీ వుంచం వీ ద అడ్డంగా పిడు కుని ఉన్నాడు . “వుంచి ఎండ వేళ కదూ , నిద్ర పుంచు కు పస్తాంది. ఒక కున్న కు తీసి లేస్తాను,” అని ఇంంలో ఆ వు నిషీ గుర్ర పట్టసాగాడు .

జనార్దనం ఏవీ అనలేక పొయాడు . వాడు ఇంటి అర్ర గు వీ ద కూర్చుని, సాయంత్రం దాకా కాలోపిం చేశాడు . చీకటి పడ్డాక ఆ వు నిషీ లేచి ఆవలిస్తూ, “అప్పిడే చీకటి పడిపోయింది. ఒంటరి జీవితమైపోయింది. ఇంట్లో దీపం వెలిగించేదిక్కు కూడా లేదు,” అంటూ తిన్నగా పాకలోకెళ్ళి, గూట్లో దీపం వెలిగించాడు.

వాడి అతి చవు మతు జనార్దనానికి చిరాకు వేసింది. “బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఇక నువ్వు వెళ్ళవచ్చు,” అని కోపాన్ని దిగిమెం గుతూ అన్నాడు .

ఆ వు నిషీ జనార్దనాన్ని ఎగాదిగా చూసి, “ఎవడివయ్య, నువ్వు? నా ఇంటికి వచ్చి నన్నేదబాయిస్తావా? వెళ్ళు, వెళ్ళు. మర్యాద ఇచ్చి పిచ్చుకోవాలి తెల్సిందా?” అంటూ

జనార్దనాన్ని అవతలకు నెట్టి, తలుపు వూసి కున్నాడు .

ఆ రాత్రంతా జనార్దనం, తలుపు తూ అవతలే ఉన్నాడు .

ఆ వు నిషీ, “నా ఇంటి తలుపు మీరు బద్దల మతే నువ్వే డబ్బు లిచ్చుకోవాలి,” అనేసి నిద్రపోయాడు .

కొంతసేపటికి తెల్లవారింది. ఊరి వాళ్ళు చేపల వేటకు బయలు దేరార . జనార్దనం వాళ్ళందరినీ కేకవేసి పిలిచి, “ఈ అన్యాయం చూడండి,” అంటూ జరిగిందంతా చెప్పాడు.

ఇంతలో ఆ వు నిషీ తలుపు మీతీసి కుని వచ్చి, “వాడెవడో పిచ్చివాడిలా ఉన్నాడు. నా ఇంటిని పిట్టు కుని తన ఇల్లంట్లా రాత్రంతా ఒకదే రచ్చ!” అన్నాడు .

జనార్దనానికి ఆవేశం వచ్చి, “వీరే చెప్పండి. ఈ ఇల్లు నాదా, వాడిదా? వీరంతా

రోజూ వస్తూ పాత్రా నన్ను చూడటంలేదా? ఈ దొంగపేనుగకి బుద్ధి చెప్పండి,” అన్నాడు కోపంగా.

ఊరి వాళ్ళంతా జనార్దనాన్ని కింద నుంచి పేర్థాకా తేరిపార చూసే, “ఎవడవిరా నువ్వు? చూర్టు దొంగవెలా ఉన్నామా? ఇల్లు ఈ గడ్డ పాయ నడ! వేం రోజూ ఇతన్ను చూస్తున్నాం. వేం ఇప్పటిదాకా నిన్ను చూసిన పాపాన పాలేదు. పుర్యాదగా నీ దారిన నువ్వు, లేకపోతే ఎప్పు కల్లు విరిగేలా తంతాం!” అని జనార్దనాన్ని దబార్లుంచారు.

జనార్దనం నిర్ధాంత పోయాడు. ఊరి వారంతా తన పేద అస్థియతో, తన ఆస్తి కాజేయాలనే దురుద్దేశంతో ఈ నాటకం ఆడుతున్నారని వాడు గ్రహించాడు. వాడు రెండు సార్లు గట్టిగా తల విదిలించి, వెర్రి చూపిం చూస్తూ, “పుర నా కళ్ళు తెరిపించారు. ఇన్నాళ్ళూ ఈ ఇల్లు నాదను కున్నాను. అల్లుతే, నేను పెట్టెలో పెట్టి దాచిన బంగారం కూడా నాదికాదా?” అని అవూయ కంగా వాళ్ళను అడిగాడు.

వాళ్ళ జనార్దనం పుతి కోల్పోయాడని రూఢిపిత్ర చుకుని, “నీది కాదు. ఆ బంగారం అంతా వూది. అది ఎక్కడ దాచావో త్వరగా చెప్పు!” అంటూ ఆత్రుతగా వాణ్ణి అడిగారు.

జనార్దనం దూరంగా మళ్ళీ ఎత్తలు న ఇన్ని కదిబ్బును చూపించి, “పెట్టె బంగారు ఆ ఇన్ని కదిబ్బులోనే ఉంది,” అన్నాడు.

అంతా ఎవరికి వారే కాలిసిత్తువ కొద్దీ ఆ వైపుకు పరిగెత్తారు. ఆ బంగారం ఎవరికి వారే తవు సొంతం చేసి కోవాలని ఆత్రం. గడ్డం పు నిషితో సహా అందరూ ఆ వైపుకు పరిగెత్తి పొగానే, జనార్దనం తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, సిరు గురు చెట్టు మొదట్లో పాతిపెట్టిన బంగారం ఉన్న పెట్టెను తీసుకుని, అప్పటికప్పుడు నాటు పిడవలో బయలుదేరి ఆ దుష్టులకు దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు.

పుంచి చోటు అని తండ్రి అనటంలో అసెలు అర్థం పుంచి పు ను పులు న్న చోటని జనార్దనం తెలుసుకుని, తవు సొంత ఊరు వెళ్ళిపోయి, తనని ఆదరించే వారి పుధ్య ఆనందప్రదం అల్లు న జీవితం గడిపాడు.

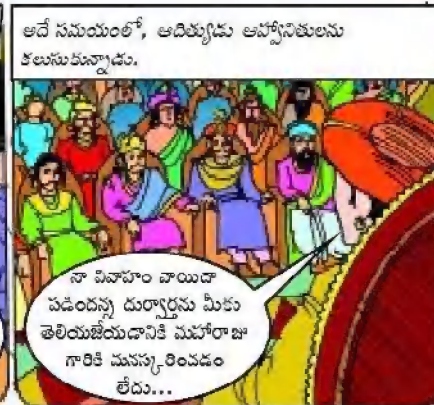
అజేయుడు గరుడుడు!

వజ్రపురి నిధానములై పుష్పరాజు వంట,
భూవనైద్యుడు పంపిన కోయమువలె చంద్రపురి
రాజభవనంలో ప్రవేశించింది. అరుణ నిద్రాంతరిలో ఉన్నట్లు
విచిత్రంగా ప్రవర్తించడంతో ఆదిత్య అరుణుల వివాహం
నాయిదాపడే సరిస్థితి ఏర్పడింది.

మోలా! మన యువరాజు
మరణించగలగడని యువరాణి
పిందెంతో పలకెస్తున్నది.

అవును రేఖా!
నేను వీరబాహును చూశాను.
వివాహం నాయిదా పడినట్లు
అయన చెప్పాడు.

అదే సమయంలో, ఆదిత్యుడు అవ్వోసతులను
కలుసుకున్నాడం.

నా వివాహం నాయిదా
పడిందన్న దుర్వార్తను మీకు
తెలియజేయడానికి మహారాజు
గారికి ముసవ్వరించడం
లేదు...

...వధువు అరుణ హఠాత్తుగా
అస్వస్థురాలయింది... దాంతో
వివాహంతో పాటు పట్టాభిషేకం
కూడా నాయిదా పడింది.

మీరందరూ ఇక్కడే ఉండి,
మా ఆతిథ్యం స్వీకరించాలని
కోరుకుంటున్నాను.

నేను ఇక్కడే
ఉండాలను
కుంటున్నాను.

నేను వచ్చి కొన్ని
రోజులు గడిచిపోయాయి.
తీరిగి వెళ్ళాను
కుంటున్నాను.

అతిథులు అక్కడే నుంచి వెళ్ళడం ఆదిత్యుడు,
వీరబాహు చూస్తూ నిలబడ్డారు.

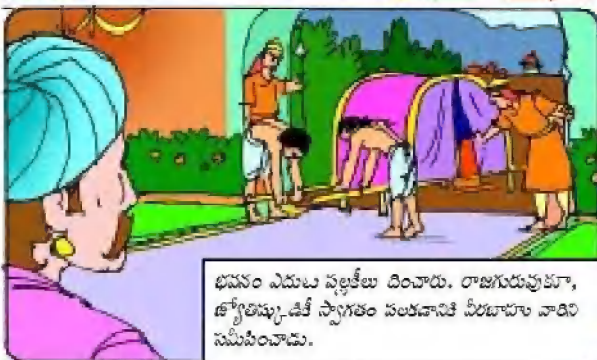
కనీసం
పట్టాభిషేకమైనా జరిగి
ఉండే బావుండేది.

నేను నా మిత్రుడు
నరోద్రదేవుణ్ణి
కలుసుకోవాలి. అతడు
కష్టాలలో ఉన్నాడు.

విద్యార్థులుగా
ఉన్నప్పుడు అతడు
తమ ప్రాణాలు కాపాడిన
సంగతి చెప్పేరు
కదా!

వీరబాహు రాజభవనం ముందుకు వచ్చాడు. దూరంగా రండు
పల్లకీలు రావడం అతడు చూశాడు.

వీరబాహు వెంటవచ్చిన రాజగురువుకూ, జ్యోతిష్కుడికీ మనోరాజు మహేంద్రవర్మ సారథి స్వాగతం పలికాడు.

నేను మీకో దుర్భాస్త్ర చెప్పినట్టి ఉంది.

ఇవాల జరుగనున్న వివాహం, రేపు జరుగుతుందనుకొన్న పుట్టాభిషేకం వాయిదా పడ్డాయి.

ఏం జరిగింది?

ఎన్నో శుభములూర్తాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి ఎంపిక చేసుకోవచ్చు.

మీరు వెంటనే రహస్యస్థల్లు దూత చెప్పగానే, జరగకూడనిది ఏదో జరిగిందని శంకించాను.

యువరాణి అరుణ వారాత్తుగా అంతుబట్టుని విధంగా ఆస్పత్రుకు తోనయింది.

లభ్యంగా ఉండే!

నిన్న ఆమె అర్యోగ్యంతో ఎంతో ఉత్సాహంగా కనిపించింది. ఆయితే, ఇవాల నిద్రలేస్తూనే ఏదో మతిభ్రమణానికి తోటైనట్లు ప్రవర్తిస్తోంది!

జ్యోతిషాచార్య! తమరు వేరే ముహూర్తాను నిర్ణయించగలరా?

ఆమె ఆదిత్యుణ్ణి కలుసుకుంటే త్వరలో స్వస్థత పొందిగలదని భావించాను.

అలాగే, మహాప్రభూ!

అయినా, మీరు వాళ్ళి జాతకాలను ఇంతకు పుంజుమే పరిశీలించారు కదా?

అవును, పరిశీలించాను. అయినా ఇంకొకసారి వాటిని పరిశీలించాలనుకుంటాను.

జ్యోతిష్కుడు తాపత్రాలను విప్పి వాటిని జాగ్రత్తగా అభ్యయనం చేయసాగాడు.

లేదు. ఈ రోజు వివాహానికి ఎలాంటి అవరోధమూ ఉండదనుకుంటాను. ఎందుకైనా మంచిది. యువరాణి స్వస్థత పొందేంతవరకు వేచిచూద్దాం.

వివాహం వాయిదా పడిందిగనక, ఆదిత్యుడు వెళ్ళి అరుణను చూడవచ్చు.

పుట్టాభిషేకానికి ముందు వివాహం జరిగి తీరాలి!

అవును, త్వర జరిగాలి!

వీరబాహు వారి సంభాషణలకు
అడ్డుతగిలాడు.

మహాప్రభూ,
నాకో సమాచారం అందింది.
సిన్ధు సాయంతాం ఒక కోయ
యువత రాజభవనంలో
ప్రవేశించింది.

నీకీ సంగతి
ఎప్పుడు
తెలియవచ్చింది?

ఇప్పుడే తెలియవచ్చింది ప్రభూ!
పర్రపురి ప్రధాని వెంట గుర్రం మీద ఆ యువతి
వచ్చిందని కాపలా భటులు చెప్పారు.

ఆ యువతి అరుణను
మాసిందా? అమె ఇప్పుడు
ఎక్కడ ఉన్నది?

భటులు ఇచ్చిన సమాచారం
ప్రకారం అమె భవనం వెదిలి వచ్చిలేదు.
కాబట్టి తోపలే ఉండాలి!

అంటే, అరుణ
గదిలో పొగవ్యాపించడానికి
కారణం అమె అయివుంటుందని
భావిస్తున్నాను!

వీరబాహూ!
నువ్వు వెళ్లి అదిత్యుణ్ణి తీసుకురా.
వెంటనే అతడికి వసుధం చెప్పాలి.

నాకూ అదే అనుమానంగా
ఉంది ప్రభూ. నేను వెళ్లి అదిత్యుణ్ణి
పిలుచుకువస్తాను.

వీరబాహు వెళ్ళాడు.....

రాజభవనంలోకి అపరిచిత
వ్యక్తి ప్రవేశమా?
దారుణం!

ఇవన్నీ వినడానికి చాలా
బాధాకరంగా ఉంది మహేంద్రా!
యోగ్యం త్వరలో బయటపడగలదని
ఆశిస్తున్నాను.

కోయయువతి రావడం!
అరుణ గదిలో పొగ! అరుణ, అదిత్యుల
ప్రాణాలకు హాని కలుగుతుందో ఏమో అని భయంగా
ఉంది. జ్యోతిషాచార్య, తమరు వారి జాతకాలను మరింత
వివరంగా పరిశీలించాలి. మీర్కాడే ఉండాలి. మళ్ళీ కలుద్దం.

-(ఇంకావుంది)

భాసీ నాంగ్ క్రేమ్ ఉత్సవం

మేఘా లయ లోని గిరిజను లలో ఖాసె తెగ ప్రిజలు చాలా ముఖ్యమైన స్థానాన్ని మోస్తున్నారు . పంటలు బాగా పండక, క తజ్జతలు తెలియ జేసు విధంగా బధు రోజులపాటు జరు పితున షాద్ నాంగ్ క్రేవు చాలా ముఖ్యమైనది. యేటా నవంబర్ నెలలో షీల్లాంగ్ సిప్పి పింట్ లోని స్మీతలో దీనిని జరు పితుంటారు . నిర్వ శక్తి సివు న్విపు రాల్తెఫ్ కాజ్జే షానోవార్ దేవతకు పై జలు జరు పితారు . ఒకప్పిపు దేవతకు పై కలను బలి ఇచ్చేవారు . 'ప్రిజలు 'గాని, తెగ నాయ కుడు గాని పై కలను తీప్పి కు వచ్చేవారు . ఇప్పిపు ఆ ఆచారాన్ని వూ నేశారు .

ఈ పై జా కార్యక్రమాలకు 'రాజు'గారి అక్కగారు కాస్పం సిద్ ప్రిధాన పై జారిణిగా బాధ్యత వహించి నిర్వహిస్తూంది. వారు ద్యాలన్నిటిలోకి చాలా గొప్పవిగా భావించబడే పోడవాటి టంగ్రూరి బూ రల పవిత్రీకరణతో ఈ ఉత్సవాలు ఆరంభమవుతాయి. మత సంబంధమైన తతంగాల తరవాత బధు రోజులూ నాంగ్ క్రేవు న త్యాలు జరు గు తాయి . ఖాసె స్త్రీపితు ప్రి లు సింప్రిదాయ బద్ధమైన పు స్త్రీలు ధరించి వస్తారు . పితు ప్రి లు రంగు రంగు ల పట్టు ధోవతు లు , కోటు , పేడ్డ తలపాగాతో మెరిసి ఆభరణాలు ధరిస్తారు . ఒక చేతిలో కత్తి, బల్లెం; రెండవ చేతిలో జడల బరె రోవూ లతో తయారుచేసిన కుంచెను పట్టుకుంటారు. స్త్రీలు ఆకర్షణీయమైన పట్టు బట్టలు, సి నిశితమైన పినితనంగల బంగారు , వెండి నగలు , ధరించి వెండి కిరీటం పట్టుకుని నాట్యం చేస్తారు .

గొడు గు కింద వచ్చేటప్పుడు సిద్ న త్యాలను ప్రారంభిస్తూంది. దీనిని 'రాజ న త్యం' అంటారు . ఆమె పుట్టూ పేళ్ళికాని యు వతు లు ఇద్దరిద్దరూ , లేదా ము గ్గురూ కలిసి చిన్న చిన్న అడు గు లు వేస్తూ వృత్తాకారంలో నృత్యం చేస్తారు. వెలుపలి వృత్తంలో యువకులు కత్తులు తిప్పూతూ బలంగా పేడ్డపేడ్డ అంగలు వేస్తూ నృత్యం చేస్తారు. యువతీ యువకులందరూ మద్దెల, టంగ్రూరి వారు ద్యాల సింగీతానికి లను కూలంగా లయ బద్ధంగా న త్యం చేస్తారు .

బదవ రోజులప్పుడు నిర్వర్తించే సి ప్టికర్త ప్రార్థనతో ఉత్సవం సమప్తమవుతుంది.

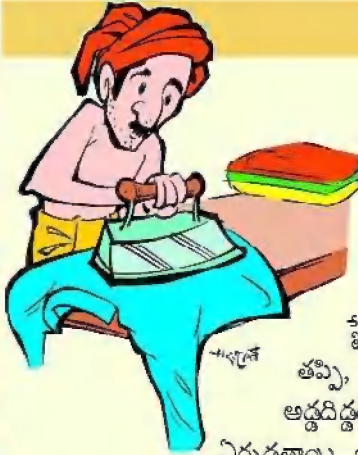
న్యూస్ ప్రిన్ క్విజ్ - 2 సివూ ధానాలు :

1. బి. మో'స్ స్కేల్
2. బి. 205

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీధికలు :

ఇస్త్రీ ఎందుకు?

ముడతలు పిడిన ధుస్తిలు ధరించినవారి కన్నా, ఘృతతలు లేకుండా ఇస్త్రీ చేసిన యూనిఫారం వేసి కున్నవారు, అందుగా చురుగ్గా కనిపిస్తారు. అందుకే, వురీ సావురులుగా ఉన్నవారు కూడా ఇస్త్రీ దుస్తులు వేసుకోవడానికే ఇష్టపడతారు. క్రిస్-రెసిస్టెంట్ కోసం ప్రత్యేకమైన ట్రీట్మెంట్తో తయారు చేసే బట్టలు తప్పి, తక్కిన బట్టలన్నీ ఉతికేప్పిడు ఘృతతలు పడతాయి.

అడ్డదిడ్డంగా ఉన్న ఘృతతలు వుడవేడి, ఒత్తిడి తగలడం వల్ల ఘృతతలు ఏర్పడతాయి. బట్టలు వదులుగా ఉన్నప్పిడు, వాటి వుడ కూర్చోవడం, తొక్కుడం వల్ల కూడా ఘృతతలు ఏర్పడతాయి. సేతలోని దారాలు సాగడం వల్ల ఈ ఘృతతలు పడతాయి. ఇలా సాగడం వల్ల దారాలు ఒకదాని వుడ ఒకటి చుట్టుకుంటాయి.

ఇలా చుట్టుకున్న దారాలకు ఇస్త్రీ చేయడం ద్వారా వుళ్ళివేడి, ఒత్తిడి కలుగుతాయి. వేడి-దారాలన్నీ, సేతను వదులు చేస్తాయి. ఇస్త్రీ పెట్టి, మన చేతి ఒత్తిడి అవి మునుపటి అసలు స్థితికి వచ్చేలా చేస్తాయి.

మన పరిసరాలు

సెల్ ఫోన్ 'మర్యాదలు'

మనిషికి నోకర్లం కలిగిస్తూన్న వస్తువులలో అత్యధునికమైనది సేలఫోన్. ఇది వుడ దేశానికి కొత్త అయినప్పటికీ, దాని ప్రాచుర్యం రోజురోజుకూ విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నది. ఈ సేలఫోన్ లేని రోజుల్లో పినులు ఎలా చేప్పి కోగలిగావూ అని ఆశ్చర్యపోయే వారూ లేకపోలేదు.

అది సరే. సేలఫోన్ వుర్యాదలు పొటించడం ఎలాగా అని అలోచిస్తున్నారా? అయితే ఈ విషయాలు గుర్తుంచుకోండి చాలు: 'రింగర్' వు వీలైనంత తక్కువ స్థాయిలో పెట్టండి. మీరు ఏదైనా వుటింగులో ఉన్నప్పిడు సేలఫోన్లో వూట్లాడవలసి ఉన్నట్టులు తేవుండు గానే ఫోన్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టు ఎదుటివారికి చెప్పి వారి అనుమతి పొందడం సభ్యత.

సింభాషణలు విలక్షణత క్లుప్తంగా ఉండేలా వూసుకోండి. ఫోన్లో అగ్రహా వేశాలకు పొకండి. వినయంగా వూట్లాడండి.

వాహనాలు నడుపుతూ న్నప్పిడు సేలఫోన్ ఉపయోగించకండి. అది చాలా ప్రమాదకరం. విద్యార్థులకు: సెల్ ఫోన్ ను పాఠశాలకు తీసుకువెళ్ళకండి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

మొసలి

మొబైల్ ఫోన్ బీజు శబ్దం వినిపించినప్పటికీ, ఏదో సిపా చారం వస్తోందని పునకు తెలుసు. అయితే, మీరు చాలా పెద్ద మొసలి నుంచి సమాచారం ఎదురు చూడగలరా? తప్పకుండా ఎదురు చూడరు. అయితే, మీరు గనక డా. బాపు బోధాలాంటి శాస్త్రవేత్త అయినట్లయితే, అలాంటి సందేశం కోసం ఎదురు చూడవచ్చు.

ఈ ప్రాణుల గురించి అధ్యయనం చేస్తున్న డా. బోధా, నిర్ణీత విరామం తరువాత, ఒక పెద్ద మొసలి నుంచి సందేశాలు అందుకుంటున్నారు. మొసలి ఎక్కడ ఎలాంటి పరిస్థితులలో ఉంటున్నదీ, తేదీ, సమయం లతో సహా సిపా చారం అందుతూ ఉంటుంది.

మొసలి తల వెనుక భాగంలో ఉన్న ఎప్పుడు పొలి సులప ద్య 12 సేం. మీ. పొడవైన సీలిండర్ లో అవుట్ లు సేలఫోన్, గ్లోబల్ పొజిషనింగ్ ఫోన్ల నుంచి ఈ సందేశాలు వస్తుంటాయి.

మన దేశం క్వీజ్

గణిత శాస్త్రంలోనూ, విజ్ఞాన శాస్త్రంలోనూ ప్రసిద్ధిగాంచిన కొందరు భారతీయ మేధావుల గురించి ఈ క్వీజ్ తో తెలుసుకుందాం.

1. ఆర్యభట్ట ఏ కారణంగా సుప్రసిద్ధుడయ్యాడు?
2. రాజస్థాన్ జయప్రకాశ్ సుప్రసిద్ధ వేదశాస్త్ర నిర్మించిన రాజు ఎవరు? దాని పేరు ఏమిటి?
3. యువప్రాయంలోనే పురణించిన అత్యున్నతమైన గణిత పురస్కారం ఏమిటి?
4. నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్న మొదటి భారతీయ విజ్ఞానవేత్త ఎవరు?
5. డా. పుమనాథ్ షా విజ్ఞాన శాస్త్రానికి అందించిన సుప్రసిద్ధ 'కాంట్రీబ్యూషన్' ఏమిటి? (సిపా చారాలు 66వ పేజీలో)

న్యూట్రిస్ కంట్స్- 2

అట్టచివర ఉన్న న్యూట్రిస్ ప్రకటనను బాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూడండి. ఆ చిత్రంలో ఎంత వుంది అప్పుడు లు, అప్పుడు లు ఉన్నారో గమనించండి. పేర్లకు మొదట 'మహా' అని వచ్చేలా వారికి సరైన బర్లు ఆలోచించండి. ఒక కాగితం మీద ఆ బర్లు రాసి, పులి, మిట్ట, తరగతి, పాఠశాల బర్లు, పీన్ కోడ్ తో సహా ఇంటి పైర్ చిరునామా రాసి, చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీస్ రోడ్ కాంపౌండ్, చక్కాట్టా తాంగల్, చెన్నై - 600 097 చిరునామాకు నవంబర్ 30న తేదీలోగా పంపించండి.

India's largest selling sweets and toffees.

మీకోసం ఒక అత్యున్నతమైన బహుమతి* కాచుకుని ఉంది.

*Conditions apply

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సింబంధం ఉండాలి.

KALANIKETAN BALU

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపేటిషన్ పోస్టుకార్డు పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా వూకు ఆందోలాపింపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2007 సంచికలో ప్రింట్ రిస్టాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, రూకాట్ల తాంగల్, చెన్నయ్ 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

నెస్టెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బౌద్ధ పోటీ రాజేశ్వరమూర్తి

శ్రీకృష్ణ నగర్,

చిలకలపేడి - 521 002

కష్ట జిల్లా (అం.ప్ర)

మొదటి ఫోటో: నువ్వంటే నాకెంతో ఇష్టం!

రెండవ ఫోటో: వింత ప్రాణిని వులిచిందో

హస్తిం!!

సమాధానాలు :

1. బీజగణితానికి మూడు లు వేశాడు.
'నున్న' ప్రాముఖ్యతను స్థాపించాడు.
2. రెండవ వుహరాజా జ్యోతింగ్, రషేవాలయా వేధకాల.

3. శ్రీనివాస రావు ను జన.
4. డా. సి.వి. రావు న. భౌతిక శాస్త్రం విభాగంలో 1930వ సం.లో.
5. శరీరాల ద్వారా రేడియేషన్ లంటే కిరణవ్యాప్తి పిర్యవనొనాన్ని కనుగొన్నాడు.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

కారులో కలుపుకుని వెళితే....

తరహా పేట్రోలు ధర పేదగడం వల్ల, రోజురోజుకూ పేట్రోలు ఖర్చు ఎక్కువవడం శేఖర్ కు విచారం కలిగించింది. ఒకనాటి సాయం కాలం శేఖర్ పేదేళ్ళ కొత్త కు అనిర్ర థ్, “నాన్నా, కొన్ని లెక్కలు ఇస్తావా వేస్తాను,” అంటూ తండ్రి వద్దకు వచ్చాడు .

“నాన్నను ఇబ్బంది పెట్టకు, నేను చెబుతాను ఇలా, రా,” అన్నది వాడి తల్లి విద్య. “రావు , రాజు, రఘు పు గ్గు ర్నాహిత్రులు . వాళ్ళ రోజూ తాము ఉంటా న్న వికాస నగర్ నుంచి ఎం.జి. రోడ్డులోని తప్ప ఆఫెస్ లకు కార్లలో వెళ్ళి వస్తూంటారు . పొన్న రాన్ దూ రం 30 కి.మీ . కార్ల లీటర్ కు 15 కి.మీ .

దూ రం నడుస్తాయి. లీటర్ పేట్రోలు ధర 50 రూ.లు. వారానికి పేట్రోలు ఖర్చు ఎంతవుతుందో చెప్ప గలవా?”

“వారానికి 1,800 రూ పాయలు ,” అన్నాడు అనిర్ర థ్. “అయితే, వాళ్ళందరూ ఒకే చోటికి వెళ్ళాలనుకున్నప్పుడు ఎందుకు ఒకే కారులో కలిసివెళ్ళరు?” అని అడిగాడు అనిరుద్ ఆలోచిస్తూ.

“బామబాది! వు రి, ఒకరే ఎం.జి. రోడ్డుకూ, వు రొకరే జి.ఎస్. రోడ్డుకూ, ఇంకొకరే శాస్త్రి రోడ్డుకూ వెళ్ళవలసివస్తే?” అని అన్న వూ నం వ్యక్తం చేశాడు శేఖర్.

“అయి నా ఫిరవాలేదు . అక్కడి నుంచి అత్యధిక దూ రం శాస్త్రి రోడ్. అప్పిడు కూడా ఒకటిగా కలిసి ఏండా ణం చేయ డంవల్ల బోలెడంత డబ్బు ఆదా చేయ వచ్చు,” అన్నాడు అనిర్ర థ్.

“అవచ్చు , మీరెందుకు కలిసి వెళ్ళకూడదు శేఖర్? మీ ఆఫీసులు ఒకే హిట లేకపోయినప్పటికీ మోహనపూ , రవిని, మీరు పిక్ అప్ చేసుకుని వెళ్ళి, వాళ్ళను దారిలో దిగబెట్టవచ్చుకదా?” అన్నది విద్య.

పు ర్త సిటి రోజూ నుంచే శేఖర్ అలా చేయ డం ప్రారంభించాడు . అలా చేయ డంవల్ల బోలెడు డబ్బు ఆదా చేయ గలిగాడు . ఇలాంటి ‘కార్ పై ల’ ఏర్పాట్ల వల్ల, డబ్బు ఆదా చేయ డంలో పొట్టు , ట్రాఫిక్ రద్దీని, వాతావరణ కాలు ష్టాన్ని ఎంతగానో తగ్గించవచ్చు. పేట్రోలు వాడకం తగ్గడం వల్ల, పిరోంగా చేశానికి కూడా ఎంతో పులు సిపు కూర్చు తుంది.

**Switch off Ignition
at traffic red light
Save Fuel**

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**
10, Bhikaji Cama Place,
New Delhi 110066.
E-mail : pcra@pcra.org

Children : write a slogan on Conservation and win prizes

1...2...3...

Full of Ghee

Full of Malt

Full of Milk

HAPPY CHILDREN'S DAY

nutrine
MAHA
LACTO

India's largest selling sweets and toffees.

The Best Lacto In Town